

Liahona

**10 måter å følge
Herrens plan for
ditt liv på, s. 14**

**Enhet i De syttis quorumer – et
eksempel til etterfølgelse, s. 38**

Hvorfor er dine valg viktige? s. 62

**Paul og min avgjørelse med
hensyn til stevnemøter, s. 65**

“Velsignet er den mann som stoler på Herren, og lar Herren være sin tillit.

Han skal bli lik et tre som er plantet ved vann og skyter røttene ut ved en bekk [og] alltid har det grønne blad.”

Jeremia 17:7-8

BUDSKAP

- 4 Budskap fra Det første presidentskap: Tjen Herren med kjærlighet**
Av president Thomas S. Monson
- 7 Besøkende lærerinnens budskap: Jesu Kristi guddommelige misjon: Den gode hyrde**

HOVEDARTIKLER

- 14 Lev et liv med fred, glede og mening**
Av eldste Richard G. Scott
Disse 10 valgene kan bidra til å etablere et mønster for suksess og lykke i livet.

- 22 Pakten med Abraham**
Ethvert medlem av Kirken har del i pakten med Abraham. Dette skjemaet vil vise deg paktens historie.

- 26 Pionerer i alle land: "Det enorme imperium" – Kirkens vekst i Russland**
Av James A. Miller
Siste-dagers-hellige har bygget på profetier i vår tid for å etablere Kirken i Russland.

- 32 Næring til vårt nye liv**
Av Eve Hart
Konvertitter over hele verden forteller hvordan de har sådd troens frø og utvikler sterke røtter i evangeliet.

- 38 Åndelig kraft i prestedømsquorumer**
Av eldste Ronald A. Rasband
Enheden og kjærligheten innen de Syttis quorumer kan tjene som modell for alle prestedømsquorumer.

AVDELINGER

- 8 Notater fra generalkonferansen i oktober 2013**
- 10 Profeter i Det gamle testamente: Noah**
- 11 Undervis i *Til styrke for ungdom*: Tjeneste**
- 12 Våre hjem, våre familier: Forberedelse til å bli en evig familie**
Av Marco Castro Castro
- 44 Sagt av siste-dagers-hellige**
- 80 Til vi ses igjen: Skilt**
Av Jerry Peak

OMSLAGSSIDEN

Forsiden: Fotoillustrasjon: Leslie Nilsson. Annen omslagsside: Foto © Yann Arthus-Bertrand/Altitude.

48

48 Tal, lytt og vær kjærlig

Av Mark Ogletree

En balanse mellom tre typer samtaler kan føre til et sunt forhold.

Se om du kan finne liahonaen som er gjemt i dette nummeret.

Tips: Dette er viktig.

62

Tenk over hva du ønsker i livet...

52 Tempelvelsignelser

Av eldste Robert D. Hales

Vår forberedelse til å tre inn i templene er en av de mest betydningsfulle erfaringer i livet.

56 Spørsmål og svar

Templet er så langt unna at jeg ikke klarer å reise dit så ofte. Hvordan kan templet bli en større del av livet mitt i dag?

58 Til styrke for ungdom: Trofast, kjærlig tjeneste

Av Carol F. McConkie

60 Hjemkomstpakker

Av Olivet Gasang

En knusende tyfon ødela mange tusen boliger. Nå fikk jeg en sjanse til å hjelpe.

61 Hvordan fylle din livets bok

Av eldste L. Tom Perry

Hvordan fylle livet ditt med "Jeg er glad jeg gjorde"-aktiviteter.

62 Hvorfor det er viktig å treffe valg

Av Mindy Raye Friedman

Ønsker du en god konsekvens? Treff et godt valg.

65 Å ha stevnemøte eller ikke

Av Savannah M. Smithson

Paul ba meg ut, og han var en god venn. Hvorfor kunne jeg ikke bli med?

76

66 Innhøstingen

Av eldste Koichi Aoyagi

Innhøstingen av ris var bare halvveis. Med dette tempoet ville jeg ikke få lov til å gå i kirken.

67 Himmelske fader elsker deg

Av president Thomas S. Monson

68 Den beste familien for evig

Av Olivia Corey

De andre pikene holdt Olivia utenfor. Hun trodde ikke et spenn maling kunne hjelpe.

70 Et spesielt vitne: Hvorfor er det så viktig å tjene andre?

Av eldste M. Russell Ballard

71 Vår side

72 Venner over hele verden: Jeg er Arina fra Russland

Av Amie Jane Leavitt

74 Bring Primær hjem: Vår himmelske Fader har en plan for sine barn

76 For små barn

81 Portrett av en profet: Spencer W. Kimball

Det første presidentskap: Thomas S. Monson,
Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

De tolv apostlers quorum: Boyd K. Packer, L. Tom Perry,
Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard,
Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland,
David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson,
Neil L. Andersen

Redaktør: Craig A. Cardon

Rådgivere: Jose L. Alonso, Mervyn B. Arnold,
Shayne M. Bowen, Stanley G. Ellis, Christoffel Golden Jr.

Administrerende direktør: David T. Warner
Director of Family and Member Support:

Vincent A. Vaughn

Director of Church Magazines: Allan R. Loyborg

Økonomiansvarlig: Garff Cannon

Redaksjonssjef: R. Val Johnson

Assisterende redaksjonssjef: Ryan Carr

Writing and Editing Team: Susan Barrett, Brittany Beattie,
David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton,
Mindy Raye Friedman, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene Porter
Gaunt, Jennifer Grace Jones, Michael R. Morris, Sally Johnson
Odekirk, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney,
Paul VanDenBerghe, Marissa Widdison

Kunstnerisk ansvarlig: J. Scott Knudsen

Bilredaktør: Tadd R. Peterson

Design Team: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, C. Kimball Bott,
Tom Child, Nate Gines, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen,
Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Mark W. Robison, Brad Teare,
K. Nicole Walkenhorst

Koordinator for opphavsrett: Collette Nebeker Aune

Produksjonssjef: Jane Ann Peters

Produksjonsteam: Kevin C. Banks, Connie Bowthorpe Bridge,
Julie Burdett, Bryan W. Gygi, Denise Kirby, Ginny J. Nilson,
Gayle Tate Rafferty

Forhåndstrykk: Jeff L. Martin

Trykkerisjef: Craig K. Sedgwick

Distribusjonssjef: Stephen R. Christiansen

Øversettelse: Statsautorisert translator Petter Svanevik

Distribusjon: Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige,
Department of MSR Sveagatan 8A, 441 32 Alingsås, Sverige

Abonnementsinformasjon: For abonnement eller
adresseforandring vennligst kontakt kundeservice
Telefon: +46 (0) 8500 655 20

E-post: rcstockholm@ldschurch.org

Internett: store.lds.org

Abonnementpris pr. år: NOK 64 (inkl. mva. og porto)

**Send manuskripter og spørsmål til Liahona, Rm. 2420,
50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024,
USA; e-post til: liahona@ldschurch.org; eller på internett:
liahona.lds.org.**

Liahonas lokalredaksjon:

Redaksjonens adresse:

Ole Podhorny

Vestbrynet 13

1519 MOSS

Tlf.: 69 27 17 04

Nyhetsredaktør: Ole Podhorny

Liahona (et navn fra Mormons bok som står for «kompass» eller «veiviser») utgis på albansk, armensk, bislama, bulgarsk, kambodjansk, cebuano, kinesisk, kinesisk (forenklet), kroatiske, tsjekkisk, dansk, nederlandsk, engelsk, estisk, filipinsk, fransk, tysk, gresk, ungarsk, islandsk, indonesisk, italiensk, japansk, kiribatisk, koreansk, latvisk, litauisk, gassisk, marshallesisk, mongolsk, norsk, polsk, portugisisk, rumensk, russisk, samoansk, slovensk, spansk, svensk, swahili, tagalog, tahitisk, thai, tongansk, ukrainsk, urdu og vietnamesisk. (Hyppigheten varierer for de forskjellige språkområder.)

© 2014 Intellectual Reserve, Inc. Ettertrykk forbudt.

Trykt i USA.

Tekst og bildemateriale i *Liahona* kan kopieres til ikke-kommersielt bruk i kirken eller i hjemmet. Bildemateriale kan ikke kopieres hvis det er påført anmerking om at kopiering ikke er tillatt. Spørsmål om opphavsrett rettes til Intellectual Property Office, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-post: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

February 2014 Vol. 78 No. 2. LIAHONA (USPS 311) Norwegian (ISSN 1522-9238) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone or at store.lds.org. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Ideer til familiens hjemmeaften

Dette nummeret inneholder artikler og aktiviteter som kan brukes på familiens hjemmeaften. Her er to eksempler.

FOTOLLISTRASJON: CRAIG DIMOND

“Noah,” side 10: Overvei å fortelle historien om Noah ved hjelp av skyggebilder. I et mørkt rom lyser du på veggen med et lys (f.eks. en lommelykt). Du og familien kan bruke armene og hendene til å lage former på veggen og fortelle om arken, dyrene, regnet, duen og regnbuen. Overvei å avslutte aktiviteten med å drøfte hvordan vi kan følge våre levende profeter i dag, og ved å syng *“Følg profeten”* (*Barnas sangbok*, 58-59) eller en annen sang om profeter.

“Den beste familie for evig,” side 68: Overvei å ha en aktivitet som vil styrke vennskapet mellom familiemedlemmer. Dere kan male, slik Olivia og Jane gjorde, eller arbeide på et annet prosjekt. Etterpå kan dere diskutere hvordan man kan håndtere gruppepress og reflektere over velsignelsene ved å bygge sterke vennskapsbånd innad i familien deres. Dere kan snakke om personer i Skriftene som ble styrket av sitt vennskap med familiemedlemmer: For eksempel Maria og Elisabet, Nephi og Sam, og Joseph og Hyrum Smith.

PÅ DITT SPRÅK

Liahona og annet av Kirkens materiale er tilgjengelig på mange språk på languages.lds.org.

EMNER I DETTE NUMMERET

Tallene viser til første side av artikkelen.

Bud, 62, 66

Den hellige ånd, 45, 80

Dåp, 71

Ekteskap, 12, 48, 52

Familie, 12, 32, 68

Fred, 14

Frelsesplanen, 22, 61,
62, 74

Glede, 14

Handlefrihet, 61, 62

Jesus Kristus, 7, 14, 47

Kall, 14, 32

Kimball, Spencer W., 81

Kjærlighet, 4, 46, 48, 67

Lys, 45

Misjonærarbeid, 26, 32,
66, 71

Mål, 62

Noah, 10

Normer, 14, 65

**Omvendelse til
evangeliet**, 32, 46

Pakt, 22

Pionerer, 26

Prestedømme, 22, 38

Prøvelser, 32

Quorum, 38, 44

Russland, 26, 72

Sabbaten, 66

Stevnemøter, 65

Takknemlighet, 60

Tempelarbeid, 14, 26, 32,
52, 56

Tjeneste, 4, 11, 14, 32, 38,
44, 58, 60, 70

Tro, 14, 47

Vitnesbyrd, 32

Av president
Thomas S. Monson

TJEN HERREN MED kjærlighet

Vår Herre Jesus Kristus sa: “Den som vil berge sitt liv, skal miste det. Men den som mister sitt liv for min skyld, han skal berge det” (Lukas 9:24).

“Jeg tror,” sa president Thomas S. Monson, at “Frelseren forteller oss at med mindre vi glemmer oss selv i tjeneste for andre, er det liten mening med vårt eget liv. De som lever bare for seg selv, vil til slutt skrumpe inn, og billedlig talt miste sitt liv, mens de som glemmer seg selv i tjeneste for andre, vokser og blomstrer – og dermed redder sitt liv.”¹

I følgende utdrag fra president Monsons virke minner han siste-dagers-hellige om at de er Herrens hender, og at evighetens velsignelser venter dem som trofast tjener andre.

Tjeneste i templet

“En stor tjeneste ytes når vi utfører stedfortredende ordinanser for dem som har gått til den andre siden av sløret. I mange tilfeller kjenner vi ikke dem vi arbeider for. Vi forventer ingen takk, heller ikke har vi noen forsikring om at de vil godta det vi tilbyr dem. Men vi gjør det, og i den prosessen oppnår vi det som vi ikke kan få på annen måte – vi blir bokstavelig talt frelsere på Sions berg. Slik vår Frelser ga sitt liv som et stedfortredende offer for oss, gjør vi også, til en viss grad, det samme når vi utfører stedfortredende arbeid i templet for dem som ikke kan

komme videre med mindre noe gjøres for dem av de av oss som er her på jorden.”²

Vi er Herrens hender

“Mine brødre og søstre, vi er omgitt av mennesker som trenger vår oppmerksomhet, vår oppmuntring, vår støtte, vår trøst og vår vennlighet – enten det er familiemedlemmer, venner, bekjente eller fremmede. Vi er Herrens hender her på jorden, med befaling om å tjene og bygge opp hans barn. Han er avhengig av oss alle...

Den tjeneste vi alle har blitt kalt til, er vår Herre Jesu Kristi tjeneste.”³

Tjeneste i Frelserens skygge

“I den nye verden erklærte den oppstandne Herre: ‘Dere vet hva dere må gjøre i min kirke, for de gjerninger som dere har sett meg gjøre, de skal dere også gjøre, for det som dere har sett meg gjøre, det skal dere også gjøre’ [3 Nephi 27:21].

Vi velsigner andre når vi tjener i skyggen av ‘Jesus fra Nasaret ... som gikk omkring og gjorde vel’ [Apostlenes gjerninger 10:38]. Må Gud velsigne oss så vi finner glede i å tjene vår Fader i himmelen når vi tjener hans barn på jorden.”⁴

Behovet for å tjene

“Vi trenger å bli gitt en sjanse til å tjene. For de medlemmer som har glidd bort fra aktivitet eller som holder igjen og ikke engasjerer seg, kan vi ydmykt søke en måte å nå dem på. Å be dem om å tjene i en eller annen funksjon kan være det incitament de trenger for å komme tilbake til full aktivitet. Men ledere som kunne ha hjulpet i denne forbindelse, er noen ganger motvillige til å gjøre det. Vi må huske at folk kan forandre seg. De kan legge bak seg dårlige vaner. De kan omvende seg fra overtredelser. De kan bære prestedømmet verdig. Og de kan tjene Herren flittig.”⁵

Gjør vi alt vi skulle?

“Verden trenger vår hjelp. Gjør vi alt vi skulle? Husker vi president John Taylors ord: ‘Hvis dere ikke foredler

deres kall, vil Gud holde dere ansvarlig for dem dere kunne ha frelst om dere hadde gjort deres plikt?’ [Læresetninger fra Kirkens presidenter – John Taylor (2001), 164]. Det er føtter å støtte, hender å gripe fatt i, sinn å oppmuntre, hjerter å inspirere og sjeler å frelse. Evighetens velsignelser venter dere. Dere har anledning til å være ikke tilskuere, men deltagere på ... tjenestens scene.”⁶ ■

NOTER

1. “Hva har jeg gjort for noen i dag?” *Liahona*, nov. 2009, 85.
2. “Til vi ses igjen,” *Liahona*, mai 2009, 113-14.
3. “Hva har jeg gjort for noen i dag?” 86, 87.
4. “Frelseren kaller til tjeneste,” *Liahona*, aug. 2012, 5.
5. “Se andre slik de kan bli,” *Liahona*, nov. 2012, 68.
6. “Villig og verdig til å tjene,” *Liahona*, mai 2012, 69.
7. *Undervisning, intet større kall: Ressursveiledning for undervisning i evangeliet* (1999), 12

UNDERVIS FRA DETTE BUDSKAPET

“Hvis du har Kristus-lignende kjærlighet, vil du være bedre forberedt til å undervise i evangeliet. Du vil være inspirert til å hjelpe andre til å bli kjent med Frelseren og følge ham.”⁷ Overvei å be om større kjærlighet til dem du besøker. Etter hvert som du utvikler Kristus-lignende kjærlighet til dem, blir du bedre i stand til å tjene både Herren og dem du underviser på en meningsfylt måte.

En sommer med tjeneste

Av Elizabeth Blight

En sommer oppholdt jeg meg i et annet land der jeg arbeidet med barn med spesielle behov. Da jeg møtte barna for første gang, var jeg utrolig nervøs. Jeg snakket ikke deres språk, men jeg stolte på at Ånden ville lede meg i kommunikasjonen med dem. Etter hvert som jeg lærte hvert barn å kjenne, innså jeg at språk ikke er en hindring for kjærlighet. Jeg lekte, lo og laget ting sammen med barna, og jeg kunne ikke annet enn å føle fullkommen kjærlighet for dem. Jeg fikk et glimt av den kjærlighet vår himmelske Fader har til sine barn, og gleden som fylte mitt hjerte, er ubeskrivelig.

Hver gang jeg gjør tjeneste for andre, føler jeg kjærlighet ikke bare for dem jeg tjener, men også for min himmelske Fader. Jeg har virkelig sett at "når dere er i deres medmenneskers tjeneste, er dere jo i deres Guds tjeneste" (Mosiah 2:17). Hensikten med min tjeneste, enten det er et stort tjenesteprojekt eller små, gode gjerninger, har vært å prise Gud (se Matteus 5:16). Jeg håper at folk vil se min kjærlighet til min himmelske Fader og Kristi lys som brenner i meg, når jeg tjener andre.

Artikkelforfatteren bor i Virginia, USA.

Kjærlighetslenker

Be en voksen hjelpe deg å klippe ut 28 tynne papirstrimler, hver ca. 2,5 cm bred og ca. 20 cm lang.

Gjør en tjeneste hver dag i denne måneden for å vise din kjærlighet til en annen. Du kan hjelpe dine foreldre å gjøre rent hjemme eller skrive noen vennlige ord til en nabo.

Hver dag skriver du på en av papirstrimlene hvilken tjeneste du har gjort, og deretter taper eller limer du sammen endene på strimmelen til en sirkel. Du kan feste sirkelene sammen ved å putte den ene enden av en ny strimmel gjennom sirkelen fra dagen før, og deretter tape eller lime sammen endene på den nye strimmelen. Se hvordan kjærlighetslenken din vokser! Du kan også fortsette å føye til flere ledd i kjærlighetslenken din etter at februar er over.

Studer ydmykt dette stoffet og søk å få vite hva du vil dele med dem du besøker. Hvordan vil det å forstå Frelserens liv og misjon styrke din tro på ham og velsigne dem du våker over som besøkende lærerinne? Du finner mer informasjon på reliefsociety.lds.org.

Jesu Kristi guddommelige misjon: Den gode hyrde

Dette er en del av en serie Besøkende lærerinnens budskap som beskriver aspekter ved Frelserens misjon.

Jesus Kristus, den gode hyrde, forkynte:

“Om noen av dere har hundre sauer og mister én av dem, vil han da ikke forlate de nittini i ødemarken og gå av sted og lete etter den som er kommet bort, til han finner den? ...

Jeg sier dere: Slik skal det være større glede i himmelen over én synder som omvender seg” (Lukas 15:4, 7).

Når vi forstår at Jesus Kristus er Den gode hyrde, får vi et sterkere ønske om å følge hans eksempel og yte tjeneste for dem som er i nød. Jesus sa: “Jeg er den gode hyrde. Jeg kjenner mine, og mine kjenner meg... Jeg setter mitt liv til for fårene” (Johannes 10:14-15). På grunn av Kristi forsoning vil ingen av oss noen gang være så fortapt at vi ikke kan finne veien hjem (se Lukas 15).

President Thomas S. Monson har sagt: “Det er vårt ansvar å ta oss av hjorden... Måtte vi alle reise oss for å tjene.”¹

Fra Skriftene

Salmene 23; Jesaja 40:11; Mosiah 26:21

NOTER

1. Thomas S. Monson, “Himmelske hjem, evige familier,” *Liahona*, juni 2006, 70.
2. Elizabeth Ann Whitney, i *Døtre i mitt rike: Hjelpeforeningens historie og arbeid* (2011), 128.
3. Thomas S. Monson, “Hva har jeg gjort for noen i dag?” *Liahona*, nov. 2009, 86.
4. James E. Faust, “Elsket er også den som har vandret inn på en syndefull sti,” *Liahona*, mai 2003, 68.

Tro, familie, hjelp

Fra vår historie

Elizabeth Ann Whitney, som var tilstede ved det første Hjelpeforeningsmøtet, sa om sin omvendelse i 1830: “Så snart jeg hørte evangeliet slik eldstene forkynte det, visste jeg at det var Den gode hyrdes røst.”² Elizabeth fulgte Den gode hyrdes røst og ble døpt og bekreftet.

Vi kan også høre Den gode hyrdes røst og dele hans læresetninger med andre. President Monson har sagt: “Vi er Herrens hender her på jorden, med befaling om å tjene og bygge opp hans barn.”³

På samme måte som en gjeter leter etter en tapt sau, kan foreldre lete etter et barn som har vandret bort. President James E. Faust (1920-2007), annenrådgiver i Det første presidentskap, sa: “Til de sorgtyngede foreldre som har vært rettskafne, flittige og brukt mye bønn i forbindelse med undervisningen av sine ulydige barn, sier vi at Den gode hyrde våker over dem. Gud er oppmerksom på og forstår deres dype sorg. Det finnes håp.”⁴

Hva kan jeg gjøre?

1. Hvordan bringer det oss fred å vite at Frelseren er Den gode hyrde?
2. Hvordan kan jeg støtte foreldre hvis barn ikke lenger etterlever evangeliet?

NOTATER FRA GENERALKONFERANSEN I OKTOBER 2013

“Det jeg, Herren, har talt, har jeg talt... enten ved min egen røst eller ved mine tjeneres røst, det være det samme” (1&P 1:38).

Når du repeterer generalkonferansen som fant sted i oktober 2013, kan du bruke disse sidene (og konferansenotater i fremtidige numre) som hjelpemiddel til å studere og anvende de nyeste læresetningene fra de levende profeter og apostler og andre ledere i Kirken.

Profetiske ord om psykiske og følelsesmessige utfordringer

“Hvordan reagerer du best når psykiske eller følelsesmessige utfordringer møter deg eller dem du er glad i? Fremfor alt, mist aldri troen på din Fader i himmelen, som elsker deg høyere enn du kan fatte...Tvil aldri på dette, og forherd aldri ditt hjerte. Følg trofast den gjennomprøvde oppbyggende praksis som bringer Herrens ånd inn ditt liv. Søk råd hos dem som har

nøklene til ditt åndelige velvære. Be om og verdsett prestedømsvelsignelser. Ta nadverden hver uke, og hold fast ved de fullkommengjørende løftene i Jesu Kristi forsoning. Tro på mirakler. Jeg har sett så mange av dem komme når alle andre indikasjoner skulle tilsi at alt håp var ute. Håpet er *aldri* ute. Hvis disse miraklene ikke kommer snart eller fullstendig, eller tilsynelatende ikke i det hele tatt, husk Frelserens eget forpinte eksempel: Hvis den bitre kalk ikke går deg forbi, drikk den og vær sterk, i tro på en bedre fremtid...

Jeg bærer vitnesbyrd om den dagen da våre kjære som hadde

Svar til deg

På hver konferanse gir Kirkens ledere inspirerte svar på spørsmål som Kirkens medlemmer kan ha. Bruk november-nummeret 2013, eller gå inn på conference.lds.org for å finne svar på disse spørsmålene:

- Hvorfor legger Gud så stor vekt på kyskhetsloven? Se Dallin H. Oaks, “Ingen andre guder.”
- Hvordan kan vi komme nærmere Gud? Se Terence M. Vinson, “Kom nærmere Gud.”
- Hvordan kan vi unngå å bli bedratt? Se Adrián Ochoa, “Se opp.”

funksjonshemninger i jordelivet, vil stå foran oss, herliggjorte og storslagne, forbløffende fullkomne i kropp og sinn.”

Eldste Jeffrey R. Holland i De tolv apostlers quorum, “Som et knust kar,” *Liahona*, nov. 2013, 40-41, 42.

For å lese, se på eller lytte til taler fra generalkonferansen, kan du gå inn på conference.lds.org.

TREKK PARALLELLER: OMVENDELSE

Noen av de viktigste emnene blir tatt opp av mer enn én taler på general-konferansen. Her er det tre talere sa om omvendelse:

- “Det er en viktig forskjell mellom sorg over synd som fører til omvendelse, og sorg som fører til fortvilelse. Apostelen Paulus sa at “*bedrøvelsen etter Guds sinn* virker omvendelse til frelse... Men *verdens bedrøvelse* virker død” [2 Korinterbrev 7:10; uthevelse tilføyd].¹ – President Dieter F. Uchtdorf, annenrådgiver i Det første presidentskap
- “Husk at omvendelse ikke er straff. Det er en håpefylt vei til en mer strålende fremtid.”² – Eldste Richard G. Scott i De tolv apostlers quorum
- “Frelserens sonoffer muliggjør vår fremtidige frelse og opphøyelse ved hjelp av omvendelsens prinsipp. Hvis vi ærlig og oppriktig omvender oss, kan forsoningen hjelpe oss å bli rene, endre vår natur og utholde våre utfordringer.”³ – Eldste Richard J. Maynes i De sytti

NOTER

1. Dieter F. Uchtdorf, “Du kan klare det nå!” *Liahona*, nov. 2013, 56.
2. Richard G. Scott, “Personlig styrke gjennom Jesu Kristi forsoning,” *Liahona*, nov. 2013, 84.
3. Richard J. Maynes, “Styrke til å holde ut,” *Liahona*, nov. 2013, 79.

Et profetisk løfte

“Vi kan ikke tvinge Guds barn til å velge veien til lykke. Gud kan ikke gjøre det på grunn av handlefriheten han har gitt oss.

Vår himmelske Fader og hans elskede Sønn elsker alle Guds barn uansett hva de velger å gjøre eller

hva de blir. Frelseren betalte prisen for alle synder, uansett hvor avskyelige de er. Selv om det må være rettferdighet, gis det anledning til barmhjertighet som ikke vil berøve rettferdigheten. ...Vi kan alltid fatte mot ved forsikringen om at vi alle en

NOEN TALL *

50 år siden president Thomas S. Monson ble apostel

15 millioner medlemmer av Kirken

197 land hvor konferansen var tilgjengelig

80 333 heltidsmisjonærer

* Ved generalkonferansen i oktober 2013

gang følte gleden ved å være sammen som et medlem av vår himmelske Faders kjære familie. Med Guds hjelp kan vi alle føle dette håpet og denne gleden igjen.”

President Henry B. Eyring, førsterådgiver i Det første presidentskap, “Til mine barnebarn,” *Liahona*, nov. 2013, 71, 72.

NOAH

“[Noah] kommer nest etter Adam i prestedømmets myndighet. Han ble kalt av Gud til sitt embede og var alle levendes far på sin tid.”¹ – Profeten Joseph Smith

Min far ga meg navnet Noah, som betyr ”hvile”, fordi han trodde jeg ville bringe min familie trøst. Jeg levde i en mørk tid hjemsøkt av vold, hat og andre synder.²

Gud varslet meg om at en vannflom ville utrydde de ugudelige, og ga meg instruksjoner om å bygge en ark og samle mat og dyr. Med hjelp fra mine tre sønner og ved inspirasjon fra Gud arbeidet jeg på skipet de neste 120 årene. Det var ikke engang noen antydning til regn.³

Jeg forkynte også omvendelse og håpet at noen ville lytte og unnsnippe flommen. Fra den gang Enok ble bortrykket og til vannflommen ble mange trofaste tatt opp til himmelen uten å smake døden, men andre nektet å omvende seg.⁴

Da min familie endelig gikk ombord i arken, forseglet vi døren og åpnet den ikke igjen før regnet opphørte og bakken ble tørr, nesten et år senere.⁵ Da vi gikk ut av arken, opprettet Gud en pakt om at han aldri skulle la en vannflom dekke jorden igjen. En regnbue

kom til syne på himmelen som et symbol på hans løfte. Han befalte oss å bli mange og fortsette å etterleve evangeliet, og jeg ble den annen far for den menneskelige rase.⁶

Mange hundre år senere, som en engel ved navn Gabriel,⁷ kunngjorde jeg for presten Sakarias at han skulle bli far til døperen Johannes, og jeg viste meg for Maria og fortalte henne at hun skulle føde Frelseren.⁸

Mitt liv viser at selv i vanskelige tider vil du aldri stå alene hvis du følger Gud. Livets flommer vil til slutt avta, og du vil se evangeliets skjønnhet i livet, i likhet med regnbuen som hvelver seg på himmelen. ■

NOTER

1. *Læresetninger fra Kirkens presidenter – Joseph Smith* (2007), 104.
2. Se 1 Mosebok 6:11; Moses 8:9; Bible Dictionary, “Noah.”
3. Se 1 Mosebok 6:14-22; Moses 8:17; *Læresetninger fra Kirkens presidenter – Spencer W. Kimball* (2006), 140-41.
4. Se Moses 7:21, 27; 8:15-24.
5. Se 1 Mosebok 7:11; 8:13-14.
6. Se 1 Mosebok 9:1-17.
7. Se Veiledning til Skriftene, “Gabriel”, scriptures.lds.org.
8. Se Lukas 1:11-20, 26-33.
9. Se 1 Mosebok 5:3-28.
10. Se 1 Mosebok 9:29.
11. Se Daniel 8:15-19; 9:21-23.

FAKTA: NOAH

Navn: Noah, Gabriel

Fødsel: ca. 1056 år etter Adam⁹

Alder da han døde: 950 år¹⁰

Genealogi: sønn av Lamek, barnebarn av Metusalah, niende generasjon etter Adam

Roller på jorden: forkynte rettferdighet før vannflommen; reddet familie og dyr fra flommen; annen far til den menneskelige rase

Rolle etter jordelivet: som Gabriel, viste han seg for Daniel for å undervise ham om Det annet komme;¹¹ for Sakarias, far til døperen Johannes; og for Maria, Jesu mor

TJENESTE

På side 58-59 i dette nummeret forklarer Carol F. McConkie, førsterådgiver i Unge kvinners presidentskap, at tjeneste er Jesu Kristi evangelium i handling: “Når vi tjener andre, er vi engasjert i frelsesverket. Kong Benjamin sa: ‘Når dere er i deres medmeneskers tjeneste, er dere jo i deres Guds tjeneste’ (Mosiah 2:17).” Forslagene nedenfor vil hjelpe dere å undervise ungdom og barn om tjeneste og dens rolle i Jesu Kristi evangelium.

Forslag til hvordan man underviser ungdom

- Mormon Messages for Youth-videoen “Extraordinary Gift” (online at lds.org/go/E24service) forteller historien om en blind ung mann som bruker sine talenter til å velsigne andre. Du kan gjerne se videoen sammen med familien og snakke om de spesielle gavene hvert familiemedlem har fått. Hvordan kan disse gavene brukes til å tjene andre?
- I *Til styrke for ungdom* leser vi: “Noe av den viktigste tjeneste du kan gi, er den du gir i ditt eget hjem” (32). Drøft med dine unge hvor viktig det er å tjene i hjemmet. Hvilke velsignelser mottar man når familiemedlemmer

tjener hverandre? Planlegg en måte som deres unge kan gjøre mer meningsfylt tjeneste på hjemme.

- “Den mest meningsfylte tjeneste uttrykkes i enkle, dagligdagse gode gjerninger” (*Til styrke for ungdom*, 32). Oppfordre deres unge til å planlegge en tjenesteaktivitet som består av “dagligdagse gode gjerninger.” Drøft hvordan tjeneste forholder seg til paktene vi inngår i dåpen (se Mosiah 18:8-10).
- Overvei å ha en generalkonferansejakt på familiens hjemmefest der familiemedlemmene bruker tips for å se etter uttalelser om tjeneste fra den siste generalkonferansen. Del det dere finner, og drøft hvordan dere kan følge rådene våre ledere har gitt.

Forslag til hvordan man underviser barn

- Hjelp deres barn å forstå at det overalt finnes anledninger til å tjene. Be familiemedlemmene se etter måter de kan tjene på i løpet av sine daglige gjøremål, og kom deretter sammen og snakk om deres erfaringer.

SKRIFTSTEDER OM DETTE EMNET

Matteus 25:35-45

Lukas 10:25-37

Jakobs brev 2:14-17

- Fortell historier om tjeneste fra deres slektshistorie, et av Kirkens tidsskrifter eller en generalkonferansetale. Les Mosiah 2:17 og snakk om hvordan vi kan tjene vår himmelske Fader ved å tjene andre.
- La barna deres tegne bilder som viser hvordan de tjener andre. Spør hva de kan gjøre for å tjene sine søsken, venner, lærere eller foreldre. ■

FORBEREDELSE TIL Å BLI EN EVIG FAMILIE

Av Marco Castro Castro

Det finnes ingen trylleformel for et lykkelig ekteskap, men ingrediensene er alltid de samme.

Min hustru og jeg iakttok med bedrøvelse og forundring at noen av våre venner gjennomgikk en skilsmisseprosess. Det første vi følte, var frykt for at dette skulle skje med oss hvis vi skulle stå overfor vanskelige utfordringer i vårt ekteskap. Da vi faktisk opplevde en alvorlig krise i ekteskapet vårt, bestemte vi oss for å gi oss selv en siste sjanse – men på riktig måte. Vi hadde allerede en tid forsøkt å løse våre problemer ved å ta hensyn til hverandres tanker og følelser. Forholdet ble bedre midlertidig, men etter en tid meldte problemene seg alltid igjen.

Vårt ekteskap begynte ikke å endres før vi innså at Herren trengte å spille en fremtredende rolle i det. Vi innså at vi aldri ville klare å arbeide oss gjennom våre konflikter på egen hånd, langt mindre finne en løsning. Vi lot vår stolthet fare og gjorde noe vi ikke hadde gjort før. Vi glemte våre egne synspunkter og spurte Herren hva han ønsket for oss. Først da vi tok Ham med, begynte

vårt ekteskap å bedres – gradvis og på hans måte og i hans beleilige tid.

Nå er det flere å siden vi knelte ved alteret i Santiago Chile tempel, og vi har møtt mange utfordringer og mye motgang. Når vi ser tilbake, kan vi si at alt vi har gjennomgått, har vært til vårt beste. Motgangen har lært oss å være ydmyke og har gjort oss sterkere. Vi

lærer fremdeles hvordan vi må sette vårt liv i orden – vi lærer begge å arbeide sammen som likeverdige partnere i kjærlighet og forståelse – og innsatsen har vært verdt det.

Det finnes ingen trylleformel for et lykkelig ekteskap. Ingrediensene finnes i Jesu Kristi evangelium, der de alltid har vært å finne. Som familie har vi skrevet en erklæring

BYGGET PÅ EN GRUNNVOLL AV TRO

“Gode, evige ekteskap bygger på en grunnvoll av tro på vår

Herre Jesus Kristus og overholdelse av hans læresetninger [se “Familien – En erklæring til verden”, *Liahona*, nov. 2010, 129]. Jeg har lagt merke til at par som har gjort sitt ekteskap uerstattelig, følger mønstre for tro: De går på nadverdsmøtet og andre møter hver uke, holder familiens hjemmeaften, ber og studerer Skriftene sammen og hver for seg, og betaler en ærlig tiende. Deres gjensidige ønske er å være lydige og gode.”

Eldste L. Whitney Clayton i De syttis presidentskap, “Ekteskap: Se og lær,” *Liahona*, mai 2013, 83.

som vi bruker sammen med familieerklæringen som Det første presidentskap og De tolv apostler har utgitt.¹ Vår erklæring, som har tittelen “Hvordan forberede seg til å bli en evig familie”, begynner med følgende ord: “Vi, familien Castro Martínez, bevitner at ekteskapet er innstiftet av Gud, og at familieforhold kan være evige gjennom Jesu Kristi forsoning hvis vi er lydige mot evangeliets lover og ordinanser.”

Det som følger, er 17 prinsipper som etter vår mening omfatter de grunnleggende evangelienorner som vil gi oss størst sjanse til å lykkes i vårt ekteskap og i vår familie. Vår liste er på ingen måte

revolusjonerende. Den inneholder ting som personlig bønn og familiebønn, skriftstudium, ukentlige familiens hjemmeaftener, tilstedeværelse på søndagens møter, regelmessige tempelbesøk, det å behandle hverandre med kjærlighet og respekt, og yte tjeneste. Vi innser også at prinsippene i seg selv har ingen som helst effekt – vi må praktisere dem.

Ved å legge vår stolthet til side og innlemme Herren og hans vilje i vårt ekteskap har vi kommet inn på stien som kan gjøre oss til en evig familie. ■

Artikkelforfatteren bor i Valparaíso, Chile.

NOTE

1. Se “Familien – En erklæring til verden”, *Liahona*, nov. 2010, 129.

Av eldste
Richard G. Scott
i De tolv
apostlers quorum

Lev

ET LIV MED FRED, GLEDE OG MENING

Måtte Herren styrke deres beslutning, deres utøvelse av tro og deres voksende karakter, slik at dere kan være det redskap til det gode han ønsker at dere skal være.

Verden er i alvorlige vanskeligheter. De grunnleggende verdier i USA og andre vestlige land er i ferd med å bli undergravd. Det foregår en kontinuerlig oppsmuldring av prinsipper, dyd, integritet og religiøse verdier – sivilisasjonens grunnstener og avgjørende ingredienser for fred og lykke. Jeg vil dele med dere så enkelt og så klart som jeg kan, et mønster for fremgang og lykke i livet til tross for disse forholdene.

Gud har gitt dere evne til å utøve tro så dere kan finne fred, glede og mening med livet. For å kunne anvende dens kraft må imidlertid denne troen være forankret i noe sikkert. Det finnes ingen mer solid grunn enn troen på den kjærlighet vår himmelske Fader har til deg, tro på hans plan for lykke og tro på Jesu Kristi villighet og evne til å oppfylle alle sine løfter.

A paved path winds through a lush green forest. The path is made of grey asphalt and curves gently to the right. The trees are dense and vibrant green, with sunlight filtering through the canopy, creating dappled light on the path. The overall atmosphere is peaceful and serene.

Noen av de prinsipper som tro bygger på, er:

- Tillit til Gud og hans ønske om å hjelpe når det trengs, uansett hvor vanskelige forholdene er.
- Lydighet mot hans bud og et liv som viser at han kan stole på dere.
- Følsomhet for Åndens stille tilskynninger og tapper gjennomføring av de inntrykkene dere mottar.
- Å være tålmodig og forståelsesfull når Gud lar deg streve med å vokse og svarene kommer stykkevis over lengre tid.

Det vil være nyttig for dere å forstå og anvende kraften som ligger i samspeilet mellom tro og karakter. Gud bruker deres tro til å forme deres karakter. Vår karakter veves tålmodig av tråder som lære, prinsipper og lydighet. Karakter er tilkjennegivelsen av det dere er i ferd med å bli. Deres karakter vil være målestokken som Gud vil bruke til å finne ut hvor godt dere har brukt deres jordiske liv. En sterk moralsk karakter følger av stadig riktige valg i livets prøvelser. Slike valg tas med tillit til ting man har tro på, og som blir bekreftet når man handler ifølge dem.

En verdig karakter

Etter hvert som dere beveger dere til grensen for deres forståelse og inn i usikkerhetens uklarhet når dere utøver tro, vil dere bli ledet til å finne løsninger på livets utfordringer som dere ellers ikke ville nå frem til. Selv om dere har den sterkeste tro, vil Gud ikke alltid belønne dere umiddelbart i henhold til deres ønsker. Isteden vil han svare litt om gangen med det som ifølge hans evige plan er best for dere. Deres fortsatte

utøvelse av tro vil forme karakterstyrke som vil være tilgjengelig for dere i tider med kritisk behov. Slik karakter utvikles ikke under store utfordringer eller fristelser. Det er da den skal anvendes.

Karakterstyrkens grunnfjell er integritet. En verdig karakter vil styrke deres evne til å gjenkjenne Åndens veiledning og være lydige mot den. En sterk karakter er viktigere enn det dere eier, enn det dere har lært eller hvilke mål dere har nådd. Ved konsekvent å utøve tro bygger dere opp en sterk karakter. I sin tur utvider deres styrkede karakter deres evne til å utøve tro, og dermed øker deres evne og tillit til å kunne overvinne livets prøvelser. Denne forsterkende syklusen fortsetter, for jo mer deres karakter blir styrket, jo større blir deres evne til å utøve troens kraft.

Uansett hvor dere bor, uansett yrke eller fokus i livet, vil dere bli trukket inn i kampen om menneskenes sjeler. Være tapre i den kampen. Den føres på grunnlag av karakter. Satan og hans tropper har definert sin karakter ved resolutt motstand mot vår Faders vilje og konsekvente brudd på hans bud. Deres karakter blir styrket ved konsekvent å gjøre riktige valg. Gjennom hele livet vil dere bli belønnet ut fra den innsatsen dere gjør for å velge riktig.

Hverken Satan eller noen annen makt kan svekke eller ødelegge deres tiltagende karakter. Bare dere selv kan gjøre det ved ulydighet. Det er derfor Satan er så intenst fokusert på å friste dere til å ta avgjørelser som vil undergrave deres karakter. Satan er en dyktig mester til å få ødeleggende valg til å virke attraktive og fornuftige. Så vær forsiktige. I denne avgjørende fasen av livet vil dere bli

Hold evangeliets lys brennende i hjemmet ved skriftstudium, bønn og de andre tingene dere vet at dere burde gjøre. Ta rikelig til dere fra det åpenbarte Guds ords kilde. Hold fast ved hans ord.

møtt med mange valg. De avgjørelsene dere vil ta, vil få avgjørende innflytelse på livet nå og i all evighet. Ta dem klokt og med bønnens hjelp.

Ta avgjørelser basert på evige sannheter

Det er to mønstre for å ta avgjørelser i livet: (1) Avgjørelser basert på omstendigheter og (2) avgjørelser basert på evig sannhet. Satan oppfordrer til å ta valg i henhold til omstendighetene: Hva gjør andre? Hva synes å være sosialt eller politisk akseptabelt? Hva vil bringe den raskeste, mest tilfredsstillende responsen? Dette mønsteret gir Lucifer den bredeste mulighet til å friste en person til å ta avgjørelser som vil være skadelige og ødeleggende, selv om de kan synes ytterst tiltalende når en avgjørelse tas.

Med denne tilnærmingen er det ingen underliggende sett med verdier eller normer til konsekvent å veilede avgjørelser. Hver avgjørelse tas ut fra det som synes å være det mest attraktive valget i øyeblikket. En som velger denne veien, kan ikke forvente hjelp fra Herren, men blir overlatt til sin egen styrke og eventuelt andres som ønsker å hjelpe. Dessverre tar de fleste av Guds barn avgjørelser på denne måten. Det er grunnen til at verden er så kaotisk.

Herrens mønster er at hans barn skal ta avgjørelser basert på evig sannhet. Dette fordrer at du fortsetter å ha Guds bud i sentrum av livet. Dermed tas avgjørelser i samsvarende med uforanderlige sannheter hjulpet av bønn og Den hellige ånds veiledning. I tillegg til deres egen styrke og kapasitet, vil dere motta guddommelig inspirasjon og kraft når det trengs. Deres handlinger vil være forutsigbare og tilværelsesfulle for alle i deres innflytelsessfære. Dere vil ha et meningsfylt, fredelig og lykkelig liv.

Det er ingen garanti for at livet vil være enkelt for noen. Vi vokser og lærer raskere ved å møte og overvinne utfordringer. Dere er her for å vise dere verdige, for å utvikle dere og overvinne. Det vil være konstante utfordringer som får dere til å tenke, bruke god dømmekraft og handle rettferdig. Dere vil vokse på grunn av dem. Det finnes imidlertid noen utfordringer dere aldri trenger å møte. Det er de som er forbundet med alvorlig overtredelse. Så lenge dere fortsetter å unngå slike tragedier, vil livet være enklere og lykkeligere. Dere vil se andre rundt dere som ikke gjør dette valget, som gjør ting som er galt og ugudelig og påfører dem sorg. Takk deres Fader i himmelen for at deres mønster i livet er annerledes og at dere har fått hjelp til å ta valg veiledet av Den hellige ånd. Denne tilskyndelsen vil holde dere på rett vei.

Evangeliet lærer oss å ta avgjørelser basert på evig sannhet. Vær så snill aldri å tillate dere å gjøre et unntak fra dette livsmønsteret for å oppnå en midlertidig, tiltalende fordel eller å delta i en opplevelse som dere vet er uverdige. Jeg har sett så mange unge par og enkeltpersoner fomme med livets ball fordi de søker informasjon fra feil kilder om hvordan de skal leve. De kommer bort fra sanne prinsipper ved å bli fristet til å inngå bare noen mindre kompromisser for å få innflytelse, posisjon eller aksept. De rettferdiggjør disse avvikene ved å rasjonalisere med at de senere kan oppnå et større gode. I det lange løp vil dette livsmønsteret føre dere til et sted dere definitivt ikke ønsker å være.

Stå fast på deres beslutning

Hvordan kan dere stå fast på deres beslutning om å leve verdig? Hvordan kan dere være sikre på at denne

Vi trenger mødre og fedre som vil bevare hjemmets hellighet og sikkerhet og familiens integritet, der troen på Gud og lydighet mot hans bud undervises og læres som grunnlaget for et produktivt liv.

besluttsomheten i deres hjerte ikke vil bli oppspist av presset rundt dere? Hvis dere er velsignet med å være gift, skulle dere glede dere over dette samværet med deres ektefelle og deres barn. Ha absolutt ingen hemmeligheter for hverandre. Dette vil være en solid forsikring for fortsatt rettferdighet og lykke. Ta avgjørelser sammen.

Hold evangeliets lys brennende i hjemmet ved skriftstudium, bønn og de andre tingene dere vet at dere burde gjøre. Hedre og etterlev tempelpaktene etter hvert som dere mottar dem. Ta rikelig til dere fra det åpenbarte Guds ords kilde. Hold fast ved hans ord. Hold sabbatsdagen hellig. Kort sagt, fortsett å gjøre det dere vet dere bør gjøre. Uansett hvor dere kommer, må dere holde en nær forbindelse til Kirken og jevnlig utføre tjeneste der. Mens dere fremdeles er enslige, skulle dere ha de samme målene der de er relevante.

Som eksepsjonelle sønner eller døtre av Gud er dere sårt tiltrengt. Det er et presserende behov for flere menn og kvinner som dere, som vil stå for prinsipper mot økende press til å gå på akkord med disse prinsippene. Det trengs menn og kvinner som vil handle edelt og modig til fordel for det Herren har definert som det rette – ikke for det som er politisk korrekt eller sosialt akseptabelt. Vi trenger personer som har den åndelige, rettferdige innflytelse som vil motivere andre til å leve hederlig. Vi trenger statsmenn med integritet, forretningsmenn som er ærlige og moralsk rene, advokater som forsvarer rettferdighet og rettssystemet, og

offentlige tjenestemenn som bevarer prinsippet fordi det er rett. Fremfor alt trenger vi mødre og fedre som vil bevare hjemmets hellighet og sikkerhet og familiens integritet, der troen på Gud og lydighet mot hans bud læres som grunnlaget for et produktivt liv.

Dere kan være en viktig del av dette skinnende lyset, denne rettferdige innflytelsen til å øke karakterstyrken i deres nasjon og dens hjem. Mange av deres venner lever sitt liv i nuet. De forstår ikke behovet for prinsipper, evige lover og sannhet. De har vokst opp i et miljø der beslutningene fattes på grunnlag av dagens omstendigheter eller morgendagens muligheter for gevinst. Vis dem et bedre liv – en bedre måte. Det finnes ting som er gale fordi Gud har sagt de er gale. Sannhet bestemmes ikke av hva mennesker tenker, uansett hvor innflytelsesrike de måtte være. Sannheten ble grunnlagt av en allmektig Gud før denne verden ble skapt. Sannheten vil eksistere uendret for alltid.

Man kan nok finne midlertidig nytelse i makt, innflytelse eller materiell velstand. Men sann, varig lykke, det slaget som føles tidlig om morgenen når man er ærlig med seg selv, kan bare oppnås ved lydighet mot Guds læresetninger. Man trenger ærlighet, integritet, kyskheter, dyd og villighet til å avstå fra noe attraktivt – eller som i øyeblikket kan virke ønskelig – for et større gode i fremtiden. Jeg snakker om vår villighet når omstendighetene krever at vi legger alt på alteret for å følge sanne prinsipper.

Fremgang med å følge planen

Jeg vil gjerne foreslå 10 konkrete ting for å hjelpe dere å lykkes med planen Herren ønsker at dere skal følge i livet.

For det første: Bestem deg for et knippe prinsipper som vil være styrende for alle aspekter av ditt liv – i hjemmet, i Kirken, i ditt yrke, i samfunnet. Mange prøver å kategorisere livet og har én norm for Kirken og en annen norm for hva de gjør i næringslivet og i andre aspekter av livet. Jeg råder dere på det sterkeste til ikke å gjøre det. Det er i virkeligheten bare ett knippe normer som gir mening. Det er Jesu Kristi læresetninger, som sier oss noe om betydningen av tro, tjeneste, lydighet og integritet.

For det annet: Gjør ikke unntak med hensyn til deres normer. Gå aldri på akkord med dem. En av måtene Herren beskytter oss på, er å gi oss veiledning i livet. En av måtene Satan forsøker å ødelegge oss på, er ved umerkelig å lede oss bort fra det vi vet er aller viktigst i livet. Jeg bodde i Washington, DC, store deler av livet, og jeg husker til tider menn som kom til byen og som var blitt valgt som representanter for myndighetene og var medlem av Kirken. Noen av dem brukte Frelserens læresetninger i hele sin karriere, og ble gode tjenere. Andre begynte tidlig i karrieren å resonnerer: "Om vi var bedre venner med andre og ble bedre forstått, ville vi få stillinger som ville gjøre oss i stand til å utføre mer betydningsfull tjeneste." De begynte å gjøre små unntak fra de normer som de visste burde veilede deres liv. Det er få som husker dem. De tapte fordi de gjorde unntak fra normene. Gjør ikke den tabben.

Vær lojale mot læren dere har mottatt fra deres foreldre og ledere i Kirken. De er

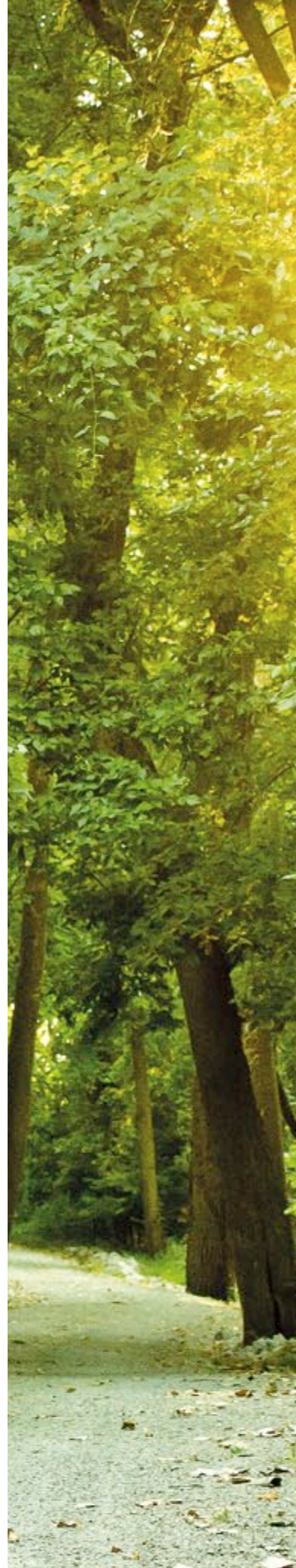
av største verdi. Hvis dere integrerer deres formelle utdanning med det dere vet om Herrens læresetninger og eksempler fra verdige mennesker som er forbilder for dere, vil dere ha et solid fundament. Dere vil være produktive og gjøre ting som er verdifulle for andre.

For det tredje: Vær lojale. Vær lojale mot deres foreldre og deres nærmeste. Vær ikke minst lojale mot Jesus Kristus, Frelseren. Dere har fremgang når dere handler i samsvar med Herrens læresetninger. Når dere søker arbeid, finn noe som utfordrer dere, som hever dere til høyere prestasjonsnivåer. Det er kanskje vanskeligere, men dere vil vokse, utvikle dere bedre og bidra med mer godt. Dere har virkelig ingen anelse ennå om hvem dere er og hva dere kan oppnå i livet. Dere har enorme muligheter langt utover det dere kan forestille dere i dag.

For det fjerde: Lev slik at Herren kan lede dere dit han vil at dere skal være og tjene. Han kan gjøre det hvis dere verdig etterlever hans bud og på alle måter gjør deres beste for å være lydige mot hans læresetninger.

For det femte: Tjen andre. Å dele det dere vet med andre vil gi dere lykke og være til velsignelse for dem.

For det sjette: Smil. Jeg mener ikke at dere trenger å fortelle vitser hver dag, men en god spøk nå og da er en sikkerhetsventil. Livet er ikke så ille. Dere vil snart lære at alle har problemer, og ingen ønsker å høre om deres. Sett disse tingene til side og smil. Ha god humoristisk sans, slik profetene har. Jeg skulle ønske jeg kunne fortelle dere om noen av de tingene vi snakker om. Ikke flåsete ting, ikke ting som er upassende – bare god humoristisk

sans. Jeg skal fortelle dere en hemmelighet om hvordan dere kan våkne om morgenen med et smil om munnen uansett hvordan dere føler dere: Gå til sengs med en kleshenger i munnen. Husk at god humoristisk sans hjelper mye.

For det syvende: Ikke klag. Livet er ikke alltid rettferdig. Sånn er det bare. Men det er alltid ladet med fantastiske muligheter hvis dere vet hvordan dere skal finne dem. Jeg husker en gang da jeg jobbet så hardt som jeg trodde var mulig. Jeg jobbet tilfeldigvis for en mann som tok alle ideer og forslag og arbeid fra min side, og ga dem videre til sin overordnede som om de var hans egne forslag. En stund gjorde det meg virkelig opprørt. Mens jeg tenkte på det, slo en tanke meg, og jeg bestemte meg for at fra da av ville jeg skrive rapporter til ham om alt jeg gjorde eller prøvde å gjøre, og jeg sendte kopi til sjefen hans. Han likte det ikke, men det gjorde susen.

For det åttende: Ha alltid en oppgave i Kirken. Jeg mener ikke at dere bør be om et bestemt kall, men uansett hvor dere kommer i verden, uansett hvor Herren leder dere, kan dere alltid stille dere til rådighet for den presiderende autoritet. Overlat det til vedkommende å bestemme hvor og hvordan. Hold kontakt med det som er av Gud og forskjellige måter å tjene ham på.

De to siste er de viktigste.

For det niende: Gå i templet. Ha alltid en gyldig tempelanbefaling. Det kan være noen få unge voksne som ønsker å vente med å dra til templet for å motta sin begavelse til de kan dra sammen med sin ledsager for å bli beseglet. Men nesten alle kan skaffe seg og ha en tempelanbefaling. Det vil holde dere åndelig på bølgelengde,

*Sett dine problemer til side og smil.
Ha god humoristisk sans, slik
profetene har.*

vil hjelpe dere å huske de viktigste tingene i livet og vil oppmuntre dere til å yte god tjeneste for andre.

For det tiende: Ha Frelseren Jesus Kristus som deres eksempel i livet. Bruk hans læresetninger som håndbok for livet. Gjør aldri unntak fra dem.

Vil dere ydmykt overveie det vi har snakket om? Det finnes mange som er villige til å ledes av deres rettferdige eksempel. Fordi dere er blitt opplyst, skylder dere dem som følger etter, det beste eksempel dere er i stand til å gi. Ikke bare vil de bli velsignet, men deres liv vil også bli beriket. Bli kjent med den store positive innflytelse som strømmer fra personer som handler ut fra samvittighet og prinsipper rotfestet i sannhet. Bestem dere for at hvert øyeblikk av livet skal gjenspeile deres beslutning om ydmykt å være et eksempel på rettferdighet, integritet og overbevisning. Med et slikt liv vil dere med sikkerhet lykkes i å oppnå hensikten med at dere kom til jorden.

Gjør det som er rett

Jeg innledet dette budskapet med å antyde at jeg i mitt personlige liv har fått bekreftet sannheten av prinsippene jeg har delt med dere. Det har hendt at mitt valg om å stå for prinsipper i møte med sterke krefter, kunne innebære betydelige personlige tap. Men dette avskrekket meg ikke. Jeg var fast bestemt på å gjøre det som var rett. Det forventede tapet kom imidlertid aldri. På en eller annen måte åpnet det seg langt større og mer meningsfulle muligheter for meg når jeg gjorde det rette. Jeg vitner om at dere aldri vil ta feil når dere stoler på Herren og hans løfter, uansett hvor stor utfordringen måtte være.

Jeg vil fortelle dere en historie. Jeg tjenestegjorde i Sjøforsvaret under admiral Hyman G. Rickover, en svært krevende person. Da jeg ble kalt som misjonspresident, forsøkte han å snakke meg fra det. Da jeg sa at det var en Guds profet som hadde kalt meg, sa han: "Hvis det er slik mormoner er, kommer jeg ikke til å la noen av dem arbeide for meg." Jeg visste det var mange familier i Idaho som var avhengige av arbeidet med det programmet, og det bekymret meg.

Mens jeg ba, kom jeg til å tenke på en sang: "Gjør hva er rett, la så følgene komme" ("Gjør hva er rett", *Salmer*, nr. 133). Det gjorde jeg. Jeg kunne ikke forstå hvordan noen av de utfordringene vi sto overfor ville ordne seg slik jeg håpet de ville, med vedkommende som skulle erstatte meg, men "gjør hva er rett, la så følgene komme". Alt gikk veldig bra.

Da admiral Rickover fikk vite at jeg skulle reise på misjon, sa han at han aldri ville se meg eller snakke med meg igjen. Den siste dagen jeg jobbet sammen med ham, ba jeg om en avtale. Sekretæren gispet, idet hun forventet en eksplosjon.

Jeg gikk inn, og han sa: "Sitt ned, Scott. Hva har du å si? Jeg har gjort alt jeg har kunnet for å få deg til å ombestemme deg. Hva har du å si?"

Jeg ga ham en Mormons bok og sa: "Admiral, jeg tror på Gud. Og jeg tror at når vi gjør så godt vi kan, vil han hjelpe oss."

Da sa admiral Rickover noe som jeg ikke forvente å høre. Han sa: "Når du er ferdig med misjonen, vil jeg at du skal komme tilbake og jobbe sammen med meg."

"Gjør hva er rett, la så følgene komme."

Måtte Herren styrke deres beslutning, deres utøvelse av tro og deres voksende karakter, slik at dere kan være det redskap til det gode han ønsker at dere skal være. Jeg vitner om at han lever. Når dere verdig søker hans hjelp, vil han gi dere veiledning. Det vitner jeg om av hele min styrke. Jesus Kristus lever. Han leder sitt arbeid på jorden.

Som Herren Jesu Kristi apostler har vi opplevelser som er svært hellige, som gjør oss i stand til å bære vitnesbyrd om hans navn og hans kraft. Jeg gjør det med dyp overbevisning. Jesus Kristus elsker dere. Han vil veilede dere. I tider med store utfordringer, når dere er usikre på hvilken vei dere skal ta, knel ned og be deres Fader i himmelen velsigne dere og la deres tro på Frelseren og hans forsoning være klippen og fundamentet for deres fremgangsrike liv. ■

Fra en tale holdt under en eksamensfest ved Brigham Young University 21. april 2011. Du finner hele talen på engelsk på speeches.byu.edu.

FOR Å LYKKES I LIVET

1. Bestem deg for prinsipper som skal være styrende for ditt liv.
2. Gjør ikke unntak fra dine normer.
3. Vær lojal.
4. Lev slik at Herren kan veilede deg.
5. Tjen andre.
6. Smil.
7. Ikke klag.
8. Ha alltid en oppgave i Kirken.
9. Utfør tempelarbeid.
10. Følg Frelserens eksempel.

ET BLIKK PÅ TIDEN

Del 1 av 2 deler

Fra Abraham til Jesus Kristus

(Del 2 utgis senere i 2014)

Abraham – den store patriarken i Det gamle testamente – er nært forbundet med alle som slutter seg til Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige. Å forstå hans liv og pakten Gud inngikk med ham og hans etterkommere, vil bidra til at du forstår ditt liv og paktene du inngår med Gud som en Jesu Kristi disippel, mer fullt ut (se Veiledning til Skriftene, "Pakten med Abraham", scriptures.lds.org).

For omkring 4000 år siden lovet Jehova, Jesu Kristi navn i det førjor-diske liv, Abraham at hans ætt skulle være en velsignelse for alle mennesker, og at store ting ville skje i de siste dager takket være denne pakten (se Abraham 2:9-11). Jesus Kristus gjentok denne pakten for mange andre gjennom århundrene. I nyere tid fornyet han Abrahams pakt med profeten Joseph Smith (se L&P 124:58; 132:30-31). Ved å inngå i denne gjengitte pakt blir du velsignet med det evige evangelium, og kan i likhet med disse i fordums tid, motta alle det hellige prestedømmets ordinanser, inkludert evig ekteskap (se Veiledning til Skriftene, "Pakt", scriptures.lds.org). Din patriarkalske velsignelse inneholder en inspirert erklæring om den slektslinje som du kan gjøre krav på disse velsignelsene gjennom, ved tro, omvendelse, ved å motta prestedømsordinanser, og holde ut til enden ved å holde dine pakter.

Når du studerer denne oversikten, vil du tydeligere se din plass i Guds plan for lykke.

PAKTEN MED ABRAHAM

1 Abraham ble født i Ur, i kaldeernes land. Hans far tilba avguder.
Abraham 1:1, 5-7, 27

2 Abraham ble døpt. Han mottok prestedømmet fra Melkisedek.
Lære og pakter 84:14; Abraham 1:2-4

3 Jehova (Jesus Kristus) viste seg for Abraham og reddet ham fra døden ved å bli ofret til falske guder.
Abraham 1:8-16

4 Jehova befalte Abraham å forlate Ur og lovet at gjennom Abrahams gjerning skulle Hans navn bli kjent på jorden for evig.
Abraham 1:16-19

EVANGELIEUTDELINGER Den østlige halvkle

Den vestlige halvkle

*2025 F.KR.

*2000 F.KR.

1 2 3 4 5

Sara

ABRAHAM

INNSAMLING

12 PROFETI
Noen av Abrahams ætt ville bo som "fremmede" i Egypt.
1 Mosebok 15:13-14

13 Etter Guds befaling ga Sarai sin trelkvinne, Hagar, til Abraham i ekteskap.
1 Mosebok 16:1-4; Lære og pakter 132:28-35

14 En Guds engel viste seg for Hagar. Hennes etterslekt skulle også bli rikelig velsignet som Abrahams ætt. Ismael ble født.
1 Mosebok 16:7-16

15 Jehova viste seg for Abraham og bekreftet igjen sine løfter. Abraham omskar alle menn i sitt hus som et tegn på pakten.
1 Mosebok 17:1-27

* Tidsangivelsene er omtrentlige

■ Hendelse ■ Profeti

5 Abraham, Sarai (hans hustru) og andre familiemedlemmer slo seg ned i landet Kanan.

Abraham 2:1-5

6 Jehova opprettet sin pakt med Abraham. Abrahams etterlekt skulle bli til velsignelse for alle jordens familier.

Abraham 2:6-11

7 Abraham og hans familie slo seg ned i Kana'ans land. Jehova lovet hans etterkommere landet når de er rettferdige. Deretter dro de til Egypt.

Abraham 2:6, 12-25

8 Gjennom urim og tummim så Abraham Guds trone, den førjordiske verden og jordens skapelse.

Abraham 3-5

9 I Egypt forkynte Abraham evangeliet og hadde stor fremgang.

En faksimile fra Abrahams bok, nr. 3

10 Abraham og hans familie vendte tilbake til Kana'an. Jehova bekreftet sin evige pakt med Abraham.

1 Mosebok 13:1-4, 12-18

11 Jehova talte med Abraham i et syn, og Abraham uttrykte et ønske om å få barn. Herren bekreftet igjen sin pakt.

1 Mosebok 15:1-21

Abraham

Jareds bror (jaredittene)

***1950 F.KR.**

***1900 F.KR.**

***1825 F.KR.**

6 7 8 9

10 11 12 13 14 15 16 17

18

19 20 21 22

ISAK

Rebekka (Isaks hustru)

Hagar

ISMAEL

ISMAELITTENE

Ketura

MIDIANITTENE

ADSPREDELSE

INNSAMLING

16 PROFETI
Sara skulle få en sønn ved navn Isak, og med ham skulle paktens med Abraham opprettes.

15 Mosebok 17:1-21

17 Isak ble født. Jehova fortalte Abraham at Han ville velsigne både Ismael og Isak. (Se profeti 16.)

1 Mosebok 21:1-5, 12-13

18 PROFETI
Hagars sønn Ismael skulle bli far til "et stort folk". Hans etterkommere ble til 12 nasjoner eller stammer.

1 Mosebok 21:17-20; 25:12-16

19 Jehova bekreftet sin pakt med Abraham etter at han hadde vist seg villig til å ofre sin sønn Isak.

1 Mosebok 22:1-19; Jakobs bok 4:5

20 Etter å ha blitt befalt av Gud giftet Abraham seg med Ketura. Deres seks sønner skulle også bli rikelig velsignet.

1 Mosebok 25:1-4; Lære og pakter 132:28-35

21 Abraham velsignet og ga alle sine sønner gaver. Han døde deretter i en alder av 175.

1 Mosebok 25:5-10

22 Jehova viste seg for Isak og bekreftet paktens med Abraham for ham, hans hustru, Rebekka, og deres etterkommere.

1 Mosebok 26:2-5, 24-25; Lære og pakter 132:37

23 Jehova viste seg for Jakob og bekreftet paktens med Abraham for ham og hans etterkommere.

1 Mosebok 28:10-22

24 Gud befalte Jakob å gifte seg med Lea, deretter Rakel, deretter Bilha og deretter Silpa. Tolv sønner og en datter ble født.

1 Mosebok 29-30; Lære og pakter 132:37

25 Jehova befalte Jakob å vende tilbake til det lovede land, Kana'an. Jakobs navn ble forandret til Israel.

1 Mosebok 31-32

26 Jehova viste seg for Jakob (Israel) ved Betel og fornyet paktens med Abraham.

1 Mosebok 35:1-13

27 Jehova viste seg for Israel og befalte ham å ta sin familie med til Egypt.

1 Mosebok 46:1-7

28 Israel velsignet sine sønner og sønnesønner Efraim og Manasse og deres familier. Han lovet dem at Gud en dag ville hjelpe dem til å vende tilbake til landet Kana'an.

1 Mosebok 48:21

29 PROFETI Som del av sin patriarkalske velsignelse ble Josef lovet at han skulle få en rikelig etterlekt.

1 Mosebok 48:19; 49:22-26

EVANGELIEUTDELINGER Den østlige halvku

Den vestlige halvku

Moses

Jareds bror (jaredittene)

*1800 F.KR.

1600 F.KR.

1300 F.KR.

23 24 25 26 27 28 30 31 34 35 36 37 38

29 32 33

ESAU Judit Basmat EDOMITTER

Lea	RUBEN
	SIMEON
	LEVI
	JUDA
	ISSAKAR
	SEBULON
Silpa	GAD
	ASER
Bilha	DAN
	NAFTALI
Rakel	JOSEF Efraim og Manasse
	BENJAMIN

JAKOB

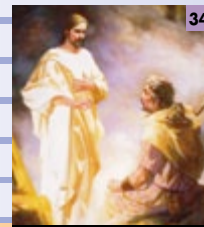

28

Moses, Aron

36

34

38

ISMAELITTENE

MIDIANITTENE

Jetro

INNSAMLING

ADSPREDELSE

INNSAMLING

37 Jehova viste seg for Josva og fornyet sin pakt og befalte Israels barn å gå inn i landet Kana'an, deres arveland.

Josva 1:1-9

38 Etter mange år i Kana'an sluttet Israels barn å holde paktens. De ble forfulgt av sine fiender.

Dommerne 2-3

39 Gjennom profeten Natan inngikk Jehova en evigvarende pakt med kong David og hans etterkommere.

2 Samuel 7:1-17; Lære og pakter 132:38

40 PROFETI Folket i det nordlige kongeriket (omtalt som Israel) og det sydlige kongeriket (Juda) skulle bli adspredt blant alle nasjoner.

Amos 9:5-10; Mika 3:9-12

41 PROFETI Messias (Jesus Kristus) skulle lide og sone for verdens synder.

Jesaja 53

42 PROFETI Herren ville gjenvinne en levning av sitt folk og opprette et banner for alle nasjoner.

Jesaja 11:11-12; Amos 9:9

43 PROFETI Herren skulle trøste sitt folk, gjenløse Jerusalem og vise sin makt for alle nasjoner.

Jesaja 40:1-2, 11; 41:10; 52:9-10

30 I Egypt ble Israels etterkommere mange og ble kjent som Israels barn (også kalt Israels hus). (Se profeti 12.)

1 Mosebok 50

31 PROFETI
Gud skulle "oppreise" en profet (Moses) som skulle utfri Israel fra fangenskapet i Egypt.

Joseph Smiths oversettelse (JSO), 1 Mosebok 50:24, 34-36 2 Nephi 3:10, 17

32 PROFETI
Israels familie ville bli spredt, med en "gren" i Amerika.

JSO, 1 Mosebok 50:25; 2 Nephi 3:3-5, 16

33 PROFETI
En "utvalgt seer" (Joseph Smith) ville gjengi kunnskap om pakten med Abraham.

JSO, 1 Mosebok 50:25-33 (Utdrag fra Joseph Smiths bibeloversettelse); 2 Nephi 3:6-15

34 Jehova viste seg for Moses, som hadde mottatt prestedømmet fra Jetro. Israels barn forlot Egypt. (Se profeti 31.)

2 Mosebok 3:1-10; 13:17-22; Lære og pakter 84:6

35 Ved Sinai berg lovet Israels barn at de ville holde pakten med Abraham.

2 Mosebok 19:3-9; 24:3

36 Fordi Israels barn brøt sitt løfte, mottok de en lavere lov med enklere bud.

2 Mosebok 32:34; Galaterne 3:19-24; Lære og pakter 84:19-26

1000 F.KR.

700 F.KR.

400 F.KR.

100 F.KR.

39

Kong David

40 41 42
43 44

Jesaja**

45

45

46 47 48

47

Nehemja

49

49

50

50

PROFETI: ZENOS' ALLEGORI (CA. 1800–400 F.KR.)

Israels hus er som et dyrket oliventre som begynte å visne. Olivenhagens mester pleiet det til nye naturlige grener begynte å skyte frem. Han tok dem bort og podet dem inn i andre trær i olivenhagen. Han skar bort de dårlige store grenene fra det dyrkede treet og brente dem, deretter podet han inn grener fra det ville oliventreet i treet.

Jakobs bok 5:3-14 (fortsettelse følger i del 2)

Lehi (nephittene og lamanittene)

Noen folkeslag i Arabia

Det nordlige kongeriket (se 1 Kongebok 12:2-20)

Det nordlige kongeriket **ADSPREDELSE** (Israels tapte stammer)

Det sydlige kongeriket

Det sydlige kongeriket **ADSPREDELSE**

44 PROFETI
Gjennom en herlig tusenårsperiode skulle jorden bli fornyet, og all sykdom og sorg skulle opphøre.

Jesaja 25:6-9; 33:20-24; 35; 61:2-5

45 Folket i det nordlige rike ble adspredt av assyrene på grunn av ugudelighet. (Se profeti 40.)

2 Kongebok 17:5-18

46 PROFETI
Noen jøder (en levning) ville bli samlet i Jerusalem igjen for å tjene Herren.

Jeremia 24:4-7

47 Jehova opprettet pakten med Abraham med Lehi og hans familie. De forlot Jerusalem og ble en nasjon i Amerika. (Se profeti 29, 32.)

1 Nephi 1-2; 18

48 Folket i sydkiket forkastet pakten med Abraham og ble spredt av babylonerne. (Se profeti 40.)

2 Kongebok 25:1-10

49 Noen av Israels barn som ble kalt "jøder", vendte tilbake til Jerusalem og gjenoppbygget templet. Esra formante folket til å holde pakten med Gud. (Se profeti 46.)

Nehemja 8-10

50 Hasmoneerne (makkabeerne) opprettet en uavhengig jødisk stat, kalt Judea, i Kana'ans land.

“Det enorme imperium”

KIRKENS VEKST I RUSSLAND

Russiske siste-dagers-hellige har bygget på en grunnvoll av profeti for å opprette Kirken i sitt land.

Av James A. Miller

Kirkens historiske avdeling

Siste-dagers-hellige i Russland nådde en viktig milepæl i 2011 da landets første stav ble organisert i Moskva. Over tusen medlemmer av Kirken, misjonærer og venner samlet seg i begeistring for å oppholde sine nye ledere og uttrykke sin takk for at nasjonens hovedstad ville innta sin plass blant Sions staver, som finnes spredt over hele kloden. Forventningen steg da Yakov Boyko ble kalt og oppholdt som stavspremier med Vladimir Astashov og Viktor Kremenchuk som hans rådgivere.

Forsamlingen ble grepet da Vyacheslav Protopopov ble presentert som stavens patriark, den første russiske patriark i Russland. Hender skjøt i været da navnet hans ble opplest for oppholdelse, og noen begynte nesten å klappe av glede. For første gang mottok russiske prestedømsledere de nøkler og den myndighet som siste-dagers-hellige i staver andre steder i verden nyter godt av. Et nytt kapittel i Kirkens historie for Russland ble innledet nå som Kirkens lederskap i Moskva lå trygt i russiske hender.

Profeti

Veien til denne betydningsfulle dagen i Kirkens historie for Russland kan spores tilbake til gjenopprettelsens første tid. I 1843 kalte profeten Joseph Smith eldste Orson Hyde

i De tolv apostlers quorum og George J. Adams på misjon til Russland “for å introdusere evangeliets fylde for folket i dette enorme imperium, og [til dette] er forbundet noen av de viktigste saker angående fremgangen og oppbyggingen av Guds rike i de siste dager, noe som ikke kan forklares på dette tidspunkt.”¹ Men profetens martyrdød i 1844 avbrøt planer om å fullføre misjonen, og profetens planer med hensyn til evangeliets fremtid i “dette enorme imperium” forble uoppfylt.²

Forberedelse

I de 168 årene mellom dette første misjonskall og opprettelsen av den første stav i Russland, hjalp likevel siste-dagers-hellige fra forskjellig bakgrunn til med å berede veien for å dele evangeliet med menneskene i Russland. I 1895 kom den svenske misjonæren August Höglund til St. Petersburg for å undervise Johan Lindlöf, som hadde korrespondert med Den skandinaviske misjon og bedt om å treffe misjonærer, etter at han hadde lært om Kirken i sitt hjemland Finland. To dager etter at Johan og hans kone, Alma, hadde møtt eldste Höglund og snakket med ham hele natten, ba de om å bli døpt. Den 11. juni 1895 fulgte eldste Höglund dem til bredden av elven Neva. De fant ikke et rolig, avsondret sted for dåpen, og derfor knelte gruppen i bønn for å be om Herrens hjelp. På mirakuløst vis begynte båtene og folk å forlate området.

Fremstilling ved en russisk kunster av eldste Francis M. Lymans innvielsesbønn i 1913 i Summer Garden i St. Petersburg.

Etter dåpen sa søster Lindlöf: “Jeg er så lykkelig! Jeg vet at Herren har tilgitt meg.”³ Slik ble Johan og Alma de første konvertittene som ble døpt i Russland .

Flere år senere, oppmuntret av Lindlöfs omvendelse og sosiale reformer som den russiske regjering planla, innledet eldste Francis M. Lyman (1840-1916) i De tolv apostlers quorum planer om å sende misjonærer til det russiske imperium. I 1903, mens eldste Lyman var president for Den europeiske misjon, reiste han til Russland og innviet landet for evangeliets forkynnelse. Han holdt bønn i St. Petersburg og i Moskva 6. og 9. august, og ba Herren velsigne landets ledere og rikets mange mennesker, ”som hadde rikelig av Israels blod i sine årer”.⁴ Han ba også om at “de ærlige og oppriktiges hjerter måtte bli vendt mot en søken etter sannhet, og at Herren måtte sende tjenere fulle av visdom og tro for å forkynne evangeliet for russerne på deres eget språk”.⁵

Eldste Lyman sendte misjonær Mikhail Markov til Riga, Latvia – som var en del av det russiske riket – og skrev til Kirkens hovedkvarter at han håpet misjonærer snart ville bli kalt til Russland. Men Kirkens ledere i Salt Lake City følte at det trengtes mer omhyggelig overveielse før det ble sendt misjonærer til Russland, der det var ulovlig å forkynne noe som var i strid med den russiske ortodoksi. Bror Markov forlot snart Riga etter ordre fra

lokale myndigheter.⁶ Etter hvert førte de sosiale og politiske anspente forhold i Russland, som ble forverret av påkjenningen under 1. verdenskrig, til en rekke revolusjoner og en borgerkrig der vold rådet i Russland. Opprettelsen av Sovjetunionen og deretter den kalde krigen gjorde videre forsøk på å sende misjonærer til Russland umulig.

Men også under sovjetperioden fortsatte siste-dagers-hellige å gjøre forberedelser til å introdusere det gjengitte evangelium i Russland. Andre Anastasion, en emigrant fra Odessa, Ukraina, var en slik person. Han begynte å oversette Mormons bok til russisk etter sin dåp i 1918. Etter å ha besøkt Moskva i 1970 skrev Andre: “To ganger om kvelden sto jeg på Den røde plass og bønnfalt Herren om å åpne en utvei til at evangeliet kunne komme til det russiske folk, som jeg så overalt i store mengder, dårlig kledd, dystre, med bøyde hoder.”⁷ Den første utgaven av Mormons bok på russisk, i stor grad basert på Andres arbeid, ble utgitt i 1981. Med tiden aksepterte mange russere Mormons boks budskap og ble pionerer i sitt eget land for å bidra til å oppfylle andres håp og bønner for dem.

Pionerer

I 1989 besøkte Yuri og Liudmila Terebenin fra St. Petersburg (da Leningrad) og deres datter, Anna, venner i Budapest, Ungarn. En siste-dagers-hellig venn inviterte dem til kirken, der de følte Ånden og bestemte seg for å høre på misjonærene. De ble til slutt døpt. Selv om de til å begynne med var de eneste medlemmer av Kirken i St. Petersburg, ble ikke familien Terebenin overlatt til seg selv lenge. Medlemmer av Kirken fra Finland delte allerede evangeliet med russere, bl.a. Anton Skripko, som ble den første russer som ble døpt i Russland.

På den tiden opplevde Russland politiske endringer, og amerikanere som bodde og arbeidet i Moskva, begynte å ha omgang med sine russiske venner og bekjente. Dohn Thornton traff Galina Goncharova i 1989, og religion ble et samtaleemne for dem. Bror Thornton mintes senere: “Da jeg ga [Galina] Mormons bok og

brosjyren om Joseph Smith, skjedde noe helt utrolig. Det var som om alt lyset i rommet i det øyeblikket traff boken. Ånden kom over oss, og [hun] begynte å gråte.”⁸

Galina fortalte ham at hun følte at boken var fra Gud. Hun begynte å gå i kirken og ble døpt i juni 1990 og var den første konvertitt som ble døpt i Moskva.

Etter hvert som russere fra St. Petersburg, Vyborg, Moskva og andre byer sluttet seg til Kirken, åpnet et nytt kapittel seg i historien om Kirken i Russland. Den 26. april 1990 holdt eldste Russell M. Nelson i De tolv

Vyacheslav, Galina (hans kone) og Tamara døpt. Fra 1995 til 1998 var bror Efimov Russlands første russiske misjonspresident.

Vekst

Ledet av ledere fulle av ”visdom og tro”, en oppfyllelse av eldste Lymans innvielsesbønn i 1903, vokste Kirken jevnt etter at misjonærene kom til Russland tidlig i 1990. Trofaste russere aksepterte ansvaret for å hjelpe sine venner og naboer. Etter hvert som det ble opprettet distrikter i mange byer, ble de hellige opplært, inspirert og

1843: Joseph Smith kaller misjonærer til å bringe evangeliet til Russland. Hans martyrdød i 1844 forpurrer disse planene.

1903: Eldste Francis M. Lyman i De tolv apostlers quorum innvier Det russiske imperium for evangeliets forkynnelse.

1917: Bolsjevikene styrer den midlertidige regjering etter tsarens abdikasjon, noe som ga støtet til den russiske borgerkrigen 1917-22.

1922: Sovjetunionen blir formelt organisert.

quorum en gjeninnvielsesbønn i St. Petersburg, og bekreftet den innvielsen som eldste Lyman utførte nesten et århundre tidligere, og ba Herren overrekke folket evangeliets velsignelser.

Våren 1990 inviterte også Tamara Efimova fra St. Petersburg misjonærene til sitt hjem etter å ha truffet dem hjemme hos en venn. Hennes far, Vyacheslav Efimov, var til å begynne med skeptisk til at disse unge mennene kunne lære ham noe nytt om Gud. Men deres budskap om evangeliet gjorde inntrykk på ham. Han skrev: “[Det] var en anledning for meg til å motta svar på mine egne spørsmål og, aller viktigst, å forstå at Gud elsker oss alle – vi er hans barn, og han har gitt oss en Frelser, sin Sønn Jesus Kristus, og vi skal alle oppstå.”⁹ I juni ble

støttet av ledere som Fidrus Khasbiulin. Bror Khasbiulin, som sluttet seg til Kirken i 1994, var den første grenspresident i Rostov-na-Donu, fra 1995 til 1997. Da ble han kalt til president for Rostov Russland distrikt. Som distriktspresident la han vekt på å styrke familier og viste spesiell interesse for de unge ved å hjelpe dem å forberede seg til å reise på misjon og siden gifte seg i templet.¹⁰

Templer

Russiske siste-dagers-hellige lot ikke det at de manglet et tempel i eget land, hindre dem i å delta i ordinansene i Herrens hus. I over 15 år var de nærmeste templene Stockholm Sverige tempel og Freiberg Tyskland tempel, selv om medlemmer lengst

PROFETIER OM KIRKEN I RUSSLAND

1930:

“Jeg bærer vitnesbyrd om at

det finnes tusenvis med Israels blod i dette landet [Russland], og Gud forbereder veien for dem.” – Eldste Melvin J. Ballard (1873-1939) i De tolv apostlers quorum¹⁵

1995:

“Dere har møter der dere

kan nå, men dere vil oppleve å se møtehus og staver. Dere vil se et tempel i Herrens beleilige tid.” – President Boyd K. Packer, president for De tolv apostlers quorum¹⁶

øst i Russland fortsetter å reise til Seoul Korea tempel. Vanskeligheter i forbindelse med visa, lange avstander og reiseutgifter gjorde at tempelbesøk ikke var noen hyppig opplevelse.

I desember 1991 ble familien Andrei og Marina Semionov fra Vyborg den første russiske familie som ble beseglet i templet. Bror Semionov sa: "En spesiell glede ble en del av vårt liv etter at vi ble beseglet for evig i Stockholm Sverige tempel."¹¹ I flere år fulgte han hver gruppe fra Russland som besøkte templet i Sverige.

Med tiden fikk de et tempel nærmere Russland da president Gordon B. Hinckley (1910-2008) innviet Helsinki Finland tempel i 2006. Så i 2010 frydet siste-dagers-hellige over hele Russland seg da president Thomas S. Monson innviet Kiev Ukraina tempel, det første i tidligere Sovjetunionen, og gjorde tempelvelsignelser lettere tilgjengelig for trofaste russiske siste-dagers-hellige.

En russisk kirke

Innvielsen av templet i Ukraina styrket russiske medlemmers håp for Kirkens

1981: Mormons bok utgis på russisk.

1991: Tabernakelkoret besøker Sovjetunionen. Etter konserten kunngjør russiske myndigheter at Kirken ble offisielt godkjent 28. mai.

1991: I desember oppløses Sovjetunionen offisielt, og Den russiske republikk blir Den russiske føderasjon.

Senere begynte misjonsledere å organisere gruppeturer. Den første gruppen fra Moskva reiste til Stockholm i september 1993. Disse tempelturene ble åndelige høydepunkt for russiske medlemmer over hele landet.

Familien Vershinin fra Nizhny Novgorod besøkte Stockholm tempel for første gang i 2000. Etter å ha reist til St. Petersburg sluttet Sergey, Vera og deres datter, Irina, seg til en gruppe russiske siste-dagers-hellige fra forskjellige byer og reiste til templet med buss og ferge. I templet deltok Irina i dåp for de døde og ble beseglet til sine foreldre. "Turen ga oss vitnesbyrd og mange velsignelser," minnes hun. "Det var små vitnesbyrd som ble mottatt individuelt av hver person. Men som et hele hjalp de oss og ga oss energi til videre åndelig vekst."¹²

Russiske siste-dagers-hellige, organisert som "Mormon Helping Hands", hjelper til med oppryddingsarbeid rundt en skole og en innsjø i nærheten av Moskva i 2013.

fremtid i deres land. Etter innvielsen sa Vladimir Kabanovy fra Moskva at "Kirken vil fortsette å vokse – jeg ser for meg Sions staver her [i Russland]".¹³ Mindre enn et år senere ble dette en realitet da eldste Russell M. Nelson i De tolv apostlers quorum organiserte Moskva Russland stav. Året etter, i september 2012, organiserte eldste Nelson stav nummer to, i St. Petersburg.

Disse begivenhetene representerte høydepunktene for 20 år med pionerarbeid og fremgang utført av russiske siste-dagers-hellige, men dette er bare begynnelsen til et nytt kapittel av Kirkens historie i deres land. Etter å ha besøkt de hellige i området Europa øst (som inkluderer Russland) i juni 2012, bar eldste D. Todd

VEKST I MEDLEMSTALL

1989: 20

1998: 9 179

2008: 19 946

2013: 21 888

KIRKESTATISTIKK FOR RUSSLAND*

Staver: 2
Distrikter: 3
Menigheter og grener: 98
Misjoner: 7
Nærmeste templer:
Kiev Ukraina,
Helsinki
Finland og
Seoul Korea

*Pr. juni 2013

2002: I september blir president Gordon B. Hinckley den første president for Kirken som besøker Russland.

2008: Anatoly Reshetnikov blir kalt som den første russiske områdesytti.

2011: 5. juni blir Moskva Russland stav, den første stav i Russland, organisert.

2012: 9. september blir St. Petersburg Russland stav organisert.

Christofferson i De tolv apostlers quorum vitnesbyrd om at Herren leder sitt verk der: "Hans Ånd hviler over dette området. Vi vil se ting som vi aldri hadde tenkt oss."¹⁴ Etter hvert som russiske siste-dagers-hellige pionerer fortsetter sin tjeneste, etterlever og slutter seg til Jesu Kristi evangelium og fokuserer på templet, vil ytterligere staver dannes, og Kirken vil fortsette å gå fremover i deres land. Vi ser kanskje oppfyllelsen av det profeten Joseph Smith så for seg for Guds rike i de siste dager i dette enorme imperium. ■

NOTER

1. Joseph Smith, i *History of the Church*, 6:41. Det er uklart hvilke "viktigste saker ... som ikke kan forklares på dette tidspunkt" profeten henviste til. Han kan ha tenkt på landet Russland, misjonen eller misjonærenes budskap.
2. George J. Adams valgte å ikke akseptere Brigham Young som president for De tolv apostlers quorum etter Joseph Smiths død og forlot Kirken.
3. August Høglund til skandinavisk misjonspresident, 9. juli 1895, *Scandinavian Mission manuscript history*, Church History Library, Salt Lake City, sitert i Kahlile Mehr, "Johan and Alma Lindløf: Early Saints in Russia," *Ensign*, juli 1981, 23.

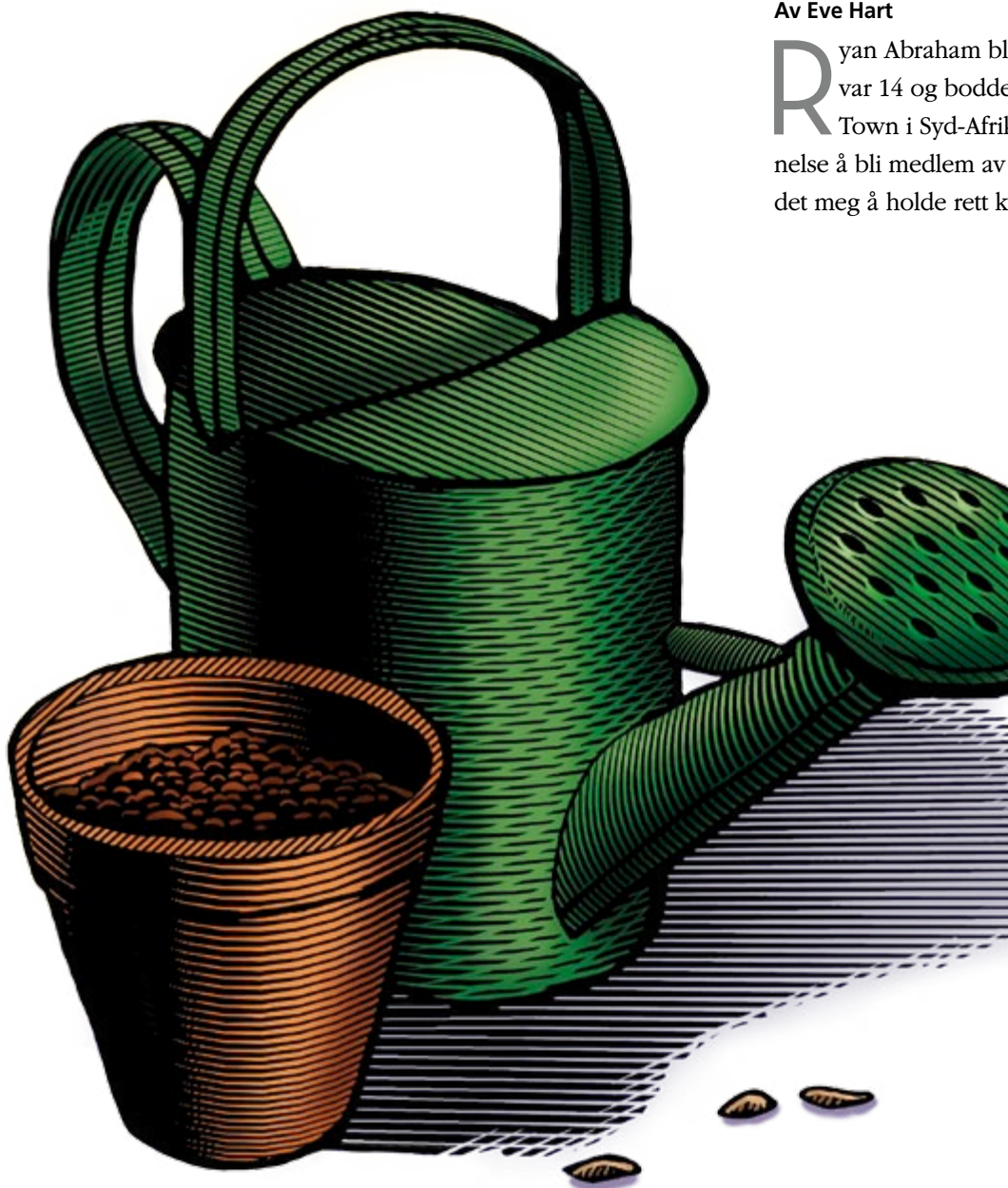
4. Joseph J. Cannon, "President Lyman's Travels and Ministry: Praying in St. Petersburg for the Land of Russia," *Millennial Star*, 20. aug. 1903, 532.
5. Joseph J. Cannon, "President Lyman's Travels and Ministry: The Visit to Moscow, the City of Churches," *Millennial Star*, 27. aug. 1903, 548.
6. Se William Hale Kehr, "Mischa Markow: Missionary to the Balkans," *Ensign*, juni 1980, 29.
7. Andre Anastasions brev til De tolv apostlers råd, 8. nov. 1970, Kirkehistorisk bibliotek, Salt Lake City.
8. Dohn Thornton, "The Beginnings of the Moscow Branch," i *Papers and Photographs Relating to the Beginning of the Church in Moscow, Russia* (1990-92), Church History Library, Salt Lake City.
9. Vyacheslav Efimov, i Gary L. Browning, *Russia and the Restored Gospel* (1997), 73.
10. Se Allison Thorpe Pond, oral history of Fidrus Khabrakhmanovich Khasbiulin, 18. aug. 2010, Kirkehistorisk bibliotek, Salt Lake City.
11. Andrei Semionov, i Gary Browning, "En troens arv i Russland", *Liahona*, apr. 1998, 33.
12. Fra et intervju med Irina Borodina, 6. mars 2013.
13. Vladimir Kabanovy, i Jason Swenson, "Russia's first stake a powerful symbol of country's growth," *Church News*, 9. juli 2011, ldschurchnews.com.
14. D. Todd Christofferson, i video i "Spirit Attentive to Eastern European Pioneers," Prophets and Apostles Speak Today, lds.org/prophets-and-apostles/unto-all-the-world/spirit-attentive-to-eastern-europe-pioneers.
15. Melvin J. Ballard, i Conference Report, april 1930, 157.
16. Boyd K. Packer, som nedtegnet av Dennis B. Neuenschwander på et møte i Kirken i St. Petersburg, 18. nov. 1995.

Næring

TIL VÅRT NYE LIV

Av Eve Hart

Ryan Abraham ble døpt inn i Kirken da han var 14 og bodde i den fjellrike kystbyen Cape Town i Syd-Afrika. “Det var en stor velsignelse å bli medlem av Kirken – som tenåring hjalp det meg å holde rett kurs de årene,” forklarer han.

TROENS FRØ

“En av Kirkens hensikter er å gi næring til og kultivere troens frø – selv i det noen ganger sandholdige jordsmonn av tvil og uvisshet. Tro er å håpe på noe som ikke er sett, som er sant. [Se Alma 32:21].

“Derfor mine kjære brødre og søstre – mine kjære venner – vær så snill, tvil på deres tvil før dere tviler på deres tro.”

President Dieter F. Uchtdorf, annenrådgiver i Det første presidentskap, “Kom og bli med oss,” *Liahona*, nov. 2013, 21.

“Men etter at jeg ble medlem, lærte jeg at man ikke bare forandrer stedet for hvor man går i kirken, det forandrer ens liv.”

Ryans reise har vært omtrent den samme som andre konvertitters reiser. Han trodde at evangeliet var sant, men fant det vanskelig å omstille seg til en ny kultur med nye forventninger. “Iblant tenkte jeg: Kan jeg virkelig klare dette?”, sier Ryan. “Men når vi etterlever det vi vet, mottar vi mer kunnskap og styrke. Herren vil gjøre oss til noe vi aldri kunne ha gjort selv.”

Denne artikkelen er en samling av konvertitters vitnesbyrd og erfaringer. Vi håper at du blant disse syv emnene vil finne den oppmuntring du trenger for å ta aktivt del i Kirken og gi næring til din nye tro, inntil den kan “slå rot og vokse opp og bære frukt” (Alma 32:37).

Overvinn prøvelser

Når vi lever ved det gjengitte evangeliums lys, kan vi holde ut turbulensen i vårt liv på jorden og leve sammen med Gud igjen. Vår himmelske Fader venter for å si til oss: “Vel gjort, du gode og tro tjener” (Matteus 25:21). Det er hans løfte, og han vil virkelig oppfylle det hvis vi gjør vår del.

Elson Carlos Ferreira, døpt i Brasil i 1982

Hver gang du føler at du er den eneste som har det vanskelig, kan du stoppe opp og tenke på hva Kristus gjorde for deg og hvordan han led for deg. Han vil alltid være der for å hjelpe oss å finne ut hvem vi er og hva vi er ment å være. Han kjenner oss bedre enn vi kjenner oss selv.

Mikiko O'Bannon, døpt i Japan i 1993

Arbeid med det grunnleggende

Jeg har ikke gjort noe ekstraordinært for å være trofast i Kirken. Jeg har ikke gått åtte mil for å komme til nadverdsmøtet eller blitt kastet i en brennende ildovn. Men ved konsekvent å gjøre enkle ting – være tilstede på Kirkens møter, studere Skriftene, be og virke i kall – har hjulpet meg å gi næring til mitt vitnesbyrd (se Alma 37:6-7).

Alcenir de Souza, døpt i Brasil i 1991

Jeg ble medlem av Kirken da jeg var 19 år, og til å begynne med var jeg begeistret for evangeliet, og å lese i Skriftene hver dag var som et herlig eventyr.

Men etter noen år som medlem av Kirken følte jeg meg trett både fysisk og åndelig. Jeg dro meg avgårde til kirken hver søndag, men fikk lite ut av møtene og så frem til å dra hjem og ta min søndagsblund.

En samtale med en venn kastet litt lys over situasjonen. Jeg vurderte mine åndelige vaner og forsto at mine bønner var blitt lite oppriktige, og det å lese i Skriftene hver morgen var et ork – ikke en glede. Jeg innså at jeg trengte å tilføre dagen min noe åndelig næring og anvendelse.

Jeg begynte å be hver morgen før jeg leste i Skriftene, og ba spesielt om at jeg ville bli veiledet i mitt studium. Jeg hadde en deltidsjobb med en 15 minutters pause om formiddagen. Den benyttet jeg til å lese noen sider i *Ensign* – min åndelige middagsgodbit. Om kveldene leste jeg oppløftende bøker. Om søndagene leste jeg leksjonsboken *Læresetninger fra Kirkens presidenter*.

Hver kveld når jeg gikk til sengs, følte jeg fred og ro fordi jeg hadde mettet min åndelige sult gjennom dagen. Fordi jeg bestemte meg for å følge en åndelig rutine hver dag, har jeg blitt en mer positiv person, og mitt vitnesbyrd har vokst.

Tess Hocking, døpt i California, USA, i 1976

Å reise til templet

Helt fra første gang jeg lærte om templet, har jeg virkelig ønsket å reise dit. Jeg lærte at templet er et sted der vi kan utføre dåp for de døde, bli beseglet som familier og inngå høyere pakter med vår himmelske Fader. Jeg har forberedt meg og holdt meg verdig slik at jeg kan reise til templet.

Yashinta Wulandari, døpt i Indonesia i 2012

Etter at jeg ble døpt, planla min kjæreste, JP (som allerede var medlem av Kirken), og jeg å gifte oss, men vi utsatte dagen fordi jeg ønsket å ha en stor feiring.

Tirsdag 12. januar 2010 gikk min forlovede og jeg til skolen til klassene våre. Da jeg satt ved datamaskinen min og ventet på at professoren skulle begynne, begynte bygningen å riste. Jeg våget ikke løpe ut fordi skjelvet var så fryktelig.

Jeg sto i et hjørne, lukket øynene og ba i mitt indre til min himmelske Fader: "Vær så snill å la meg få en sjanse til å gifte meg med JP i templet."

Et øyeblikk senere stanset ristingen, og jeg så meg rundt. Jeg kunne ikke se noe, for støvet falt ned. Jeg husker ikke hvordan jeg kom meg ut av rommet, men til slutt befant jeg meg utenfor. Med tårer i øynene begynte jeg å rope JPs navn.

Snart fant jeg JPs søster. "Han er OK!" ropte hun. "Han prøver å hjelpe noen elever som sitter fast under det som er rast ned."

Jeg er ikke mer spesiell enn andre som ikke kom seg unna, men jeg vet at min himmelske Fader besvarte min bønn. JP og jeg ble viet i templet 6. april 2010, litt over et år etter at jeg ble døpt og nesten tre måneder etter jordskjelvet. Det var en dag med fred og glede som jeg aldri vil glemme. Vi hadde ikke et stort selskap, men det var det mest fantastiske for meg.

Marie Marjorie Labbe, døpt i Haiti i 2009

Å dele evangeliet med andre

Som nytt medlem av Kirken elsker jeg misjonærarbeid. Alle kan være misjonærer. Hver gang du deler evangeliet med en annen, forandrer det hans eller hennes liv, men det bidrar også til å styrke ditt vitnesbyrd. Folk kan se lyset i dine øyne, og de ønsker å vite hvorfor det er noe så forunderlig ved deg. Misjonærarbeid gir ikke bare mennesker anledning til å lære om Kirken, men hjelper dem også å føle Ånden og ha personlige åndelige opplevelser.

Elena Hunt, døpt i Arizona, USA, i 2008

Jeg elsker misjonærarbeid! Tre måneder etter at jeg var blitt døpt, reiste jeg til Martinique for å tilbringe tid sammen med min familie gjennom sommeren. Hver dag snakket jeg med min bror om Mormons bok og evangeliet.

Jeg inviterte ham med til kirken den første søndagen, men han avslo. Den andre søndagen ble han med meg til kirken. Da møtene var over, var han stort sett likegyldig, som om han ikke hadde opplevd noe spesielt i løpet av de tre timene.

Jeg fortsatte å snakke med ham om evangeliet den neste uken, men jeg inviterte

ham ikke med til kirken denne gangen. Det skjedde et mirakel lørdag kveld: mens jeg strøk søndagstøyet mitt til neste dag, så jeg at han gjorde det samme.

“Hva gjør du?” spurte jeg.

Han svarte: “Jeg skal bli med deg til kirken i morgen.”

“Jeg tvinger deg ikke til å bli med,” sa jeg.

Men han svarte: “Jeg ønsker å bli med.”

Etter dette fortsatte han å komme til kirken hver søndag.

Etter at jeg hadde reist tilbake til Syd-Frankrike, der jeg gikk på skole, fortalte min bror meg i telefonen at han skulle bli døpt. Jeg fortalte at jeg gjerne ville ha vært tilstede ved hans dåp, men at det viktigste var at han fremdeles ville være i Kirken når jeg kom tilbake til Martinique.

Et år senere var jeg igjen på besøk. Under nadverdsmøtet bar min bror et sterkt vitnesbyrd om at evangeliet er sant. Jeg felte tårer da jeg tenkte på at min bror, som jeg hadde hatt de beste stunder sammen med i livet, også kan dele vår Herres evangelium med meg (se Alma 26:11-16).

Ludovic Christophe Occolier, døpt i Frankrike i 2004

For å lære mer om hvordan du kan dele evangeliet med venner og familie, kan du overveie å lese følgende: eldste M. Russell Ballard, “Sett din lit til Herren,” *Liahona*, nov 2013, 43; eldste Neil L. Andersen, “Det er et mirakel,” *Liahona*, mai 2013, 77; eldste Dallin H. Oaks, “Del evangeliet med andre,” *Liahona*, jan. 2002, 7. Se også www.lds.org/training/wlwt/2013/hastening.

SLEKTHISTORIKER FOR FØRSTE GANG?

Du kan dele den gleden du følte da du ble døpt, med andre ved å arbeide på din slekthistorie og hjelpe dine forfedre å komme til Kristus. FamilySearch.org Det er et utmerket sted å begynne. Du kan bygge opp familietreet ditt ved å tilføye familiemedlemmer med deres fødsels- og dødsdatoer. Slektshistoriske konsulenter i din menighet eller gren kan hjelpe deg å finne dine forfedre og deres informasjon, inkludert folketellinger og vielsesattester. Etter hvert som du samler informasjon, kan du og andre utføre tempelordinanser for dine avdøde slektninger.

Slektshistorisk arbeid

Etter at jeg hadde mottatt misjonærleksjonene, ba jeg om å få vite om evangeliet var sant. Min kjære bestefar kom til meg i en drøm og bar vitnesbyrd om dets sannhet. På dette tidspunkt begynte jeg å forstå min guddommelige plikt overfor mine forfedre. President Henry B. Eyring, førsteådgiver i Det første presidentskap, sa det slik: "Da du ble døpt, så dine forfedre ned på deg med håp. Kanskje de etter århundrer frydet seg over å se en av sine etterkommere inngå en pakt om å finne dem og tilby dem frihet... Deres hjerter er bundet til deg. Deres håp ligger i dine hender."¹

Steven E. Nabor, døpt i Utah, USA, i 1979

Min hustru, Laura, og jeg ble sunderknust da vårt første barn, vår fire måneder gamle datter, Cynthia Marie, døde på grunn av komplikasjoner med spina bifida. Denne tragedien fikk oss, to sørgende unge foreldre, til å søke etter en måte å være sammen på med vår datter igjen en dag. Vi var ikke medlemmer av Kirken på den tiden.

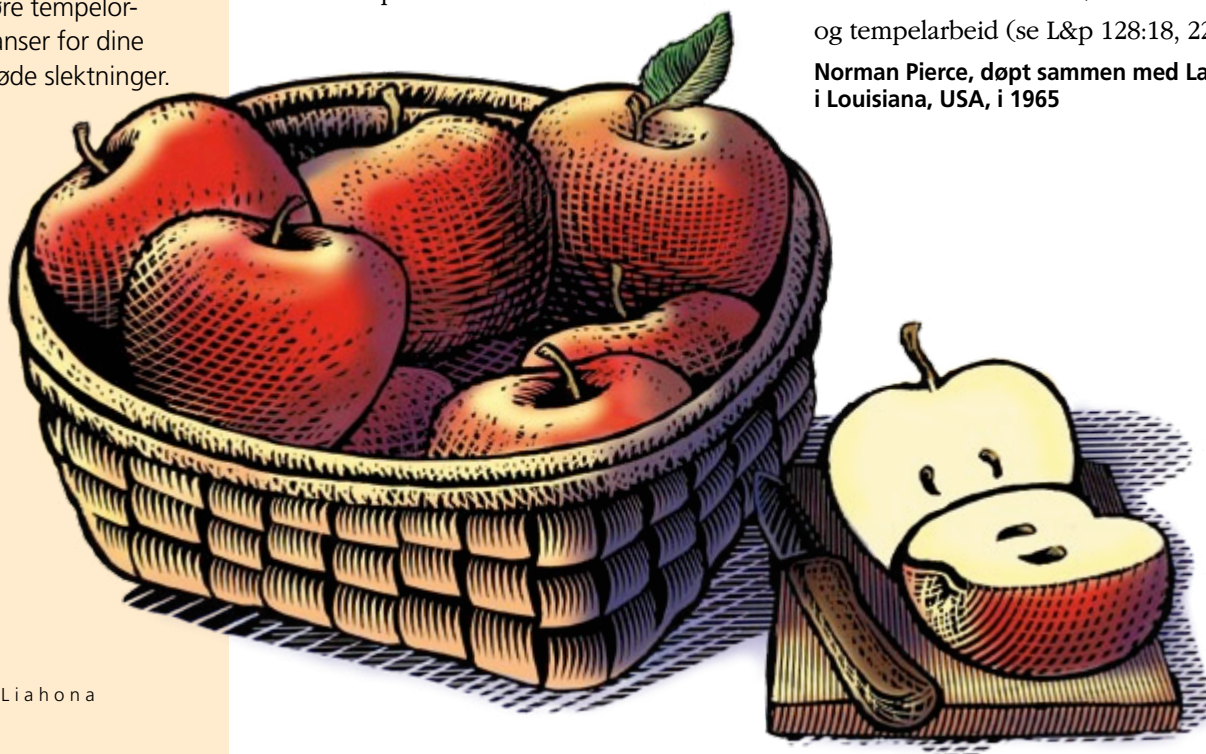
En morgen utøste Laura sitt hjerte for vår himmelske Fader og tryglet: "Kjære Fader, jeg ønsker å være sammen med min datter igjen en dag, men jeg vet ikke hvordan. Vær så snill, vis meg hvordan."

I samme øyeblikk banket det på døren. Laura gikk for å åpne med tårer fremdeles rennende nedover ansiktet. Der sto to misjonærer. Til slutt mottok både Laura og jeg et vitnesbyrd om at Mormons bok er sann, og ble døpt.

Laura ønsket å forsikre seg om at alle våre familiemedlemmer fikk anledning til å motta evangeliet. De første 15 årene etter dåpen klargjorde Laura navn for templet, og deretter tok vi dem sammen med oss dit. Etter en tid led Laura så sterkt av artritt at jeg tok navnene med meg til templet uten henne.

Laura døde for tre år siden etter en lang kamp med artritt. Det å søke en måte å være sammen med vår lille pike på, hadde ført til at tempelarbeid for tusenvis av våre kjære forfedre ble utført. Vi har opplevd mange mirakler mens vi har utført slektsforskning og tempelarbeid (se L&p 128:18, 22).

Norman Pierce, døpt sammen med Laura Pierce i Louisiana, USA, i 1965

Delta på Kirkens møter

Å be i kirken, komme med innlegg under leksjoner og tale på nadverdsmøter er til velsignelse både for deg og dem som lytter. Når du taler i Jesu Kristi navn, virker Den hellige ånd gjennom deg. Vår himmelske Fader taler ikke bare gjennom Skriftene og profeter og apostler, men også gjennom deg for å besvare en annens spørsmål, styrke en annens svakheter eller minske en annens tvil.

Da biskopen ba meg dele mitt vitnesbyrd på nadverdsmøtet etter at jeg var blitt døpt, var jeg nervøs og følte meg utilstrekkelig. Jeg hadde aldri talt for en forsamling.

“Er dette virkelig nødvendig?” spurte jeg biskopen.

“Ja!” sa han.

På nadverdsmøtet vitnet jeg om at min himmelske Fader elsker meg og at han besvarte mine bønner ved å hjelpe meg å finne det gjengitte evangelium. Da jeg sto

ved talerstolen, følte jeg Den hellige ånd så sterkt. Jeg følte meg velsignet ved å være medlem av Kristi sanne kirke. Mitt hjerte svulmet av glede og fred. Min himmelske Fader endret min frykt for å tale til en vakker erfaring.

Neste måned fikk jeg anledning til å holde tale på nadverdsmøtet. Igjen var jeg nervøs – hvem var jeg som skulle undervise dem som visste mer om evangeliet? Men jeg ba om at Den hellige ånd ville hjelpe meg å tale. Igjen ble jeg grepet av Ånden, og jeg følte at min himmelske Fader var fornøyd med min dåp og at mine synder var tilgitt.

Jeg vet av erfaring at jeg er Guds dyrebare barn og at han elsker meg. Å tale på et nadverdsmøte var en verdifull anledning for meg til å tjene Gud ved å vitne om at Jesus Kristus har gjenopprettet sin kirke på jorden.

Pamella Sari, døpt i Indonesia i 2012

Tjeneste i Kirken

Et kall i Kirken hjelper deg å lære evangeliet og gir deg et ansvar som får deg til å komme til kirken, og som hjelper deg å tjene andre, også når du strever.

Su'e Tervola, døpt på Hawaii, USA, in 2008

Å være besøkende lærerinne og hjemmelærer gir anledninger til å føle og se sann Kristus-lignende barmhjertighet. Dette gir opplevelser i ydmykhet og kjærlighet som kan forandre deg for alltid. Som vår himmelske Faders barn er vår tjeneste nødvendig for å bidra til å spre gode gjerninger i hele hans vingård.²

Cheryl Allen, døpt i Michigan, USA, i 1980

Like etter at jeg var blitt døpt, kalte grenspresidenten meg til Unge menns president. Det var utmerket å være sammen med de unge og hjelpe dem å lære om evangeliet.

Samtidig som jeg underviste, lærte jeg. Dette var det første av en rekke kall jeg mottok. Med hver ny ansvarsoppgave var jeg fornøyd og glad for de nye utfordringene. President Thomas S. Monson har sagt: “Husk at den Herren kaller, den gjør Herren kvalifisert.”³ Jeg måtte ha tillit til og tro ydmykt at jeg ville være i stand til det. Og på mindre enn seks måneder som medlem fikk jeg den store anledning til å bli kjent med programmene i Kirken.

Germano Lopes, døpt i Brasil i 2004 ■

NOTER

1. Henry B. Eyring, “Hjerter som knyttes sammen,” *Liahona*, mai 2005, 80.
2. Se *Døtre i mitt rike: Hjelpeforeningens historie og arbeid* (2011), 103-124; Thomas S. Monson, “Hjemmelærerundervisning – en guddommelig tjeneste”, *Ensign*, jan. 1998, 46.
3. Thomas S. Monson, “Plikten kaller”, *Lys over Norge*, juli 1996, 45.

Av eldste
Ronald A. Rasband

De syttis
seniorpresident

Åndelig kraft i prestedøms- quorumer

Herren har velsignet oss med prestedømsquorumer for å hjelpe til med å lære oss å "la [våre] hjerter være knyttet sammen i enighet og i kjærlighet til hverandre".

For en tid siden tjente Paul V. Johnson i De sytti, sammen med sin hustru, i et områdepresidentskap i Chile. En fredag måtte han reise 145 mil fra sitt hjem i Santiago for å reorganisere et stavspresidentskap.

Etter at han hadde kommet frem fredag kveld, fikk han en telefonbeskjed om at hans hustru var innlagt på sykehuset. Da han snakket med søster Johnson, forklarte hun at hun hadde falt ned noen trappetrinn og hadde knust kneskjellet. Hun forsikret ham om at hun var i gode hender og ikke ville bli operert før mandag eller tirsdag, og oppfordret ham til å fullføre sitt oppdrag med å reorganisere staven og presidere ved stavskonferansen.

Eldste Johnson ble beroliget ved hennes ord og sendte straks en e-post til sin quorumsleder i Salt Lake City for å rapportere om situasjonen. Deretter la han planer for å fortsette sitt oppdrag. Det er lærdom å hente fra hans reaksjon: først rapporterte han om situasjonen for sin quorumsleder, og *deretter* gikk han videre med sitt oppdrag.

De syttis quorumer er organisert slik at hvert medlem har et bestemt ansvar for andre, inkludert kjærlig omsorg for emeritus medlemmer av quorumet. Fordi quorumsmedlemmene har oppdrag rundt om i hele verden, kan de ikke komme sammen personlig. Men de har kontakt via telefon, e-post, tekstmeldinger og andre elektroniske midler. Hvert medlem blir bedt om straks å rapportere til sin quorumsleder om alle betydelige endringer i sin eller familiens situasjon, noe som var nøyaktig det eldste Johnson gjorde.

I eldste Johnsons tilfelle var hans prestedømsleder eldste Claudio R. M. Costa, som da var medlem av De syttis presidentskap. Eldste Costa ringte eldste Johnson neste morgen da eldste Johnson holdt på å intervju lokale ledere. Eldste Costa følte at eldste Johnson skulle reise hjem, men lyttet oppmerksomt da eldste Johnson forklarte hvorfor han mente at hans hustru hadde det bra og at han kunne fullføre stavsreorganiseringen. Eldste Costa ba eldste Johnson fortsette mens han skulle undersøke litt.

Når alle medlemmer av et quorum i Det aronske eller Det melkisedekske prestedømme er inkludert, utvikles en styrke og et brorskap.

Omkring to timer senere ringte eldste Costa til eldste Johnson og fortalte at han hadde snakket med quorumsledere om situasjonen, og at de følte han trengte å være sammen med søster Johnson. Eldste Johnson fikk vite at det var billett til ham på flyplassen og at eldste Carlos H. Amado var på vei for å fullføre reorganiseringen av stavspresidentskapet.

Da eldste Johnson kom til sykehuset, fant han sin hustru i store smerter. Noe som gjorde det enda verre for henne, var at hun ikke snakket samme språk som den medisinske staben som tok seg av henne. Hun trengte sin ektemann. Den inspirerte, broderlige omsorgen til hans quorumsledere hadde bragt eldste Johnson til hennes side.

“Jeg føler at jeg blir tatt godt vare på i dette quorumet,” sa eldste Johnson, “og det er en mengde tro og energi bak

denne omsorgen. Jeg føler meg virkelig som en del av et quorum. Jeg tror at hvis jeg noen gang skulle bli kalt inn i et presidentskap for et eldstenes quorum, ville jeg være en bedre president på grunn av min erfaring i dette.”

Jeg er enig. Den enhet og kjærlighet jeg ser blant mine brødre, kunne tjene som en modell for alle prestedømsquorumer. Hvis denne modellen ble kopiert, ville quorumer og medlemmer overalt i Kirken bli storlig velsignet.

Kilden til et quorums styrke

Det er stor kraft i Det aronske prestedømmes og Det melkisedekske prestedømmes quorumer – eller det kan være det! Denne kraften avhenger av den Gud-gitte myndighet til å handle i hans navn og

innlemmer de enkelte medlemmers vitnesbyrd, styrke og helhjertede hengivenhet.

Resultatet er strålende: quorumsmedlemmer og deres familier blir sterkere åndelig, sikrere personlig og mer effektive Jesu Kristi disipler. Jeg har sett denne synergi i virksomhet og at den har dannet et bemerkelsesverdig brorskap ulikt det som finnes utenfor Herrens kirke.

Jeg minnes noe president Henry B. Eyring, førsterådgiver i Det første presidentskap, en gang fortalte. Han sa: “Jeg har i årenes løp lært at quorumets styrke ikke beror på hvor mange prestedømsbærere det er. Heller ikke er det en automatisk følge av medlemmenes alder og modenhet. Quorumets styrke er snarere i stor grad betinget av hvor godt dets medlemmer er forenet i rettferdighet.”¹

Når quorumsmedlemmer forenes i rettferdighet, finner himmelens krefter uhindret veien inn i deres liv og blir foredlet i den tjeneste de yter for hverandre, for sin familie, for Kirken og for det samfunnet de tilhører.

For 76 år siden definerte eldste Stephen L Richards, som da var medlem av De tolv apostlers quorum, et quorum som “for det første, en klasse; for det annet, et brorskap, og for det tredje, en tjenesteenhet.”² Denne klassiske definisjonen illustreres kraftfullt av De syttis quorumer.

Quorumet som klasse

Hver uke møtes medlemmer av De sytti som bor i Salt Lake City-området, sammen i et quorumsmøte ved Kirkens hovedkvarter. Etter tur instruerer de hverandre i Kirkens lære, praksis og fremgangsmåte i overensstemmelse med kapittel 88 i Lære og pakter: "Velg en lærer blant dere, og la ikke alle tale på én gang, men la én tale om gangen og la alle lytte til det han sier, slik at når alle har talt, kan alle være oppbygget av alle" (L&p 88:122).

Disse møtene er verdsatte opplevelser der inspirasjon blir mottatt og brorskapet blir styrket. Kameratskap og felles støtte og kjærlighet gjennomsyrrer disse møtene. Siden ikke alle medlemmer av De sytti kan være tilstede, blir det tatt opptak av møtene som blir gjort tilgjengelig via Internett for medlemmer som ikke har sitt virke ved Kirkens hovedkvarter.

Min quorumsbror eldste Don R. Clarke beskriver disse møtene som "åndelige fester med læresetninger og anvendelse". Da han var medlem av et internasjonalt områdepresidentskap, sa han: "Vi gledet oss til å se [videoene] hver uke på vårt områdepresidentskapsmøte. Det hendte at emnet var nøyaktig det vi trengte å høre."

Takket være disse opptakene fra quorumsmøter og den omsorg de Sytti og deres familier føler fra Kirkens ledere og sine quorumsbrødre, "føler vi oss aldri isolert", sier eldste Kevin R. Duncan. "Uansett hvor i verden vi tjener, føler vi oss aldri alene."

Når alle medlemmer av et quorum i Det aronske eller Det melkisedekske prestedømme er inkludert, utvikles en styrke og et brorskap etter hvert som quorumsmedlemmer underviser hverandre og deler en

mengde innsikt. Mange quorumer har flere lærere, noe som er god praksis.

Quorumsledere i hele Kirken kunne følge De syttis eksempel. For dem som ikke kan være tilstede på quorumsmøter, kan man finne en måte å inkludere dem på. Bare tenk hvilken virkning en telefonoppringning kunne ha på en høyprest som er bundet til hjemmet eller bor på et pleiehjem. Ville han ikke bli glad for å bli oppringt av sin quorumsbror, som fortalte hva de hadde drøftet på quorumsmøtet? Teknologi kan gjøre slik meddelelse ganske enkel.

Quorumet som brorskap

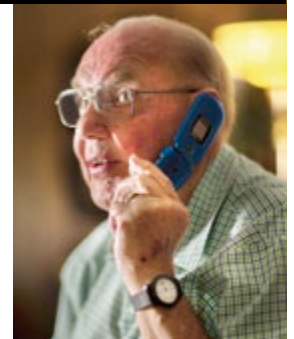
Quorumsmøtene kan også bli bedre ved agendaer som fokuserer på virkelig viktige saker. Altfor ofte tar quorumssaker og kunngjøringer tid som kunne blitt bedre brukt til å vise omsorg og utvikle brorskapet. En effektiv quorumsagenda kan gjerne fokusere på de tre punktene som eldste Richards nevnte i sin definisjon – klasseundervisning, brorskap og tjeneste.

I vårt quorum meddeler vi referater og kunngjøringer via e-post. På våre presidentskapsmøter er våre quorumsmedlemmers velferd det første på agendaen. Vi spør hvem som trenger hjelp. Vi ber for quorumsmedlemmer ved navn – nåværende og avløste – deres barn og barnebarn. Agendaen vår blir ofte tilpasset slik at vi drøfter hva vi kan gjøre for å hjelpe.

Quorumssaker og tjenesteoppdrag trenger oppmerksomhet, men kloke

For dem som ikke kan være tilstede på quorumsmøter, finnes det måter å inkludere dem på.

Kloke quorumsledere vil bruke mer tid på læren, på å utvikle brorskap og på hvordan quorumet kan rekke ut en hjelpende hånd til andre.

quorumsledere bruker mindre tid på datoer og kunngjøringer (send dette i en e-post, eller skriv dem på et utdelingsark) og mer tid på læren, på å utvikle brorskap og på hvordan quorumet kan rekke ut en hjelpende hånd til andre.

Det finnes ikke maken i verden til dette brorskapsfellesskapet i prestedømsquorumene. For mange år siden forklarte president Boyd K. Packer, president for De tolv apostlers quorum, at "i oldtiden når en mann ble utnevnt til en utvalgt gruppe,

forklarte hans fullmaktsbrev, som alltid ble skrevet på latin, organisasjonens ansvar, definerte hvem som skulle være medlemmer, og så kom alltid ordene: *quorum vos unum*, som betyr 'som vi vil at du skal tilhøre'.³

Intet forener menneskers hjerter bedre enn Guds ånd. Under Åndens innflytelse, oppmuntret av quorumsmedlemmenes rettskaffenhet og felles interesse kan quorumer være kilder til stor åndelig kraft for quorumsmedlemmer og deres familier, samt for andre de betjener.

Dessuten er sosial omgang viktig. Et sterkt quorum kommer av og til sammen til sosiale aktiviteter som gir quorumsmedlemmer og deres familier anledning til å være sammen på en avslappet og hyggelig måte. Sosialt samvær er en viktig del av å utvikle og beholde brorskapet.

Quorumet som en tjenesteenhet

På mange måter gir brorskapet i prestedømsquorumene kraft til den tjeneste

quorumene yter. Prestedømsquorumer, som arbeider sammen som ett i brorskapets og kjærlighetens ånd, kan utføre mirakler.

Jeg tenker igjen på eldste Paul og søster Jill Johnson. De har opplevd mange store utfordringer i familien. De har en datter og en ung dattersønn som har kjempet med kreft. I begge tilfeller har eldste Johnsons quorumsmedlemmers bønner og faste utrettet mirakler.

Kirken og de steder der Kirkens enheter finnes, har blitt velsignet mangfoldige ganger ved prestedømsquorumers trofaste tjeneste. Denne tjenesten blir kraftfull når quorumsmedlemmer forener sin styrke i rettferdig, Kristus-lignende kjærlighet.

Jeg har ofte sett at denne styrken og kjærligheten er et resultat av offer, som for en stor del blir gjort av De syttis hustruer. For noen år siden besøkte jeg eldste Claudio og søster Margareth Costa da de tjenestegjorde i Bogotá, Colombia. Etter middagen en kveld hadde ekteparet Costa en samtale via Internett med noen av sine barnebarn. Eldste Costa oversatte for meg, og jeg fikk vite at barnebarna kalte søster Costa "Databestemor". På slutten av samtalen omfavnet to barnebarn på to og fire år dataskjermen og ga søster Costa en klem. Søster Costa sa senere til meg at disse barnebarna trodde at hun og eldste Costa bodde inne i datamaskinen.

Det er spesielt hardt for mødre og bestemødre å ikke være sammen med barn og barnebarn ved viktige begivenheter. Men de tjener fordi de elsker Herren og føler at de tar del i sin ektemanns kall.

"Våre hustruer bidrar på viktige måter," sier eldste Duncan. "De ikke bare støtter sine

menn med de tunge byrdene de bærer, men de tar også kontakt med medlemmene og lederne over hele verden på inspirerende måter. Våre hustruer er ekte eksempler på vennlig hengivenhet.”

Denne slags enhet blant De sytti og deres hustruer har stor kraft. Jeg minnes at jeg hadde et oppdrag i Japan og reiste mellom noen byer sammen med eldste Yoon Hwan og søster Bon Choi, som da virket i områdepresidentskapet for Asia nord. Jeg visste at de hadde et problem i sitt hjemland Korea, og jeg tok det opp med dem. Etter at jeg hadde presset søster Choi litt, fortalte hun meg hvor alvorlig problemet var. Deretter kom hun med forslag som viste seg å være svært nyttige for å finne en løsning.

President Thomas S. Monson har påminnet oss: “Brødre, verden trenger deres hjelp. Det er føtter å støtte, hender å gripe fatt i, sinn å oppmuntre, hjerter å inspirere og sjeler å frelse. Evighetens velsignelser venter dere. Dere har anledning til å være ikke tilskuere, men deltagere på prestedømsstjenestens scene.”⁴

Ekte brorskap er virkelig et mål på guddommelighet. Jo nærmere vi kommer dette idealet, dess nærmere kommer vi det guddommelige. Så forenet er Faderen, Sønnen og

Den hellige ånd i kjærlighet, åndelig kraft og kunnskap at Skriftene henviser til dem som ett (se Johannes 17:21-23; 2 Nephi 31:21; 3 Nephi 11:27, 36). Herren har velsignet oss med prestedømsquorumer som skal bidra til å lære oss den slags enhet som beskrives så fint i Mosiahs bok: “la sine hjerter være knyttet sammen i enighet og i kjærlighet til hverandre” (Mosiah 18:21).

Det er min bønn at enhver quorumsleder og hvert medlem vil vise omsorg for hver bror og lære om hans og hans families behov. Å sette av en bestemt søndag hver måned og med bønnens hjelp drøfte dette på quorums-møter vil bidra til å fullføre denne vesentlige oppgaven. Når quorumsmedlemmer kjenner til behovene, vil de være i stand til å finne ut hvordan de kan velsigne andre og ta del i himmelens krefter i større grad, og derved øke den åndelige kraft i prestedømsquorumer. ■

For flere ideer om hvordan du kan styrke ditt quorum, se Henry B. Eyring, “Forbind sårene deres,” Liahona, nov. 2013, 58.

NOTER

1. Henry B. Eyring, “Et prestedømsquorum,” *Liahona*, nov. 2006, 43.
2. Stephen L Richards, i Conference Report, okt. 1938, 118.
3. Boyd K. Packer, “Quorumet,” i *Et kongelig prestedømme* (Personlig studieveiledning for Det melkisedekske prestedømme, 1975-76), 131.
4. Thomas S. Monson, “Til unnsetning,” *Liahona*, juli 2001, 57.

DE SYTTI: EN ARV AV TJENESTE

De sytti er et prestedømskall til å være vitner for Jesus Kristus og hjelpe Herrens profeter. Da Moses ble tyngt av ansvaret som leder, befalte Herren ham å samle “sytti menn av Israels eldste ... Jeg vil ta av den Ånd som er over deg, og legge på dem, så de kan bære byrden av folket sammen med deg” (4 Mosebok 11:16-17).

Senere, under sitt virke på jorden, utpekte Frelseren “sytti

andre og sendte dem ut foran seg, to og to” (Lukas 10:1).

I dag kaller Herren igjen syttier til å “handle i Herrens navn under ledelse av De tolv... og [de]skal bygge opp kirken og ordne alle

dens anliggender i alle nasjoner” (L&p 107:34). Syv presidenter presiderer over dem. Herren angir at det kan kalles så mange syttier som det er behov for i Kirken. (Se L&p 107:93-96.)

ET OG ET HALVT MINUTT I REGNET

Oppveksten var jeg et slikt barn man ikke trengte å være urolig for. Jeg hadde vært aktiv i Kirken hele mitt liv. Jeg hadde vært president i mine prestedømsquorumer og Seminar-klasser. Jeg deltok på hver ungdomskonferanse, tempeltur, speideraktivitet og GUF-kveld. Jeg hadde også et vitnesbyrd om evangeliet. Men da jeg ble medlem av mitt prestenes quorum, strevde jeg, selv om ingen visste det. Jeg var jo et slikt barn man ikke trengte å være urolig for.

De første ukene og månedene i quorumet gjorde jeg det jeg alltid hadde gjort: Jeg gikk i kirken, på GUF

og speideraktiviteter. Men innvendig strevde jeg. Jeg følte ikke at jeg tilhørte gruppen eller at de andre unge mennene ønsket å ha meg der. Jeg ønsket fortvilet å høre til.

Etter hvert som tiden gikk, hadde jeg spørsmål og tvil om jeg ønsket å være en del av quorumet. Men jeg fortsatte å være aktiv, led i stillhet og håpet at noe eller noen ville hjelpe meg å føle meg velkommen.

Min far og jeg hadde nettopp blitt ferdige med å sette i stand min første bil, en nydelig Ford Mustang 1967-modell. Bror Stay, Unge menns president, spurte meg av og til hvordan

det gikk med den. Jeg trodde spørsmålene hans viste hans interesse for en klassisk bil – ikke for en ung mann.

Alt dette forandret seg en regnværskveld etter GUF. På grunn av pøsregnet kjørte bror Stay oss alle hjem fra kirken, og jeg var den siste han satte av. Da han så den blå Mustangen min i oppkjørselen, kommenterte han den igjen. Jeg tilbød ham å se motoren som jeg hadde brukt timevis på å reparere.

Bror Stay visste lite om biler, og han hadde en kone og en liten sønn som ventet på ham hjemme. Likevel sto han der i mørket, i regnet, og betraktet en knapt synlig bilmotor. I det øyeblikket forsto jeg at han ikke gjorde det han gjorde for å se en klassisk bil – han gjorde det fordi han brydde seg om meg.

Takket være dette et og et halvt minuttet i regnet fant jeg det jeg trengte. Endelig følte jeg meg velkommen. Mine stille bønner var blitt besvart.

Siden da har jeg vært i templet, vært på misjon, tatt avsluttende eksamen fra høyskole og prøvd å holde mine pakter. Bror Stay husker kanskje ikke det øyeblikket, men jeg kommer aldri til å glemme det.

Vi strever alle med noe, men vi kan alle finne et ekstra et og et halvt minutt hver dag til å vise kjærlighet til ett av Guds barn. Det kan bety hele forskjellen – selv for den vi tror vi ikke trenger være urolig for. ■

Jason Bosen, Utah, USA

Bror Stay visste lite om biler, men der sto han i mørket, i regnet, og betraktet en knapt synlig bilmotor.

VÅRT LYS I MØRKET

Familien vår hadde nettopp opplevd en ruinerende husbrann, og alle åtte bodde vi i en midlertidig tre-roms bobil i hagen vår. Familien sto overfor utfordringer og uenighet.

Min mann var ikke aktiv i Kirken på den tiden. Våre to tenårings sønner traff valg som bare ville føre til sorg. Samtidig var jeg Ung kvinners president i menigheten vår, og flere av de unge kvinnene kjempet med alvorlige fristelser. Noen av foreldrene sto også overfor vanskeligheter og hjalp derfor ikke sine døtre i denne kritiske tiden.

Jeg visste at disse unge kvinnene trengte min hjelp gjennom sine åndelige landminer. Jeg visste at mine seks sønner trengte meg. Jeg visste at min gode mann stolte på at jeg var sterk. Men det syntes som jeg var omringet

bare av mørke, og jeg følte meg tom, svak og ute av stand til å lede disse kjære i sikkerhet.

Da jeg sent en kveld gynget vår lille sønn i stillheten i vårt midlertidige hjem, gikk mine tanker til dem som trengte at jeg var sterk. Jeg følte det gjennomtrengende mørket som omringet meg. I min kval ba jeg av hele mitt hjerte min himmelske Fader vise meg hvordan jeg kunne hjelpe dem tross min utilstrekkelighet. Han svarte øyeblikkelig og viste meg hvordan.

Jeg syntes jeg så meg selv i menighetens store aktivitetssal, som ikke hadde noen vinduer. Det var sent på kvelden, og det fantes ikke et eneste lysglimt. Da tente jeg et bitte lite fødselsdagslys. Det virket så ubetydelig,

men likevel var dette knapt synlige lyset nok til å fordrive mørket.

Dette var mitt svar! *Kvantiteten* av mørket som omgir oss i verden, har egentlig ingen ting å si. Lyset er evig og er langt kraftigere enn mørket (se 2 Korinterbrev 4:6; Mosiah 16:9; L&P 14:9). Hvis vi alltid er verdige til å ha Den hellige ånd som vår ledsager, kan vår sjel reflektere tilstrekkelig lys til å jage bort alt mørke, og andre vil bli tiltrukket av dette lyset i oss.

Dette var alt jeg trengte å vite. Denne enkle innsikten har holdt meg oppe gjennom de siste 25 årene, med kunnskap om at med Herrens hjelp og veiledning kan vi gjøre – og være – alt det han trenger at vi gjør og er i denne mørke verden. ■

Susan Wyman, Georgia, USA

Da jeg sent en kveld gynget vår lille sønn i stillheten i vårt midlertidige hjem, gikk mine tanker til dem som trengte at jeg var sterk.

MITT BUDSKAP FRA MIN HIMMELSKE FADER

Som nygift og ganske nytt medlem av Kirken flyttet jeg til England sammen med min mann. Selv om jeg hadde lært noe engelsk på skolen, gjorde min tydelige japanske aksent min engelsk vanskelig å forstå, og den britiske aksenten var vanskelig for meg å fatte.

Min mann og jeg var medlemmer av Kirken, men vi var ikke helt trofaste i Kirken da vi giftet oss. Vi dro alltid hjem etter nadverdsmøtet istedenfor å bli værende i kirken på de andre møtene. Vi ønsket ikke å ha noe kall i Kirken.

For å hjelpe meg å bli mer involvert i Kirkens aktiviteter ringte en leder i Hjelpeforeningen meg en dag og spurte om jeg ville fortelle litt om meg selv på Hjelpeforeningens neste

kveldsmøte. Jeg sa at jeg ville komme, men på grunn av min begrensede engelsk forsto jeg ikke at jeg skulle ha med meg noe å vise frem.

Da jeg kom til møtet, forsto jeg straks hva som var forventet av meg. Tre bord var satt frem med duker og blomster. På en stor plakat sto det: "Bli kjent med søstre". På ett av bordene sto det "Søster Tuckett". Men jeg hadde ikke med noe til å sette på bordet. Jeg prøvde å skjule tårene som dannet seg i øynene.

Jeg var allerede lei meg hver gang jeg var på et nadverdsmøte fordi jeg ikke helt forsto det som ble sagt. Jeg tenkte ofte: "Hvorfor er jeg her?" Så da jeg kom til dette Hjelpeforeningsmøtet og forsto bommertene min, følte jeg at jeg aldri mer skulle komme til

kirken. Jeg ønsket at jeg kunne forsvinne, men jeg måtte fortelle Hjelpeforeningens leder at jeg ikke var forberedt.

"Unnskyld meg," sa jeg. "Jeg forsto det ikke, og jeg har ikke noe å sette på bordet mitt."

Hun så vennlig på meg og sa: "Det gjør ingen ting – jeg er bare glad for at du er her." Så ga hun meg en klem.

Jeg ble trøstet, og Ånden fortalte meg at det hun hadde sagt, var et budskap fra min himmelske Fader – at han elsket meg og var glad for at jeg var der. Jeg forsto ikke engelsk særlig godt, men Ånden gjorde at jeg forsto hennes budskap.

På grunn av denne følelsen endret jeg straks min beslutning. Jeg sa til meg selv: "Hvis min himmelske Fader elsker meg så høyt og ønsker at jeg skal komme til kirken, vil jeg gjøre det, uansett hvor vanskelig det er."

Fra da av var min mann og jeg tilstede på alle møtene i Kirken. Jeg bestemte meg også for å lære engelsk. Gradvis forsto jeg engelsk bedre og lærte å snakke det.

Jeg er takknemlig mot søsteren som meddelte meg et budskap fra min himmelske Fader på dette avgjørende tidspunkt i mitt liv. Nå, 15 år senere, virker jeg i Hjelpeforeningens distriktspresidentskap i et engelsktalende distrikt i Japan og har fått opplæring av Kirken til å bli tolk. ■

Terumi Tuckett (med Jill Campbell), Japan

Da Hjelpeforeningens leder ga meg en klem, følte jeg meg trøstet.

JEG FORSVARTE MIN TRO

løpet av mitt første år ved college ble jeg klar over det faktum at mitt liv som student ikke ville være så skjermet som tidligere. Heller ikke ville det som jeg verdsatte, bli akseptert.

Jeg fant ut at jeg skilte meg sterkt ut når jeg avsto å ta del i aktiviteter som jeg visste ville skade meg fysisk eller mitt forhold til min himmelske Fader. Men jeg fryktet kritikk for å være medlem av Kirken og unngikk derfor emnet.

En dag i en ettermiddagstime ledet læreren en diskusjon om hvordan unge utvikler seg når de stadig blir diskriminert. En pike bak meg svarte at dette fikk henne til å tenke på siste-dagers-hellige. Jeg krympet meg, for når Kirken ble bragt opp i en time, fulgte det vanligvis upassende bemerkninger.

Da jeg stålsatte meg mot fornærmende uttalelser, spurte læreren om det var noen siste-dagers-hellige i klassen. Jeg ble forskrekket av spørsmålet, og da jeg så meg rundt i rommet, oppdaget jeg at alle reagerte på samme måte. Før jeg fikk tenkt meg om, rakte jeg hånden opp fra den behagelige stillingen på pulten. Jeg hørte det ble hvisket over hele rommet.

“En”, sa læreren. Ordet ga gjenklang i ørene mine. Etter lang taushet ble jeg bedt om å kommentere debatten om siste-dagers-hellige er kristne. Jeg var ikke fremmed for spørsmålet og var forberedt på å svare.

“Vi taler om Kristus, vi gleder oss i Kristus, [og] vi forkynner om Kristus”

(2 Nephi 25:26), svarte jeg tillitsfullt. “Vi er virkelig kristne.”

Hviskingen opphørte, men jeg følte at alle stirret på meg. Jeg trodde at jeg ville føle meg alene. I stedet følte jeg det som Frelseren hadde satt seg ned ved siden av meg og lagt sin hånd på min. Ikke noe annet betydde noe, for jeg var fylt av glede som styrket mitt vitnesbyrd om ham. Jeg hadde forsvart min tro.

Jeg fortalte klassen mer om hvorfor siste-dagers-hellige er kristne. Så kom jeg til å tenke på den gangen president Thomas S. Monson fortalte om evangeliet på en busstur. Av denne

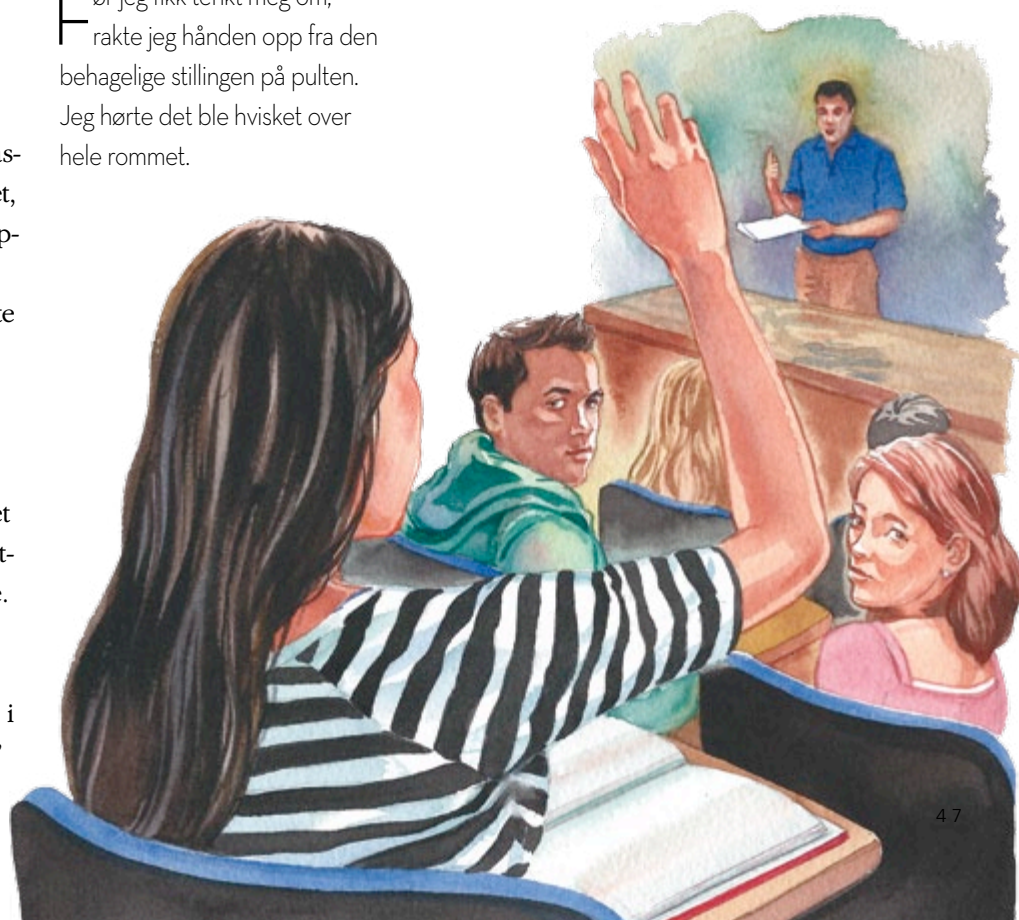
erfaringen oppmuntret han medlemmene til å “være tapre og beredt til å stå for det vi tror på”.¹ Da jeg tenkte på hans ord, forsto jeg at jeg hadde gjort det jeg var mest redd for å gjøre.

Jeg vet ikke om noe av det jeg sa endret noens mening om Kirken, men vi trenger ikke frykte for å stå frem og fortelle om evangeliet – hvor vi enn er. Selv om vi ikke velsigner noen andre, vil vi alltid styrke vårt vitnesbyrd og vårt forhold til vår himmelske Fader. ■
Karlina Peterson, Idaho, USA

NOTE

1. Thomas S. Monson, “Våg å stå alene,” *Liahona*, nov. 2011, 67.

Før jeg fikk tenkt meg om, rakte jeg hånden opp fra den behagelige stillingen på pulten. Jeg hørte det ble hvisket over hele rommet.

TAL, LYTT OG VÆR KJÆRLIG

Kommuniserer du effektivt med din ektefelle? Å forstå disse tre slags samtaler kan hjelpe dere å styrke deres forhold.

Av Mark Ogletree

Som ekteskaps- og familierådgiver snakker jeg ofte med ektepar for å hjelpe dem å reparere eller styrke sitt forhold. I ett tilfelle snakket jeg med en kvinne som hadde vært gift med sin mann i bare fem måneder, og hun fortalte meg at de hadde store problemer med å kommunisere. Etter å ha snakket med hennes mann oppdaget jeg at han faktisk var dyktig til å kommunisere – bare ikke med sin hustru.

Gjennom årene har jeg lært at god kommunikasjon påvirker både hjerte og sinn. Hvis vi kan kommunisere bedre – noe som betyr klarere og mer konsist – kan vi skape nærmere følelsesmessige forbindelser, løse konflikter og styrke båndene i vårt ekteskap. Her følger noen måter som vi alle kan forbedre kvaliteten av vår kommunikasjon i våre forhold på.

Ta del i meningsfulle samtaler

Dr. Douglas E. Brinley, et medlem av Kirken som er spesialist på ekteskapsmessige forhold og foreldrerollen, skrev om tre nivåer for kommunikasjon i slike forhold: overfladisk, personlig og effektiv. For å danne et sterkt bånd mellom mann og hustru må det være en balanse mellom alle tre.¹

Overfladisk

Overfladisk kommunikasjon er informativ, konfronterer ikke og innebærer liten risiko. Alle ektepar

bruker noe tid på dette nivået når de samordner planer, drøfter været eller kommenterer bensinpriser. Selv om denne slags kommunikasjon er nødvendig, blir man ikke sterkere sammenveiset og knyttet til hverandre hvis det meste av kommunikasjonen stopper her.

Overfladisk kommunikasjon kan hindre dype og meningsfulle samtaler. Hvis ektepar unngår dypere saker som skulle drøftes, vil de aldri lære å løse konflikter eller forstå hverandre helt. Ektepar knytter bånd når de drøfter viktige saker – ikke uviktige saker. Jeg har sett mange ektepar i min praksis som har prøvd å bevare sitt forhold ved å holde sin kommunikasjon på et overfladisk nivå. Ved å unngå “det som veier tyngre” (Matteus 23:23), har de faktisk ødelagt sitt ekteskap.

Personlig

I personlig kommunikasjon deler man sine interesser, drømmer, lidenskaper, tro og mål. Man er også åpen for å fortelle om sin frykt og utilstrekkelighet. Å samtale om alle disse sakene på en Kristus-lignende måte er én måte ektepar knytter bånd og styrker forholdet på. Eldste Marvin J. Ashton (1915-1994) i De tolv apostlers quorum sa: “Kommunikasjon er mer enn å utveksle ord. Det er den kloke meddelelse av følelser og bekymringer. Det er å gi av seg selv helt og fullt.”²

Dere benyttet trolig dette nivå av kommunikasjon under stevnemøter. Dette er nivået der menn og kvinner blir forelsket i hverandre. Når dere fortsetter å meddele det som er viktig, vil du og din ektefelle begge føle dere verdsatt, ønsket, verdifulle og nødvendige. Når du lærer å godta det din ektefelle forteller deg – ved å vise at det han eller hun sier er viktig for deg – vil dere komme til neste nivå for kommunikasjon.

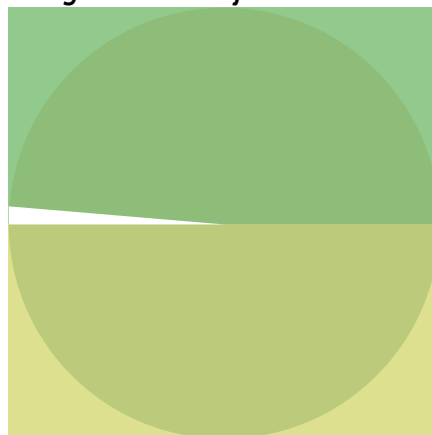
Effektiv

Mann og hustru har et høytidelig ansvar for å støtte og ha omsorg for hverandre.³ Ekteskapsrådgiverne Sandra Blakeslee og Judith S. Wallerstein har skrevet: “Et ekteskap som ikke sørger for støtte og styrkende omsorg, kan dø av følelsesmessig feilernæring.”⁴ Effektiv kommunikasjon er oppbyggende, helbredende, givende og utfyllende. På dette kommunikasjonsnivået roser vi dem vi bryr oss om. Nesten ethvert forhold vil blomstre hvis det er en sunn dose godkjenning i det.

Godkjenning starter med å være oppmerksom på det din ektefelle sier, og innbefatter å gi uttrykk for ideer og tanker som er oppløftende og helbredende. Se etter det gode i din ektefelle, og fortell ham eller henne om det. Hvis din ektefelle har hatt en vanskelig dag, kan du godta ham eller henne ved å lytte og tilby trøst. Du kan si: “Jeg er lei meg for at

Når jeg er rådgiver for ektepar, tegner jeg en sirkel på en tavle og ber dem dele den inn slik at den viser hvor mye tid de bruker på overfladisk, personlig og effektiv kommunikasjon. De fleste par med problemer i ekteskapet bruker nær 50 prosent av sin tid på overfladisk kommunikasjon og mindre enn 5 prosent på effektiv. En sunn balanse er å ha 25 prosent av kommunikasjonen på overfladisk nivå, 50 prosent på personlig nivå og 25 prosent på effektivt nivå.

Dårlig kommunikasjon

God kommunikasjon

NØKKEL

- Personlig
- Overfladisk
- Effektiv

du har hatt en vanskelig dag. Fortell meg mer om hva som har skjedd” eller “Hva kan jeg gjøre for at resten av dagen skal bli bedre for deg?” Du kan kanskje si: “Jeg forstår hvorfor dagen din har vært så vanskelig, men jeg har tiltro til din intelligens og arbeidsmoral. Jeg vet du klarer å løse det problemet.” Slike uttalelser viser at du har medfølelse og forstår din ektefelles bekymring og bryr deg om ham eller henne. Ved verbalt å anerkjenne din ektefelles følelser, frykt, tanker eller bekymringer kommuniserer du at du forstår og meddeler verdsettelse, kjærlighet og respekt.⁵

Øv deg på kunsten å lytte

Den største ferdighet for kommunikasjon er å være en effektiv lytter. En av de beste måtene å vise nestekjærlighet på i et ekteskap er å virkelig fokusere på din ektefelle og lytte til ham eller henne – virkelig lytte – uansett hva vi ønsker å si. Å bli hørt er beslektet med å bli elsket. Faktisk er det å bli hørt en av de høyeste former for respekt og godkjenning. Ved å lytte sier vi til vår ektefelle: “Du er viktig for meg, jeg elsker deg, og det du har å si, er viktig.”

I ekteskapet skulle målet for å lytte ikke være å motta informasjon, men få forståelse. Å virkelig forstå din ektefelle er å se en sak slik din ektefelle ser den. Eldste Russell M. Nelson i De tolv apostlers quorum

har sagt at ektemenn og hustruer skulle "lære å lytte, og lytte for å lære av hverandre".⁶ Å lytte effektivt hjelper oss å se bort fra vår egen vilje og stolthet, og knytte sterke bånd til vår ektefelle.

Eldste Joe J. Christensen, som tidligere var medlem av De sytti, sa: "Ta deg tid til å lytte til din ektefelle, faktisk planlegg det regelmessig. Snakk sammen og vurder i hvilken grad du holder mål som ekteskapspartner."⁷ Å sette av tid til å snakke sammen der dere ikke blir forstyrret, vil bidra til å løse problemer. Vær positiv, ha en Kristus-lignende adferd, og unngå å avbryte din ektefelle når han eller hun snakker til deg.

Ikke-verbale vink

En annen side ved kommunikasjon som noen ganger blir oversett, er ikke-verbal kommunikasjon. Hva du sier og hvordan du sier det, er viktig, men det er også kroppsspråket ditt. Ser du din ektefelle inn i øynene når hun snakker med deg? Ruller du

med øynene når han forteller deg at han har hatt en hard dag på arbeidet? Viser ansiktsuttrykket ditt interesse og oppriktighet, eller viser det kjedsomhet og irritasjon? Gir du uttrykk for din kjærlighet med fysisk ømhet? Noen ganger kan en klem eller et smil meddele din kjærlighet mer enn ord kan. Uansett hva slags samtale det er – enten den dreier seg om den siste nyhetsartikkelen eller ditt livs ambisjoner – kan positivt kroppsspråk styrke dens gyldighet og styrke deres forhold.

Ta etter Frelserens kommunikasjon

Når du har meningsfylte samtaler med din ektefelle, skal du la dine handlinger og ord følge Jesu Kristi eksempel. Hans kommunikasjon med andre utstrålte kjærlighet, omtanke og interesse. Han talte mildt og viste ren kjærlighet. Han viste medfølelse og ga tilgivelse. Han lyttet oppmerksomt og viste nestekjærlighet. Hvis vi ønsker at vårt forhold skal bli bedre, må vi på samme måte lære å snakke

på positive måter som oppbygger personene som omgir oss.

Når jeg snakker med ektepar, ber jeg dem ofte analysere sine kommunikasjonsmønstre og forbedre dem. Når de har anvendt prinsippene for meningsfylte samtaler i sitt forhold, har jeg sett forandring finne sted til et bedre ekteskap. Å forstå din ektefelle, skape omgivelser som fremmer åpen kommunikasjon og frie uttalelser, og å vise ømhet og beundring er nøkler til et sterkere forhold og et lykkeligere ekteskap. ■

Artikkelforfatteren bor i Utah, USA.

NOTER

1. Se Douglas E. Brinley og Mark D. Ogletree, *First Comes Love* (2002), 123-26.
2. Se Marvin J. Ashton, "Kommunikasjon innen familien", *Lys over Norge*, okt. 1976, 43.
3. Se "Familien – En erklæring til verden", *Liahona*, nov. 2010, 129.
4. Sandra Blakeslee og Judith S. Wallerstein, *The Good Marriage: How and Why Love Lasts* (1995), 240.
5. Douglas E. Brinley, *Strengthening Your Marriage and Family* (1994), 153-54.
6. Russell M. Nelson, "Lytt for å lære," *Lys over Norge*, juli 1991, 22.
7. Joe J. Christensen, "Ekteskap og den store plan for lykke," *Lys over Norge*, juli 1995, 64.
8. *Læresetninger fra Kirkens presidenter – Joseph F. Smith* (1998), 23-24.

FORBEDRE DITT FORHOLD TIL DIN HIMMELSK FADER

Når du innlemmer disse kommunikasjonsprinsippene i ditt ekteskap, ønsker du kanskje også å anvende dem på ditt forhold til din himmelske Fader. Mange kommuniserer med Gud på et overfladisk nivå. Hvis du ber av plikt eller bruker vanemessige uttrykk, kan du finne det vanskelig å få kontakt med din himmelske Fader, og han vil synes fjern. Å kommunisere med Gud er noe annet enn bare å snakke til ham. President Joseph F. Smith (1838-1918) sa: "Vi trenger ikke rope til ham med mange ord. Vi behøver ikke trette ham med lange bønner... La bønnen komme fra hjertet, la oss ikke bruke ord som er blitt til dype hjulspor på den nedkjørte allfarvei, og

som vi fremsier uten følelse og uten å tenke over hva vi sier."⁸ Forteller du din himmelske Fader om din inderligste tro, dine inderligste følelser og ønsker? Har du fortalt ham om dine hemmelige ambisjoner i ditt hjerte? Kan du utøse ditt hjerte for ham? Og pleier du å lytte til hans svar?

Oppriktige ord i en ydmyk bønn lar deg utvikle en sterkere forbindelse med din himmelske Fader. Å lytte til og iverksette hans veiledning vil berike og styrke forholdet. Når du gir uttrykk for takknemlighet for bestemte velsignelser, etterlever evangeliet og bli mer lik Jesus Kristus, vil du vise din kjærlighet til din himmelske Fader.

Av eldste
Robert D. Hales
i De tolv apostlers
quorum

TEMPEL- VELSIGNELSER

Templets frelsende ordinanser er nødvendige for - og også hovedfokus for - den evige plan for lykke.

Templets begavelsesvelsignelser er like nødvendige for oss som vår dåp. Derfor må vi forberede oss så vi kan være rene og tre inn i Guds tempel. Tempelarbeid er en anledning til å utføre personlige begavelser og pakter for de levende og også utføre disse samme ordinanser for de dødes forløsning. Av denne grunn instruerer Skriftene oss om å bygge templer og forberede oss til å bli verdige til å ta del i de hellige tempelordinanser og -pakter.

Vi har lært i Skriftene at den personlige verdighet Herren krever av oss for at vi skal få komme inn i templet og inngå paktene der, er en av de største velsignelsene vi kan oppnå i jordelivet. Så, når vi har inngått paktene i templet, er vår daglige lydighet og etterlevelse av paktene en demonstrasjon på vår tro, kjærlighet, hengivenhet og vår faste åndelige beslutning om å gi akt på vår

himmelske Fader og hans Sønn, Jesus Kristus, og den forbereder oss til å bo hos dem i evigheten. Templets frelsende ordinanser er nødvendige for – og også hovedfokus for – den evige plan for lykke.

Det hellige tempel

Vi trenger å tilegne oss et vitnesbyrd om at templet er Herrens hus og ha ærbødighet for det. Templet er virkelig et sted der man er “i verden og ikke av verden”. Når du er urolig og har viktige avgjørelser som tynger deg, kan du ta dine bekymringer med til templet og motta åndelig veiledning.

For å bevare templets hellighet slik at templet kan holdes rent og innby Ånden til å velsigne dem som trer inn i det hellige tempel for å motta ordinanser og inngå pakter, blir vi lært at intet urent skulle tre

inn i templet. Ærbødighet i templet er et vesentlig element for å innby Ånden til å oppholde seg der hver time hver dag.

Da jeg var gutt, tok min far meg med fra Long Island i New York for å spasere på plassen rundt Salt Lake tempel i Salt Lake City, for å ta på templet og snakke om betydningen av templet i mitt liv. Det var ved denne anledning jeg bestemte meg for at jeg en dag skulle komme tilbake for å motta templets ordinanser.

Templet er en hellig bygning, et hellig sted der nødvendige frelsende seremonier og ordinanser blir utført for å forberede oss til opphøyelse. Det er viktig at vi får sikker kunnskap om at vår forberedelse til å tre inn i det hellige hus og at vår deltakelse i disse seremoniene og paktene er noe av det viktigste vi vil oppleve her på jorden.

Tempelvelsignelser i tidligere tider

I hver evangelieutdeling gjennom hele historien har Herren befalt profeter å la templer bli bygget, så hans folk kunne motta templets ordinanser.

Kirtland tempel var det første tempel i disse siste dager, og det spilte en viktig rolle i gjengivelsen av prestedømsnøkler. Frelseren viste seg i herlighet og godtok Kirtland tempel som sitt hus. Ved den anledning kom Moses, Elias og Elijah for å overlevere

Joseph Smith nøklene til deres evangelieutdelinger. Elijah gjenga nøklene til sin evangelieutdeling, slik Malaki lovet, så vi kunne nyte godt av templets velsignelser. (Se L&P 110.)

Nauvoo tempel var det første tempel i de siste dager der det ble utført begavelser og beseglinger, noe som ble til stor styrke for pionerene da de utholdt vanskelighetene forbundet med å krysse slettene til Sion i Saltsjødalen.

Da Joseph Smith ble ført til Carthage, ble det tydelig hvorfor fullførelsen av templet hadde betydd så mye for ham. Han visste hva som ville bli krevet av de hellige, og at for

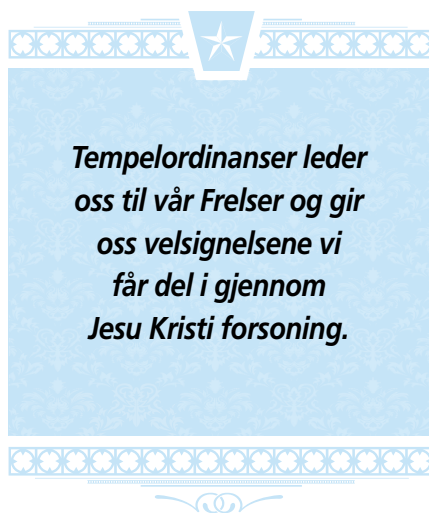
Vår forberedelse til å tre inn i det hellige hus og vår deltakelse i disse seremoniene og paktene er noe av det viktigste vi vil oppleve her på jorden.

å ha styrke til å holde ut det som lå foran dem, måtte de bli begavet med kraft – prestedømmets kraft.

Våre pionerforfedre ble beseglet som familier i Nauvoo. Paktene med Herren i Nauvoo tempel var en beskyttelse for dem under deres reise vestover, slik de er for oss alle i dag og gjennom hele vårt liv. Tempelens ordinanser og pakter er beskyttelsen for oss i våre prøvelser og vanskeligheter i vår tid og for det vi vil møte i fremtiden. Det er vår arv. Det er hvem vi er.

For disse første hellige var det å delta i tempelens ordinanser vesentlig for deres vitnesbyrd da de møtte lidelsene, sinte mobber, det å bli drevet bort fra komfortable hjem i Nauvoo og den lange og vanskelige reisen som lå foran dem. De var blitt begavet

med kraft i det hellige tempel. Mann og hustru var beseglet til hverandre. Barn var beseglet til sine foreldre. Mange mistet familiemedlemmer på veien, men de visste at dette ikke var slutten for dem. De var blitt beseglet i templet for all evighet.

Tempelordinansene – Begavelser og beseglinger

Templer er det beste lærdommens universitet som vi mennesker kjenner. Det gir oss kunnskap og visdom om verdens skapelse. Tvettinger og salvinger forteller oss hvem vi er. Begavelser og instruksjoner gir oss rettleiding om hvordan vi skulle leve her på jorden (se L&p 97:13-14).

Hovedformålet med templet er å kunne utføre de ordinanser som er nødvendige for vår opphøyelse i det celestiale rike. Tempelordinanser leder oss til vår Frelser og gir oss velsignelsene vi får del i gjennom Jesu Kristi forsoning. Ordet *begavelse* betyr “gave”. Ordinansen består av en rekke instruksjoner om hvordan vi skulle leve, og pakter vi inngår for å leve rettskaffent ved å følge vår Frelser.

En annen viktig ordinans er å bli beseglet for evig i celestiale ekteskap. Denne pakten gjør det mulig for barn å bli beseglet til sine foreldre, og barn født i pakten til å bli en del av en evig familie.

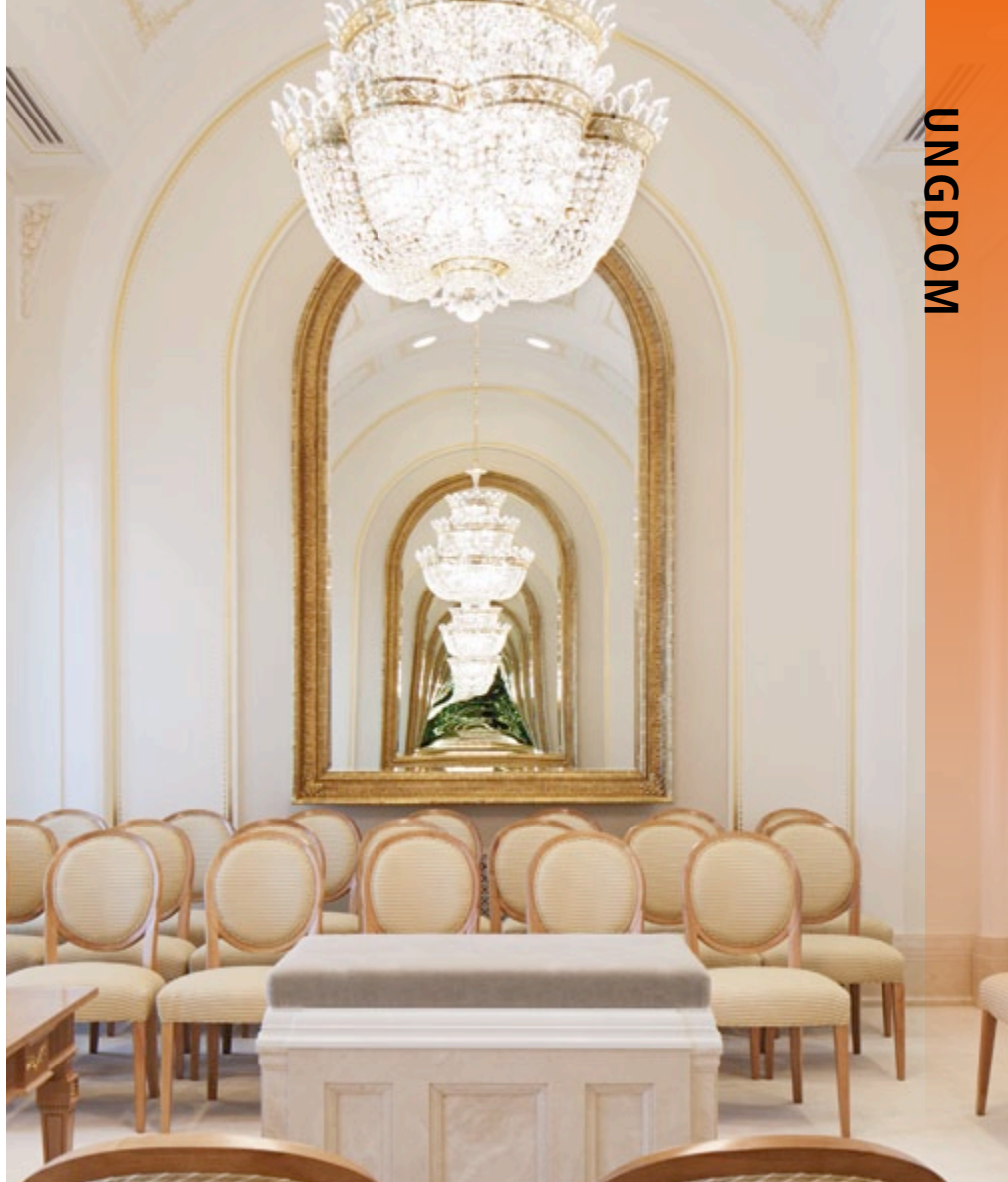
Lære og pakter lærer oss: “Alt du besegler på jorden, skal være beseglet i himmelen, og alt du binder på jorden i mitt navn og ved mitt ord, sier Herren, skal være evig bundet i himlene, og hvis du forlater noen deres synder på jorden, skal de være evig forlatt i himlene, og hvis du fastholder noen deres synder på jorden, skal de være fastholdt i himmelen” (L&p 132:46).

Når et par kneler ved alteret, er jeg som besegler klar over min rolle som Herrens representant. Jeg vet at det som blir beseglet på jorden, i bokstavelig forstand er beseglet i himmelen – for aldri å bli brutt hvis de som blir beseglet, forblir trofaste og holder ut til enden.

Speilene på motsatte vegger i templets beseglingsrom står i en slik vinkel at de skaper et visuelt inntrykk av uendelige bilder. Å se inn i disse speilene på den ene siden i rommet representerer den evighet av tid som vi har reist for å komme til jorden. Når vi vender oss til den motsatte side av rommet, ser vi inn i de tilsynelatende uendelige bilder som symboliserer evighetene etter at vi forlater denne skrøpelige tilværelsen på jorden. Selve beseglingsrommet representerer vår prøvetid her på jorden. Lærdommen som skal høstes av denne tempelfaringen, er at vi har truffet de rette valg for å komme til jorden og oppleve jordelivet, og at hvordan vi lever i denne korte perioden vil være avgjørende for hvordan vi skal leve i all evighet heretter.

Dere forbereder dere for jordelivets prøvelser. Vi kom frivillig fra Gud Faderens nærhet til denne jordiske prøvestand med handlefrihet, og vi visste at vi måtte oppleve “motsetning i alle ting” (2. Nephi 2:11). Vårt mål (se 1 Nephi 15:14) er å iføre oss Guds fulle rustning og motstå “motstanderens brennende

piler” (L&p 3:8) med Åndens sverd og troens skjold (se L&p 27:15-18), å holde ut til enden og være verdige til å stå og leve i Gud Faderens og hans Sønn, Jesu Kristi nærhet i all evighet – for å oppnå det som kalles evig liv.

Jeg gir dere mitt vitnesbyrd om at Gud lever, at Jesus er Kristus og at Joseph Smith, profeten for vår evangelieutdeling, gjenga prestedømmets velsignelser som gjør oss i stand til å få del i templets velsignelser. ■

Fra en tale holdt under en andakt, “Tempelvelsignelser,” ved Brigham Young University 15. november 2005. Du finner hele teksten på engelsk på speeches.byu.edu.

Templets ordinanser og pakter er beskyttelsen for oss i våre prøvelser og vanskeligheter i vår tid og for det vi vil møte i fremtiden.

“Templet er så langt unna at jeg ikke får til å dra dit så ofte. Hvordan kan templet bli en større del av livet mitt i dag?”

Hvis du gjør ditt beste for å komme så ofte du kan, vil Herren være fornøyd med din innsats. Når du ikke kan være tilstede i templet, er det mye du kan gjøre for at templet skal være en større del av ditt liv:

- **Lev verdig til å komme inn i templet.** Å etterleve normene for å kunne komme inn i Herrens hus betyr at vi alltid er klar til å være i Hans nærhet.
- **Planlegg å motta din begavelse og bli viet i templet.** Å sette seg som mål å motta disse nødvendige ordinanser vil gjøre at du er fokusert på templet.
- **Kle deg sømmelig.** Dette vil bidra til å forberede deg til å motta din begavelse.
- **Studer skriftsteder som dreier seg om templet** (for eksempel 2 Mosebok 26-29; 3 Mosebok 8; L&p 97; 109; 110; 124:25-42; Moses 2-5). Hele oktobernummeret 2010 av *Liahona* handlet også om templet.
- **Lær om dine forfedre** (gå inn på FamilySearch.org) og se om tempelordinanser er utført for dem.
- **Spør andre hva templet betyr for dem** og bær vitnesbyrd om at templet virkelig er Herrens hus.
- **Bidra til å gjøre ditt hjem som templet:** “Bygg et hus, ja, et bønnens hus, et fastens hus, et troens hus, et lærdommens hus, et herlighetens hus, et ordens hus, et Guds hus” (L&p 109:8).

Du kan ydmykt velge en eller to av disse ideene som du vil prøve denne måneden. De vil hjelpe deg å føle Ånden og lære mer om templet.

Behold templets ånd

Det tar syv timer for meg å komme til Frankfurt Tyskland tempel, så min familie og jeg kan bare reise dit to ganger i året for en uke hver gang. Men når jeg får en ekstra anledning til å reise dit, benytter jeg den, for jeg vet at det vil være en stor velsignelse. Jeg beholder

templets ånd ved å lese i Skriftene hver dag. Jeg bruker tempelanbefalingen min som bokmerke. Hver gang jeg ser tempelanbefalingen, stiller jeg meg selv spørsmål for å forsikre meg om at jeg er verdig til å komme til templet. Dette styrker meg og hjelper meg å føle Ånden. Selv om templet er langt hjemmefra, kan jeg gjøre mitt beste for å leve som om jeg kunne være der hver dag.

Lise G., 17 år, Frankrike

Tenk over hvordan templer velsigner deg

Hvis vi tar templer for gitt, ligger de langt unna vårt hjerte. Vi må tenke over velsignelsene templet kan gi oss og reise dit når vi kan. Selv om du bare kan foreta noen få besøk i året, kan du gjøre dem mer meningsfulle ved å ha med familienavn eller faste. Ånden i Herrens hus er spesiell – du ønsker at ditt besøk gjør inntrykk.

Benjamin S., 18 år, Utah, USA

Hold deg ren og verdig

Templet gir meg glede i mitt liv i dag. Når jeg reiser til templet, lærer jeg mer om vår himmelske Fader og Jesus Kristus. Mitt arbeid i templet styrker og foredler meg åndelig. Jeg får en bedre forståelse av vår hensikt i livet. Templet gir meg mot til å takle prøvelser og fristelser, og gir meg styrke til å

overvinne mine svakheter. Templet er det eneste stedet der vi kan bli beseglet som evige familier, så jeg vil forberede meg til å komme til templet og holde meg ren og verdig.

Mickaella B., 16 år, Filippinene

Forbered deg

Å være i templet to eller tre ganger i året er godt, så lenge vi gjør det av et oppriktig og rent hjerte.

Vi kan oppmuntre våre ledere i Kirken til å organisere tempelturer. Når vi ikke er i stand til å reise, la oss prøve å forberede oss slik at vi kan reise med stor glede når tiden kommer. Vårt liv er hektisk, men profeter har lovet at hvis vi reiser til Herrens hus, vil vi bli velsignet.

Krista L., 16 år, Paraguay

Ha fremme et bilde av templet

Prøv å ramme inn ditt favorittbilde av templet med ordene "En dag vil jeg gå inn!" Ha det på rommet ditt så du kan se det hver dag. Skriv en liste over ting du ikke vil gjøre, slik at du kan være verdig til å komme inn i templet. Plasser listen ved siden av bildet.

Christian J., 13 år, Idaho, USA

Les i dagboken din om tidligere tempelbesøk

Skriv i dagboken din om din tid i templet, og les deretter disse sidene når du er hjemme. Dette vil hjelpe deg å minnes hva du følte. Det er spesielt

viktig å skrive ned personlig åpenbaring. Da jeg var i templet, prøvde jeg å lytte oppmerksomt til Ånden, for han er alltid klar til å hjelpe oss å lære. Hver gang jeg lyttet, oppdaget jeg nye sannheter om Jesus Kristus og vår himmelske Fader så vel som om tempelarbeidet. Når jeg er i templet og konsentrerer meg om det åndelige, verdsetter jeg det enda mer, og templet blir svært betydningsfullt for meg.

Ol'ga Z., 18 år, Hviterusland

Utfør slektshistorisk arbeid

Jeg tror at å utføre slektshistorisk arbeid er omtrent så nær du kan komme å være i templet uten faktisk å være der.

Du kan gi navnene du finner til personer i familien eller menigheten din, så de kan ta dem med til templet. Hvis du utfører slektshistorisk arbeid og gjør ditt hjem til et hellig sted, vil du være nær templet selv om du er milevis unna.

Katelyn B., 13 år, Utah, USA

VÆR TEMPEL-VERDIG

"Måtte vi alltid være verdige til å ha tempelanbefaling. Måtte dette være et av våre mål i

livet, konsekvent og regelmessig å sitte foran vår prestedømsleder og erklære oss verdige til å ha dette håndgripelige bevis på at Herren bifaller vårt liv og finner oss verdige til å komme inn i hans hellige hus.

... Hvis vi alltid er verdige til denne anbefalingen og sannferdig kan besvare de kvalifiserende spørsmålene, er vi på vei til den største gave Herren har gitt oss. Må Herren velsigne oss så vi kan ha en fast beslutning om alltid å være tempelverdige."

Eldste L. Tom Perry i De tolv apostlers quorum, "My First Temple Recommend," *New Era*, april 2013, 4.

Du finner mer om dette emnet i "Templets velsignelser" av eldste Robert D. Hales på side 52 i dette nummeret.

KOMMENDE SPØRSMÅL

"Jeg mistet nylig en kjær venn. Hvordan skal jeg takle sorgen?"

Send ditt svar og, hvis ønskelig, et høyoppløselig bilde innen 15. mars 2014 på liahona.lds.org, pr. e-post til liahona@ldschurch.org eller i posten (se adresse på side 3).

Svar kan bli redigert på grunn av lengde eller klarhet.

Følgende informasjon og tillatelse må vedlegges e-post eller brev: (1) fullt navn, (2) fødselsdato, (3) menighet eller gren, (4) stav eller distrikt, (5) din skriftlige tillatelse og, hvis du er under 18 år, en av dine foreldres skriftlige tillatelse (e-post er i orden) til å trykke ditt svar og fotografi.

TROFAST, KJÆRLIG TJENESTE

Kristus-lignende tjeneste innbyr Den hellige ånd og bringer løfte om fred.

Jeg var vitne til gleden ved ren, uselvsk tjeneste som vises på disse bildene av en gutt ved navn Elijah, som ga skjorten sin til en ny venn han møtte i en fjernliggende landsby i Afrika. Elijah så et behov for øyeblikkelig hjelp og reagerte straks. I likhet med den unge Elijah har vi anledning til å gjøre tjenester for andre på mange måter. Vi trenger kanskje ikke ta av oss skjorten for å gi den til andre, men hvis vi lytter til Den hellige ånds tilskyndelser, vil vi vite hvem vi kan tjene og hvordan vi kan hjelpe personer som trenger det.

“Tjeneste er synonymt med å holde Guds bud, «og den representerer vår

kjærlighet til Herren.¹ Frelseren sa: “Dersom du elsker meg, skal du tjene meg og holde alle mine bud.” (L&p 42:29); “Du skal elske Herren din Gud av hele ditt hjerte og av all din makt, sinn og styrke, og i Jesu Kristi navn skal du tjene ham” (L&p 59:5). I dåpen inngikk vi en pakt om at vi ville tjene Gud og holde hans bud (se Mosiah 18:10). Som Kristi etterfølgere gjør vi alltid vårt beste for å delta i hans verk, og det innebærer å tjene.

Tjeneste: Evangeliet i praksis

Tjeneste er Jesu Kristi evangelium i praksis, og dette kommer tydelig frem i en historie jeg er glad i om Brigham Young. Da han fikk høre at hundrevis

av håndkjerreponierer hadde strandet på slettene under uholdbare forhold, sa han kraftfullt i denne enkle talen ved generalkonferansen i oktober 1856: “Jeg vil nå gi dette folk det emne og den tekst som eldstene skal tale over ... Det er følgende ... : Mange av våre brødre og søstre befinner seg ute på slettene med håndkjerre, og sannsynligvis er mange nå mer enn tusen kilometer unna, og de må bli bragt hit. Vi må sende dem hjelp. Teksten lyder: “Bring dem hit.” ...

Dette er min religion. Dette er påbudet fra Den hellige ånd som jeg har, det er å redde folket...

Jeg vil kalle på biskopene i dag. Jeg venter ikke til i morgen, heller

Av Carol F. McConkie

Førsteråd giver i
Unge kvinners
generalpresidentskap

ikke til neste dag. Jeg ber om 60 gode muldyrspann og 12 eller 15 vogner. Jeg ønsker ikke å sende okser. Jeg ønsker gode hester og muldyr. De finnes her i dette territoriet, og vi må ha dem. Også 12 tonn mel og 40 gode kjørekarer i tillegg til dem som fører spennene...

Jeg vil fortelle dere alle at deres tro, religion og troserklæring aldri vil frelse en sjel av dere i Guds celestiale rike, med mindre dere iverksetter nettopp slike prinsipper som jeg nå lærer dere. Gå og bring hit de menneskene som nå befinner seg på slettene!"²

"Redd folket" – det er befalingen. Når vi tjener andre, er vi engasjert i frelsesverket. Kong Benjamin sa: "Når dere er i deres medmenneskers tjeneste, er dere jo i deres Guds tjeneste" (Mosiah 2:17).

Muligheter på alle kanter

Vi trenger ikke se veldig langt for å finne anledninger til å tjene. Vår levende profet, president Thomas S. Monson, sa: "Vi er omgitt av mennesker som trenger vår oppmerksomhet, vår oppmuntring, vår støtte, vår trøst og vår vennlighet – enten det er familiemedlemmer, venner, bekjente eller fremmede. Vi er Herrens hender

her på jorden, med befaling om å tjene og bygge opp hans barn. Han er avhengig av oss alle."³

Vår Fader i himmelen trenger at vi støtter og hjelper andre åndelig og timelig (se Mosiah 4:26). "Den største tjeneste vi kan tilby andre i dette liv, ... er å bringe dem til Kristus ved tro og omvendelse."⁴ Vi viser et eksempel ved å etterleve evangeliets normer. Vi deler Jesu Kristi evangeliums budskap med dem. Vi utfører slekts-historisk arbeid og tar familienavn med til templet for våre forfedre. Ofte er små, gode tjenestegjeringer som et enkelt smil, et vennlig hei, en varm omfavnelse eller et takkekort alt som er nødvendig for å oppløfte og oppmuntre en annen. Andre ganger kan det kreves et stort offer av tid og energi.

Men i alle tilfeller innbyr trofast, kjærlig, Kristus-lignende tjeneste Den hellige ånd til å være med oss, og gir hver enkelt av oss løftet om "fred i denne verden og evig liv i den kommende verden" (L&p 59:23). ■

NOTER

1. Bruce R. McConkie, *Mormon Doctrine*, 2. utg. (1966), 706.
2. Brigham Young: "Remarks", *Deseret News*, 15. okt. 1856, 252.
3. Thomas S. Monson, "Hva har jeg gjort for noen i dag?" *Liahona*, nov. 2009, 86.
4. D. Todd Christofferson, "Forløsning", *Liahona*, mai 2013, 110.

UTDELING AV hjemkomstpakker

Av Olivet Gasang

Regnet pøste ned, og vinden blåste kaldt. Jeg så trær som var rykket opp med roten og hadde mistet alle bladene. Strømmen var borte i noen områder på grunn av ødelagte kraftlinjer. Scenen foran meg så nå ut som en spøkelsesby. Alt var blåst bort. Folk trengte mat og lengtet etter husly.

Jeg hadde et sterkt ønske om å hjelpe. Min familie og andre medlemmer av Kirken hadde reist til et fattig boligstrøk der en tyfon hadde tilintetgjort tusenvis av hjem og tatt

tusenvis av liv. Vi var der for å levere hjelpepakker til ofrene.

Da vi ankom, hadde jeg sett sorgen i menneskenes ansikter. Da forsto jeg hvor velsignet vi var for at våre hjem ikke var blitt ødelagt.

Det regnet fremdeles da vi begynte å dele ut hjelpepakker i en gjørmet gymnastikksal uten tak, men det brydde vi oss ikke om. Hjelpepakkene – plastbrettsett, gryter, tallerkener, skjeer, gafler, glass og flasker – kalte vi “hjemkomstpakker”. Mens familien min og jeg delte ut hjelpepakker til menneskene, smilte de varmt og takket oss.

Folks ubetalelige takknemlighet oppløftet meg, og jeg følte Åndens innflytelse. Deres smil tilkjennega at det finnes håp og at vår himmelske

Fader og Jesus Kristus aldri vil forlate oss, og at de alltid vil bringe lys til våre mørke dager.

Jeg vet at hvis vi tjener og er glad i hverandre, vil vi motta evige velsignelser og arve Kristus-lignende egenskaper. Velsignelsene ved tjeneste viser seg ikke alltid straks, men de vil komme hvis vi fortsetter å tjene andre av et oppriktig hjerte. Jeg vet at “når dere er i deres medmenneskers tjeneste, er dere jo i deres Guds tjeneste” (Mosiah 2:17). ■

Artikkelforfatteren bor i Mindanao på Filippinene.

ET REDSKAP I GUDS HENDER

“Ofte vil vår himmelske Fader dekke andres behov gjennom deg... Når du vier deg selv til tjeneste for andre, ... vil du oppleve en glede som bare oppnås ved å yte tjeneste... Dine evner vil styrkes, og du vil bli et redskap i Guds hender til å være til velsignelse for hans barn.”

Til styrke for ungdom (hefte, 2011), 32, 33.

Av eldste
L. Tom Perry

i De tolv apostlers
quorum

HVORDAN FYLLE DIN LIVETS BOK

Jeg kommer til dere med et spørsmål om evige minner dere samler gjennom livet. Knyttes de til ord som “Jeg skulle ønske jeg hadde”, eller kan dere si: “Jeg er glad jeg gjorde det”?

Hvis vi kunne se tilbake, hvis vi kunne velge bare ett prinsipp som ville bidra spesielt til “Jeg er glad jeg gjorde det”-minnene, hva ville det være? Det ville være prinsippet lydighet.¹

Vi fører alle noe inn i vår livets bok hver dag. Av og til kontrollerer vi det vi fører inn. Hva slags minner vil fylle ditt sinn når du undersøker sidene i din personlige bok? Hvor mange sider inneholder “Jeg skulle ønske jeg hadde”-innføringer? Finnes det innføringer om utsettelse og at du ikke har benyttet spesielle anledninger? Vil du finne innføringer om at du har behandlet familie, venner eller også fremmede tankeløst? Vil det være

noen som fører til selvbebreidelse på grunn av urettferdige gjerninger og ulydighet?

Heldigvis kommer hver dag med et blankt ark der man kan forandre innføringer fra “Jeg skulle ønske jeg hadde” til “Jeg er glad jeg gjorde det” gjennom prosessen erkjennelse, anger, omvendelse og gjenopprettelse. Nedtrykthet på grunn av tidligere handlinger eller tapte anledninger vil overskygges av minner fylt av opprømthet, entusiasme og gleden over livet.

Når du undersøker de minneverdige begivenhetene du har samlet i din livets bok, finner du dem som Herren har foreskrevet, ved at du har vært lydlig mot hans lover? Inneholder den dåpsattest, prestedømsordinasjoner både til Det aronske og Det melkisedekske prestedømme for unge menn og diplom for Unge kvinners anerkjennelse for unge kvinner og, naturligvis, et brev om hederlig avsløring fra en heltidsmisjon? Inneholder den gyldig tempelanbefaling, tiendekvitteringer, en vielse i det hellige tempel og at du har mottatt kall i prestedømmet og hjelpeorganisasjonene?

Mitt råd til deg er at du fyller din “minnenes bank” og din livets bok med så mange “Jeg er glad jeg gjorde det”-aktiviteter som du bare kan (se Mosiah 2:41).

Gå inn for og disipliner deg til å søke etter de positive erfaringer som vil føre til frihet og evig liv. Det er mitt vitnesbyrd at Gud lever. Det er ved å innrette vårt liv etter hans lover vi vil finne sann lykke her og evige muligheter i livet heretter. ■

*Fra en Kirkens skoleverks temakveld
1. november 1992.*

NOTE

1. Se beretningene om Alma den yngre (Mosiah 27; Alma 29, 36), Adam og Eva (Moses 5:4-11), Samuel og Saul (1 Samuelsbok 15:9-11, 13-14, 20-24) og Nephi (1 Nephi 3-5). Se også L&P 130:20-21.

FOTOILLUSTRASJON: JOHN LUKE

Tenk over hva du
ønsker i livet ...

Hvorfor det er VIKTIG å treffe valg

Av Mindy Raye Friedman

Kirkens tidsskrifter

Hver dag må du treffe valg. Noen av disse valgene har ikke mye å si for din evige frelse ("Hvilken farge skulle jeg ha på skjorten?"), og noen av dem har alt å si for den ("Skulle jeg bryte dette budet?"). Du undres kanskje av og til: "Spiller mine valg egentlig noen rolle?" Eller du kan også tenke: "Hvis ingen vet hva jeg gjør, rammer mine

avgjørelser virkelig noen da?" Svaret er ja! Avgjørelser *er* viktige.

Hvorfor de er viktige

La oss tenke på det førjordiske liv for at du skal forstå hvorfor dine valg er viktige. Da vår himmelske Fader presenterte sin frelsesplan, var ikke alle enige. Lucifer protesterte mot planen og "søkte å ødelegge menneskets handlefrihet" (Moses 4:3). Derfor ble

han Satan, og han og de som fulgte ham, ble kastet ut fra himmelen og ble nektet anledning til å gjøre fremgang ved å oppleve jordelivet. Handlefrihet var så viktig i Guds plan at de som ønsket å ødelegge den, ble kastet ut fra himmelen!

Vår himmelske Faders plan gir oss anledning til å velge selv, for det er bare slik vi kan lære, vokse og bli ham mer lik. Én av hensiktene med

livet er å lære oss å bruke vår handlefrihet klokt. Men vi mottok ikke handlefrihet bare for å gjøre hva vi enn ønsker. *I Til styrke for ungdom* leser vi: "Mens du er på jorden, blir du prøvet for å se om du vil bruke din handlefrihet til å vise din kjærlighet til Gud ved å holde hans bud."¹ Å velge å holde budene viser Gud at vi elsker ham og er villige til å følge ham. Valgene vi tar – inkludert vår holdning til å ta disse avgjørelsene – er en stor del av jordelivets prøve.

Velg det gode

Du har gjentatte ganger lært at å velge å være ulydig mot Guds bud har konsekvenser. Men har du tenkt over at det samme gjelder gode valg?

**AVGJØRELSE
BESTEMMER FREMTIDEN**

"Hver av oss har ansvar for å velge. Du kan spørre: 'Er avgjørelser egentlig så viktige?' Jeg sier deg at avgjørelser bestemmer fremtiden. Man kan ikke ta evige avgjørelser uten evige konsekvenser."

President Thomas S. Monson, "Veien til fullkommenhet," *Liahona*, juli 2002, 112.

Til styrke for ungdom lærer oss: "Selv om du fritt kan velge hvordan du vil handle, kan du ikke fritt velge konsekvensene. Enten konsekvensene er gode eller dårlige, vil de være et naturlig resultat av valgene du gjør."²

Hva er så konsekvensene av gode valg? Du kan trolig skrive en lang liste med velsignelser som følger riktige valg. Et godt sted å se etter disse velsignelsene er i Skriftene og i heftet *Til styrke for ungdom*. For eksempel: "Hvis du holder mine bud og holder ut til enden, skal du få evig liv." (L&p 14:7); "Ved å helligholde sabbatsdagen vil du komme nærmere Herren og din familie"³; eller "Når du adlyder [Visdomsordet], vil du holde deg fri for skadelig avhengighet og ha kontroll over livet ditt."⁴ Dette lyder som ganske store velsignelser, og du kan finne mange flere.

Herren sa at vi "skulle arbeide ivrig for en god sak, og gjøre mange ting av egen fri vilje", og han lovet at vi kan "tilveiebringe mye rettferdighet" når vi gjør det (L&p 58:27). Så vi skulle ikke bare unngå det som er dårlig, men også aktivt søke å gjøre godt.

Noen ganger blir vi så bekymret for alt som vi *ikke* skulle gjøre at vi glemmer at lydighet også omfatter å gjøre det vi *forventes* å gjøre. Du forstår sannsynligvis hvordan det å velge å bryte bud påvirker livet ditt negativt, men forstår du hvordan det å velge å gjøre godt kan påvirke ditt og andres liv positivt?

**DELTA I
DISKUSJONEN**

Ting å grunne på til søndag

- Hvilken rolle spiller handlefrihet i frelsesplanen?
- Hvordan kan gode valg påvirke ditt eget og andres liv?
- Hvordan kan små avgjørelser hjelpe deg å nå større mål?

Ting du kan gjøre

- Skriv en liste over mål du ønsker å nå nå og i fremtiden.
- Se på listen din over mål når du må ta et valg.
- Fortell om din erfaring i kirken, hjemme eller på Internett på youth.lds.org.

Ha et formål med livet

Hvordan kan du så forsikre deg om at du tar gode valg? For det første må du overveie hva du ønsker med livet. Ønsker du evig liv? Ønsker du å bli beseglet i templet? Ønsker du å reise på heltidsmisjon? Ønsker du å avlegge eksamen ved en høyskole og få en

TA AVGJØRELSE PÅ FORHÅND

“Da jeg var ung kvinne, lærte jeg at noen avgjørelser trenger man ta bare én gang. På en liten plate skrev jeg en liste over ting jeg *alltid* ville gjøre og ting jeg *aldri* ville gjøre. Det sto ting som å adlyde Visdomsordet, be hver dag, betale tiende og aldri unnlate å gå i kirken. Jeg tok disse avgjørelsene én gang, og siden, når avgjørelser måtte tas, visste jeg nøyaktig hva jeg skulle gjøre fordi jeg hadde bestemt meg på forhånd. Når venner på videregående skole sa: ‘Bare én drink vil ikke skade,’ lo jeg og sa: ‘Da jeg var 12, bestemte jeg meg for ikke å gjøre det.’ Å ta avgjørelser på forhånd vil hjelpe dere å være dydens voktere. Jeg håper dere alle vil skrive en liste over ting dere *alltid* vil gjøre og ting dere *aldri* vil gjøre. Rett dere så etter listen.”

Elaine S. Dalton, tidligere Unge kvinners generalpresident, “Dydens voktere,” *Liahona*, mai 2011, 123.

god jobb? I så fall, hvordan kommer du dit? På samme måte som bygningsmenn trenger en plan for å bygge en skyskraper, trenger du en plan for å bygge et godt liv.

Skriv ned noen av dine mål og hvordan du planlegger å nå dem. Oppbevar listen et sted hvor du ser den ofte. Når du siden må ta et valg, kan du tenke på listen din for å forsikre deg om at du ikke gir avkall på det du ønsker *mest* til fordel for noe du ønsker *nå*. Å sette seg mål gjør også dine valg veloverveide og bevisste istedenfor vilkårlige, tilfeldige eller basert på omstendighetene.

Hvordan fungerer dette egentlig? La oss si at ett av dine mål er å reise

på heltidsmisjon. Hver morgen kan du velge å stå opp til morgen-Seminar eller sove en time til. Hvilket av disse valgene vil hjelpe deg å nå ditt mål? Eller kanskje du har som mål å ha lest hele Mormons bok før skoleåret er over. Når du kommer hjem fra skolen eller før du legger deg, kan du velge å lese i Skriftene eller gjøre noe annet, som å se favorittprogrammet ditt på TV. Hva velger du? Slike valg står du overfor hver dag. Å huske dine mål vil hjelpe deg å ta avgjørelser som vil føre deg til det du egentlig ønsker. ■

NOTER

1. *Til styrke for ungdom* (hefte, 2011), 2.
2. *Til styrke for ungdom*, 2; uthevelse tilføyd.
3. *Til styrke for ungdom*, 31.
4. *Til styrke for ungdom*, 25.

Å HA STEVNEMØTER eller IKKE

Av Savannah M. Smithson

På skolen min har mange venner både blant gutter og piker. På første skoledag i åttende klasse møtte jeg en som het Paul. Vi trivdes sammen. Paul var en god venn.

Neste dag etter skoletid ba han meg med ut. Jeg svarte at jeg ikke kunne, og han spurte hvorfor. Jeg fortalte ham at jeg var medlem av Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige, og at vi lærer at vi ikke skal ha stevnemøter før vi er 16. Paul spurte hvorfor, og jeg innså at jeg faktisk ikke visste det.

Den kvelden gikk jeg hjem og

tenkte over Pauls spørsmål. Jeg undersøkte på LDS.org og leste i Skriftene. Jeg fant et sitat av president Gordon B. Hinckley (1910-2008): “Herren har gjort oss tiltrekkende for hverandre i en strålende hensikt. Men den samme tiltrekningskraften blir som en kruttønne hvis den ikke holdes i sjakk... Det er av denne grunn Kirken fraråder stevnemøter i ung alder.”¹

Jeg så også i *Til styrke for ungdom*. Der står det at stevnemøter “kan bidra til at du lærer å praktisere sosiale ferdigheter, utvikler vennskap, har

sunn moro og til slutt finner en evig ledsager”.²

Neste dag viste jeg Paul heftet *Til styrke for ungdom*. Andre så at Paul leste det, og mine siste-dagers-hellige venner hjalp meg å besvare klassens spørsmål. Jeg var glad jeg hadde et svar på Pauls spørsmål.

Til styrke for ungdom sier at å ha stevnemøter før man er 16 og innlede seriøse forhold i ungdommen kan føre til umoral og begrense det antall personer vi møter. Min mor sier også at vi ikke skulle ha stevnemøter før 16 fordi det kan distrahere oss i studier og muligheter som kan være viktige for å lykkes i fremtiden. Jeg har sett at noen av mine venner har blitt nedbrutt på grunn av et følelsesmessig oppbrudd da de var 13.

Jeg var glad for at jeg selv kunne finne ut hvorfor vi ikke skulle ha stevnemøter før vi er 16, og deretter gi Paul et svar uten å såre hans følelser. Jeg har fått en god venn, og jeg håper vi vil være venner i lang tid. Jeg er takknemlig for at Herren har gitt oss venner og mulighet til å ha stevnemøter i passende alder, slik at vi alle en dag kan finne trofaste evige ledsagere. ■

Artikkelforfatteren bor i Nevada, USA.

NOTER

1. “En profets rettledning og bønn for ungdom,” *Liahona*, april 2001, 38.
2. *Til styrke for ungdom* (hefte, 2011), 4.

Av eldste
Koichi Aoyagi
i De sytti

Innhøstingen

“Den Hellige Ånd vil ... vise dere alt dere skal gjøre” (2 Nephi 32:5).

Som gutt i Japan ønsket jeg å lære Engelsk. Men engelskkurs var dyre, og jeg hadde ikke nok penger til å betale for dem.

En dag så jeg to unge menn dele ut flyveblad med opplysning om gratis engelskkurs. De var misjonærer fra Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige. Jeg meldte meg straks på engelskkurset deres.

Jeg følte at det var noe spesielt ved misjonærene. De var muntre og positive. Jeg stilte dem spørsmål om kirken deres, og jeg ble grepet. Jeg forsto det ikke på det tidspunktet,

men jeg følte Ånden. Snart ønsket jeg å bli døpt.

Mine foreldre ønsket ikke at jeg skulle bli døpt i en kirke som var annerledes enn deres. Men misjonærene kom hjem til oss og snakket vennlig med mine foreldre. Ånden rørte ved mine foreldre, og de ga meg tillatelse til å bli døpt.

En søndag i oktober hadde jeg fått et viktig oppdrag i kirken. Men i oktober måtte hele familien arbeide hardt for å høste risen på min fars rismarker. Det betydde at vi også måtte arbeide på sabbatsdagen.

Jeg ba til min himmelske Fader, og Ånden ga meg en tanke i mitt

sinn. Jeg kunne prøve å fullføre innhøstingen før søndag. Jeg sto tidlig opp og arbeidet hver morgen før skoletid. Så arbeidet jeg hver ettermiddag etter skolen til det ble mørkt.

Men lørdag kveld var bare halve innhøstingen gjort. Da jeg gikk til senga, var jeg mismodig over at jeg ikke hadde nådd målet mitt. Søndag morgen våknet jeg tidlig for å gå ut på markene. Min far kom inn på rommet mitt, og med et vennlig smil spurte han hvorfor jeg ikke skulle dra til kirken. Mitt hjerte svulmet av glede. Jeg kunne gå i kirken og holde sabbatsdagen hellig!

Jeg er takknemlig for å vite at når vi lytter til Herrens røst og følger ham, vil han alltid velsigne og veilede oss. ■

Av President
Thomas S. Monson

Himmelske fader elsker DEG

Himmelske fader
elsker dere - hver og en av dere.
Den kjærligheten forandres aldri.

Den er der for deg
når du er trist eller
glad, mismodig eller
håpefull.

Den er ikke avhengig av
ditt utseende eller av dine
eiendeler.

Den forandres ikke av dine
talenter og muligheter. Den
er bare rett og slett der.

Guds kjærlighet er der for deg enten
du føler at du fortjener den eller ikke.
Den er ganske enkelt alltid der. ■

Den beste familien for evig

De andre pikene holdt Olivia utenfor. Kunne et spenn maling hjelpe?

Av Olivia Corey

Basert på en sann historie

“Jeg bor i en familie, den beste som jeg vet” (“I all evighet”, Barnas sangbok, 98).

Olivia hang med hodet mens hun lyttet til den begeistrede hviskingen fra pikene som satt bak henne på bussen.

“Jeg er så glad din mor sa du kunne gå av sammen med meg på min bussholdeplass! Har du med spillene?”

“Jeg har dem. Mor lot meg også ta med en pakke popcorn!”

Olivia rynket pannen og så ned i boken hun leste. Visste de ikke at hun kunne høre dem? Hun likte absolutt ikke å høre at de to venninnene hennes planla noe hun ikke ble bedt med på.

Stephanie, Rebecca og Olivia hadde vært venner lenge. De pleide

“Vi utvikler dype og kjærlige familieforhold ved å gjøre enkle ting sammen.”

President Dieter F. Uchtdorf, annenrådgiver i Det første presidentskap, “Det som betyr mest”, *Liahona*, nov. 2010, 21.

ned plastrullen og ga pikene hver sin kost.

“Vil du at vi skal male noe?” spurte Olivia skeptisk. Vanligvis var det far som gjorde slike ting.

“Ja,” sa mor. “Jeg ønsker at bakkøren skal være malt før middag.” Så snudde hun seg og gikk inn.

Pikene sto og så på hverandre en stund, så kniste de. Dette kunne bli gøy. De dyppet kostene sine i den jevne, grønne malingen og satte i gang. Olivia likte denne jobben – den virket slett ikke som en kjedelig oppgave. Jane viste henne hvordan hun skulle bruke kosten med lange, jevne strøk. Snart lo og pratet de. Olivia begynte å huske alle de morsomme stundene hun og Jane hadde hatt sammen. Hun var glad hun alltid ville ha sin søster som venn.

Et par timer senere var pikene dekket med grønne malerflekker, og de smilte bredt. Olivia åpnet forsiktig den skinnende, grønne døren og stakk hodet inn. “Mor, vi er ferdige med døren,” ropte hun. “Kom og se hvor flott den er!” ■

å være sammen om alt. Men da det nye skoleåret begynte, oppdaget Stephanie og Rebecca at de fikk samme lærer, mens Olivia kom i en annen klasse! Olivia husket hvor vondt det føltes i magen da de to pikene ivrig snakket om å sitte ved siden av hverandre i klassen og spise lunsj sammen. Hun følte det samme nå.

Bussen stanset utenfor Rebeccas hjem. Olivia så trist ut gjennom vinduet da pikene hoppet av bussen og løp inn i hagen.

Da bussen endelig kom til Olivias holdeplass, klarte hun nesten ikke holde igjen tårene. Hun skyndte seg inn i huset.

“Hvordan gikk det på skolen?” spurte mor.

Olivia begynte å gråte. “Det var fryktelig! Rebecca og Stephanie snakker nesten ikke med meg mer, og vi skulle være bestevenner for bestandig!” hulket hun.

“Jeg er så lei meg, Olivia. Det kan være vondt når vennskap begynner å endres,” sa mor. Hun stoppet opp litt. “Husker du da vi reiste til templet for å bli beseglet?” spurte hun og pekte på bildet på veggen. Olivia så på det og så at familien sto smilende foran templet.

Hun hadde vært mye yngre da, men husket fremdeles at hun var sammen med sine foreldre og sin eldre søster, Jane, i det vakre beseglingsrommet.

“Vet du hvorfor vi arbeidet så hardt for å bli klar til å reise til templet?”

“Fordi vi ønsket å være en familie for evig?” svarte Olivia.

“Nettopp. Selv om du ikke er bestevenner med Rebecca og Stephanie for evig, har du likevel din familie som dine venner for evig.”

“Ja,” sa Olivia. “Men det er ikke det samme.”

“Jeg vet at du føler deg såret,” sa mor, “men jeg er glad du er hjemme. Jeg har en jobb for deg og Jane.”

Olivia kunne ikke tro sine egne ører. Istedenfor å hjelpe henne til å føle seg bedre, ga mor henne noe hun skulle gjøre!

“Gå og ta på deg noen gamle klær og møt meg på baksiden av huset. Be Jane komme også.”

Olivia gikk ovenpå og stampet litt hardere med føttene enn vanlig. Hun tok på seg arbeidstøy.

Da pikene hadde kledd på seg og kommet ut, så de at mor kom ut fra boden. Hun bar et grønt spann, noen malerkoster og en plastrull. Da hun kom til sitteplassen, la hun

Av eldste
M. Russell Ballard

i De tolv apostlers
quorum

*Medlemmene av De tolv
apostlers quorum er
spesielle vitner om
Jesus Kristus.*

Hvorfor er det så viktig å tjene andre?

Vår himmelske Fader besvarer
ofte andres bønner gjennom oss
– gjennom deg og meg.

Jesus Kristus lærte oss at vi
skulle elske Gud og elske
og ha omsorg for
vår neste.

Hvis vi alle gjør enkle,
gode tjenester hver dag,
vil vi blidgjøre og nære
verden med håp og
nestekjærlighet.

Be til vår himmelske Fader hver
morgen om å finne en mulighet til å
tjene. Deretter ser du gjennom hele
dagen etter en du kan hjelpe.

Fra "Arbeid ivrig," *Liahona*, nov. 2012, 29-31.

VÅR SIDE

Joseph Smiths bønn i skogen,
av Carolina M., 7 år, Brasil

Livets tre, av Raquel C., age 7
år, Bolivia

Jeg har som mål å reise til templet og bli beseglet og ha en evig familie. Jeg ønsker også å reise på misjon. I 1 Nephi 6:5, sier Nephi at han skriver det som er velbehagelig for Gud og ikke for verden. Jeg ønsker også å gjøre det som behager Gud og ikke verden. Jeg vet at Gud hjelper oss, og han vet hva vi trenger.

Lis D., 11 år, Argentina

Jonas var en profet, av Brigham C.,
5 år, Mexico

Noahs ark, av Ivanhoe C., 9 år, Mexico

Min onkel er på heltidsmisjon i Guatemala, og jeg savner ham veldig. Men jeg har lært at han tjener vår himmelske Fader, og når jeg blir stor, ønsker jeg å reise på misjon slik som han. Derfor liker jeg Primærsangen "Jeg håper på misjon jeg kalles".

Manuel L., 5 år, El Salvador

Den dagen jeg hadde ventet på, kom endelig. Jeg var den siste i familien til å bli døpt, for jeg er den yngste. Min far døpte meg fordi han har prestedømmet. Han er også biskop. Nå er jeg medlem av Jesu Kristi Kirke.

Jonathan L., 8 år, Ecuador

Privet, drooks!*

Jeg er Arina fra Russland

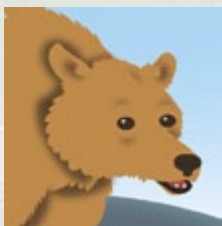
Fra et intervju ved
Amie Jane Leavitt

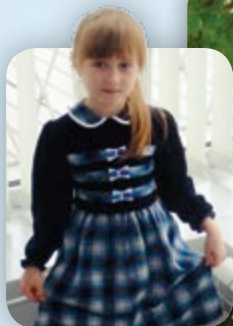
Liker du å dele ditt vitnesbyrd med andre? Kanskje du skulle gjøre det i kirken. Eller kanskje du deler det med din familie, dine venner og lærere ved å være et godt eksempel. Dette er Arina fra Kazan, Russland, og hun er syv år gammel. Hun ønsker at du skal få vite litt mer om henne og hvorfor hun vet at Kirken er sann. ■

*"Hei, venner!" på russisk.

Før jeg sovner, leser jeg i Skriftene sammen med min mor. Den historien jeg liker best, er i 1 Nephi da Lehi reiste fra Jerusalem sammen med familien sin. Å lese i Skriftene, holde bønn og bære vitnesbyrd hjelper meg å bli klar til å bli døpt.

Jeg elsker å opptre på scenen. Jeg må ha dette fra moren min, for hun er profesjonell operasanger. Jeg liker å synge og spille fiolin.

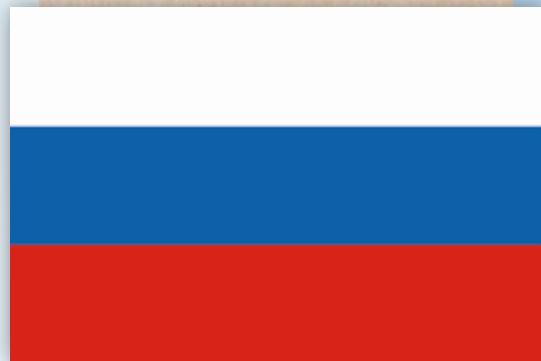
Jeg har mange anledninger til å snakke om evangeliet med andre. Jeg ber mine venner bli med meg til Primær. Jeg lærte også min oldemor hvordan vi velsigner maten. Nå ber vi sammen for maten.

Jeg har et morsomt liv i Russland. Når det er varmt ute, svømmer mor og jeg i elven Volga og går tur i parken i nærheten av der vi bor. Når det er kaldt om vinteren, liker vi å gå på skøyter. Vi liker også å se dyrene som opptre på sirkus, og se dukker som opptre på dukketeateret.

JEG ELSKER Å SE TEMPLET

Minst én gang i året reiser min mor og jeg til Kiev Ukraina tempel. Vi reiser med tog for å komme dit, og turen tar vanligvis to dager. Vi har det morsomt når vi ser på alle byene og gårdene vi reiser forbi. Jeg elsker å besøke templet.

Russlands flagg

ER DU KLAR?

Arinas koffert er pakket med noen av sakene hun liker best. Hvilke av disse tingene ville du pakke i din koffert?

Vår himmelske Fader har en plan for sine barn

Oliver kunne kjenne lukten av bestemors småkaker i ovnen, og det var noe ærbødig ved bestemor og bestefars hus. Oliver hadde gledet seg hele dagen til denne spesielle familiens hjemmeaften.

“Leksjonen vår dreier seg om planen for lykke som vår himmelske Fader planla for oss,” sa bestefar. “I kveld skal kjøkkenet forestille himmelen, der vi bodde sammen med vår himmelske Fader før vi kom til jorden,” sa han.

“Var jeg der, bestefar?” spurte Arne. Oliver så rundt i rommet på bestemor og bestefar, mor og far og på sine yngre brødre, Arne og Even.

“Ja,” sa bestefar. “Vi var der alle sammen. Og da vår himmelske Fader fortalte oss om sin plan for å skape en verden og sende en Frelser til oss, ble vi så glade at vi ropte av glede.”

Arne og Even lo og hoppet opp og ned.

“Hvem var den første i familien vår til å forlate himmelen og komme til jorden?” spurte bestefar.

“Det var du,” sa Oliver.

Bestefar gikk ut fra kjøkkenet. Deretter gikk bestemor. Så gikk en etter en av Olivers familie inn til dem i soveværelset.

“Dette rommet skal forestille jorden,” sa bestemor. “Hva er noe av det vi kan gjøre her som hjelper oss å vende tilbake til vår himmelske Fader?” spurte hun.

“Bli døpt,” sa Oliver.

“Reise til templet,” sa mor.

“Velge det rette,” sa Arne.

Bestemor nikket og smilte. Så sa hun at det var tid for å forlate jorden og vende tilbake til vår himmelske Fader.

“Jeg vil gå først,” sa bestefar.

“Å, bestefar, ikke reis!” sa Even.

“Ikke vær redd,” sa bestefar. “Å forlate jorden er et ledd i vår himmelske Faders plan for lykke. Snart vil vi være sammen igjen.”

En etter en gikk de tilbake til kjøkkenet. “Nå er vi alle tilbake i himmelen!” sa far idet Arne og Even kom løpende inn i armene hans.

Oliver var så glad for å se familien

sin som om han hadde vært borte fra dem i lang tid. Han løp over gulvet for å gi sine brødre og mor og far en klem. Nå forsto han hvorfor bestefar hadde kalt det vår himmelske Faders plan for *lykke*. ■

Sang og skriftsted

- “Jeg vil følge Guds plan” (*Barnas sangbok*, 86-87)
- Moses 1:39

Ideer til samtale i familien

Dere kan etter tur nevne noe av det viktige medlemmer av familien *allerede har gjort* for å følge vår himmelske Faders plan – som å be, bli døpt, motta prestedømmet, reise til templet og velge det rette. Du kan la familied medlemmene gi uttrykk for gleden de følte ved disse spesielle anledningene. Deretter kan du nevne noen viktige ting familien *vil gjøre i fremtiden* og bære vitnesbyrd om den gleden man opplever når man fortsetter å følge vår himmelske Faders strålende plan.

3 Nephi 17:20
2 Nephi 32:9
Lære og pakter 124:34
2 Nephi 32:5
Lære og pakter 1:32
Lære og pakter 33:11
Lære og pakter 59:9
Johannes 5:39
Lære og pakter 110:7, 9

Jeg vil følge Guds plan

Klipp ut skriftstedlappene og legg dem opp-
ned på et bord. Trekk en lapp etter tur og slå
opp skriftstedet. Lim den deretter ved siden
av ordet på trinnet som hjelper oss å vende
tilbake til vår himmelske Fader.

VENDE TILBAKE TIL VÅR HIMMELSKE FADER

Tempel

Prestedømme

Nadverd

Den hellige ånd

Dåp

Omvendelse

Tro

Skriftene

Bønn

LIVET FØR FØDSELEN

Jeg går med deg

Hvis du ikke går
slik andre folk går,
vender nok noen
ryggen til deg,

men ikke
jeg, ikke jeg!

Hvis du ikke snakker slik andre gjør, vil noen le og prate om deg,

men ikke jeg, ikke jeg! Jeg går med deg. Jeg snakker med deg og viser jeg er glad i deg.

Jesus vandret med
enhver, han har
oss alle alltid kjær,

også jeg vil.
Jeg vil! ■

Hjelp Ellen å finne Jakob

Ellen liker å følge Jesus ved å være glad i alle. I dag ønsker hun å leke med sin venn Jakob. Hjelp Ellen å finne leker på veien som hun kan dele med Jakob.

SKILT

Av Jerry Peak

Vanligvis tar jeg en av motorveiene til arbeid. Det er den raskeste og letteste veien å komme dit. Jeg prøver å dra tidlig nok om morgenen til at jeg slipper den veldige trafikken, når det går langsomt og ulykker kan skje.

Men en morgen dro jeg hjemmefra senere enn vanlig og endte opp i trafikkaos. Da jeg kjørte ut på motorveien, tenkte jeg på hva jeg hadde lest i Skriftene den morgenen. Jeg hadde hatt inntrykk av at jeg fokuserte for mye på det verdslige og ikke nok på det åndelige. Mens jeg kjørte til arbeidet, tenkte jeg over hvordan jeg kunne være mer oppmerksom på åndelige ting gjennom dagen.

Da la jeg merke til en beskjed på et av de store elektroniske skiltene over motorveien som varsler sjåførene om ulykker eller veisituasjonen. Da jeg kom nærmere, leste jeg: "Kollisjon ved Mesa Drive – midtre fil stengt." Jeg ønsket ikke å bli hindret ved å kjøre av motorveien, så jeg lurte på hvor lenge jeg kunne holde meg på motorveien før jeg måtte kjøre av.

Så fikk jeg en annen tanke: Hvis jeg ikke brydde meg om skiltet, kunne jeg da sette meg

Jeg undret på hvor mange ganger jeg hadde forsømt min åndelige sikkerhet fordi jeg var for opp-tatt av verdslige saker.

i en situasjon som ville være farlig? Ignorerte jeg en advarsel bare fordi jeg ikke ønsket å forstyrre timeplanen min? Det var tydelig at jeg hadde tendens til å overse advarsler som gjaldt min fysiske sikkerhet. Hvor ofte hadde jeg oversett tilskyndelser i forbindelse med min åndelige sikkerhet?

Mens jeg overveiet hvordan jeg kunne være mer oppmerksom på Ånden, innså jeg at min himmelske Fader trolig sender meg mange beskjeder gjennom dagen. Jeg undret hvor mange ganger jeg hadde gått glipp av Hans beskjeder fordi jeg ikke lyttet etter åndelige tilskyndelser. Jeg lovet meg selv å bli bedre.

Jeg sjekket trafikken, byttet filer og kjørte av ved neste avkjørsel. Ved å bruke bygatene for å komme til arbeidet unngikk jeg all risiko og de farlige situasjonene forbundet med å holde seg på motorveien mens det ble ryddet etter ulykken.

Jeg vet at Herren elsker meg høyt nok til å sende meg beskjeder. Jeg trenger ganske enkelt å være i harmoni med de åndelige tilskyndelser han sender meg. ■

Artikkelforfatteren bor i Arizona, USA.

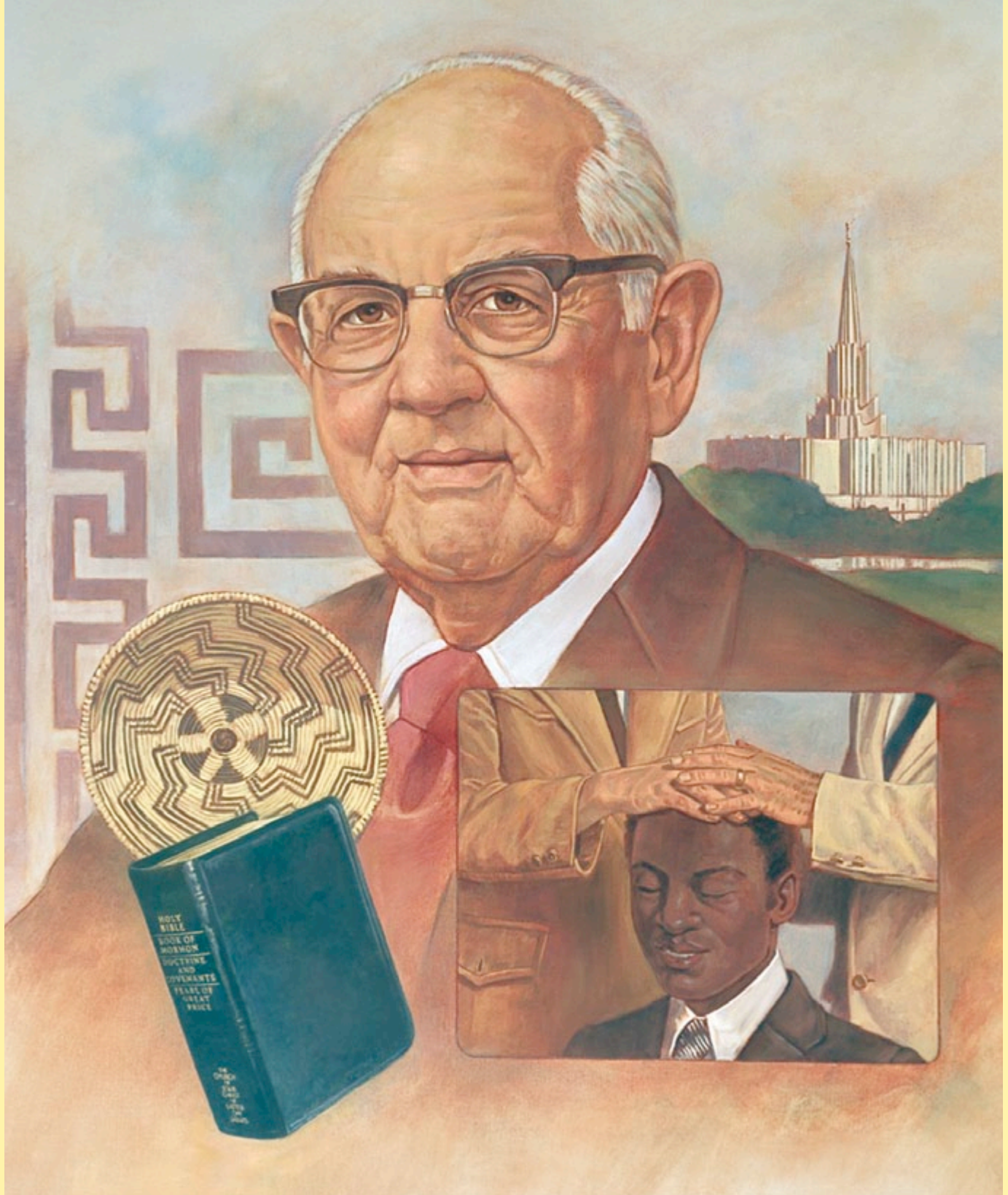

ILLUSTRATION: ROBERT T. BARRETT

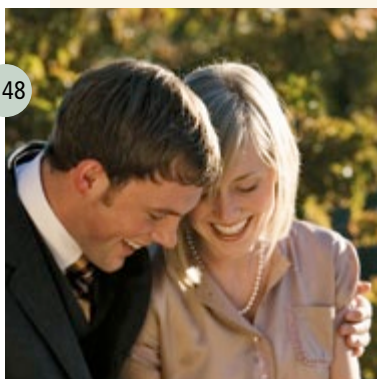
SPENCER W. KIMBALL

Spencer W. Kimball var glad i etterkommerne av lamanittene. **Kurven og mønsteret i bakgrunnen** representerer hans kjærlighet til deres kultur. Da han var Kirkens president, trykket Kirken nye utgaver av **Skriftene**. Han mottok også åpenbaringen om at alle verdige menn kunne motta **prestedommet**. Mer enn 20 templer ble innviet mens han var president, inkludert **Jordan River Utah tempel**.

Også i dette nummeret

FOR UNGE VOKSNE

s. 48

TAL, LYTT & VÆRKJÆRLIG

Kommuniserer du effektivt med din ektefelle? Å forstå disse tre typer samtaler kan hjelpe dere å styrke deres forhold.

FOR UNGDOM

TEMPEL-VELSIGNELSER

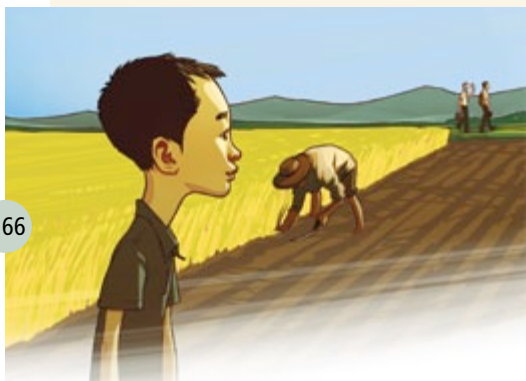

Når du har viktige avgjørelser som tynger deg, kan du ta dine bekymringer med til templet og motta åndelig veiledning.

s.52

FOR BARN

s. 66

Innhøstingen

Ånden ga meg en tanke i mitt sinn: Jeg kunne prøve å fullføre innhøstingen før søndag.